

מחלוקות

מפתח	זמן קריאת שמע של ערבית
ברכות ב:א	מאימתי קורין את שמע בערבין משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר ו חכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל ואומר עד שיעלה עמוד השחר
מפתח	מאימתי מתחילין לקרות שמע בערבין
ברכות ב:ב	מאימתי מתחילין לקרות שמע בערבין משעה שקדש היום בערבי שבתות דברי רבי אליעזר רבי יהושע אומר משעה שהכהנים מטהרים לאכול בתרומתן רבי מאיר אומר משעה שהכהנים טובלין לאכול בתרומתן
מפתח	בערב מה קודם קריאת שמע או תפילה
ברכות ד:ב	ואב"א קרא ושניהם מקרא אחד דרשו דכתיב (דברים ו, ז) בשכבך ובקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך למטתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך למטתו
מפתח	עד מתי אתה אוכל את קורבן פסח
ברכות ט:א	ר' אליעזר אומר בערב אתה זובח וכבוא השמש אתה אוכל ומועד צאתך ממצרים אתה שורף רבי יהושע אומר בערב אתה זובח כבוא השמש אתה אוכל ועד מתי אתה אוכל והולך עד מועד צאתך ממצרים
מפתח	זמן קריאת שמע של שחרית
ברכות ט:ב	מאימתי קורין את שמע בשחרית משיכיר בין תכלת ללבן ר' אליעזר אומר בין תכלת לכתית (וגומרה) עד הנץ החמה ר' יהושע אומר עד שלש שעות שכן דרך מלכים לעמוד בשלש שעות הקורא מכאן ואילך לא הפסיד כאדם הקורא בתורה
מפתח	מאימתי קורין את שמע בשחרית
ברכות ט:ב	תניא רבי מאיר אומר משיכיר בין זאב לכלב ר"ע אומר בין חמור לערוד ואחרים אומרים משיראה את חברו רחוק ד' אמות ויכירנו
מפתח	משמעות הכתוב בשכבך ובקומך
ברכות י:ב	בית שמאי אומרים בערב כל אדם יטה ויקרא ובבקר יעמוד שנאמר (דברים ו, ז) ובשכבך ובקומך ובית הלל אומרים כל אדם קורא כדרכו שנאמר ובלכתך בדרך אם כן למה נאמר ובשכבך ובקומך בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים
מפתח	האם אומרים אהבה רבה או אהבת עולם
ברכות יא:ב	אמר רב יהודה אמר שמואל אהבה רבה וכן אורי ליה רבי אלעזר לר' פדת בריה אהבה רבה תניא נמי הכי אין אומרים אהבת עולם אלא אהבה רבה ורבנן אמרי אהבת עולם וכן הוא אומר (ירמיהו לא, ג) ואהבת עולם אהבתך על כן משכתיך חסד
מפתח	לפני איזה לימוד צריך לברך
ברכות יא:ב	א"ר יהודה אמר שמואל השכים לשנות עד שלא קרא ק"ש צריך לברך משקרא ק"ש א"צ לברך שכבר נפטר באהבה רבה אמר רב הונא למקרא צריך לברך ולמדרש א"צ לברך ור' אלעזר אמר למקרא ולמדרש צריך לברך למשנה א"צ לברך ור' יוחנן אמר אף למשנה נמי צריך לברך [אבל לתלמוד א"צ לברך] ורבא אמר אף לתלמוד צריך (לחזור ו) לברך
מפתח	מה הברכה שצריך לברך לפני שלומדים תורה
ברכות יא:ב	א"ר יהודה אמר שמואל אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה ור' יוחנן מסיים בה הכי הערב נא ה' אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ועוסקי תורתך ברוך אתה ה' המלמד תורה לעמו ישראל ורב המנונא אמר אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה ה' נתן התורה
מפתח	אם אמר האל הקדוש בעשרת ימי תשובה אם יצא או לא
ברכות יב:ב	ואמר רבה בר חנינא סבא משמיה דרב כל השנה כולה אדם מתפלל האל הקדוש מלך אוהב צדקה ומשפט חוץ מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט ורבי אלעזר אמר אפילו אמר האל הקדוש יצא שנאמר (ישעיהו ה, טז) ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
מפתח	מה הכוונה "כל ימי חיך" בפסוק למען תזכור את יום צאתך ממצרים כל ימי חיך
ברכות יב:ב	א"ר אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנא' (דברים טז, ג) למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ימי חיך הימים כל ימי חיך הלילות וחכ"א ימי חיך העוה"ז כל להביא לימות המשיח

בקריאת שמע עד היכן צריך כוונה	מפתח
<p>ת"ר והיו שלא יקרא למפרע הדברים על לבבך יכול תהא כל הפרשה צריכה כוונה תלמוד לומר האלה עד כאן צריכה כוונה מכאן : ואילך אין צריכה כוונה דברי ר' אליעזר א"ל רבי עקיבא הרי הוא אומר דברים ו, 1 אשר אנכי מצוך היום על לבבך מכאן אתה למד שכל הפרשה כולה צריכה כוונה</p>	ברכות ג:א
למי יכול להשיב שלום בקריאת שמע	מפתח
<p>היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כוון לבו יצא בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב ובאמצע שואל מפני היראה ומשיב דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם</p>	ברכות ג:א
האם יוצאים בקריאת שמע רק בלשון הקודש או בכל לשון	מפתח
<p>ת"ר ק"ש ככתבה דברי רבי וחכ"א בכל לשון מ"ט דרבי אמר קרא והיו בהוייתן יהו ורבנן מאי טעמייהו אמר קרא שמע בכל לשון שאתה שומע ולרבי נמי הא כתיב שמע ההוא מבעי ליה השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיך</p>	ברכות ג:א
אם עד "ודיברת במ" מצות כוונה ומכאן ואילך מצות קריאה או ההיפך	מפתח
<p>ר' זוטרא אומר עד כאן מצות כוונה מכאן ואילך מצות קריאה רבי יאשיה אומר עד כאן מצות קריאה מכאן ואילך מצות כוונה מ"ש מכאן ואילך מצות קריאה דכתיב לדבר במ הכא נמי הא כתיב ודברת במ</p>	ברכות ג:ב
קריאת שמע בעמידה (שהפועלים לא מהלכין וקורין) עד "על לבבך" או כל הפרשה	מפתח
<p>אמר רב יהודה על לבבך בעמידה על לבבך סלקא דעתך אלא אימא עד על לבבך בעמידה מכאן ואילך לא ורבי יוחנן אמר כל הפרשה כולה בעמידה</p>	ברכות ג:ב
בשעה שמעביר ידיו על פניו מקבל עליו עול מלכות שמים חוזר וגומרה או אינו חוזר וגומרה	מפתח
<p>בשעה שמעביר ידיו על פניו מקבל עליו עול מלכות שמים חוזר וגומרה או אינו חוזר וגומרה בר קפרא אומר אינו חוזר וגומרה רבי שמעון ברבי אומר חוזר וגומרה א"ל בר קפרא ל"ש ברבי בשלמא לדידי דאמינא אינו חוזר וגומרה</p>	ברכות ג:ב
היכן ולמי יכול לענות שלום בקריאת שמע	מפתח
<p>הקורא את שמע ופגע בו רבו או גדול הימנו בפרקים שואל מפני הכבוד וא"צ לומר שהוא משיב ובאמצע שואל מפני היראה ואצ"ל שהוא משיב דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם</p>	ברכות ג:א
השם אלהים אמת חוזר ואומר אמת או אינו חוזר ואומר אמת	מפתח
<p>ירמיהו י, 1 והשם אלהים אמת חוזר ואומר אמת או אינו חוזר ואומר אמת א"ר אבהו א"ר יוחנן חוזר ואומר אמת רבה אמר אינו חוזר ואומר אמת</p>	ברכות ג:ב
הקורא את שמע ולא השמיע לאוזניו	מפתח
<p>הקורא את שמע ולא השמיע לאוזניו יצא ר' יוסי אומר לא יצא קרא ולא דקדק באותיותיה ר' יוסי אומר יצא רבי יהודה אומר לא יצא הקורא למפרע לא יצא קרא וטעה יחזור למקום שטעה</p>	ברכות ט:א
האם קטן כשר בקריאת מגילה	מפתח
<p>הכל כשרים לקרות את המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן ורבי יהודה מכשיר בקטן</p>	ברכות ט:א
האם מספידין עבד שהוא כשר	מפתח
<p>עבדים ושפחות אין מספידין אותן ר' יוסי אומר אם עבד כשר הוא אומרים עליו הוי איש טוב ונאמן ונהנה מיגיעו אמרו לו אם כן מה הנחת לכשרים</p>	ברכות ט:ב
אם בעל קרי מברך על קריאת שמע וברכת המזון	מפתח
<p>בעל קרי מהרהר בלבו ואינו מברך לא לפניו ולא לאחריה ועל המזון מברך לאחריו ואינו מברך לפניו רבי יהודה אומר מברך לפניהם ולאחריהם</p>	ברכות כ:ב

	<p>מפתח אם אדם מסופק אם קרא קריאת שמע או אם התפלל מה יעשה</p> <p>ברכות כא:א ור' אלעזר אמר ספק קרא קריאת שמע ספק לא קרא חוזר וקורא ק"ש ספק התפלל ספק לא התפלל אינו חוזר ומתפלל ורבי יוחנן אמר ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו</p>	
	<p>מפתח הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין מה יעשה</p> <p>ברכות כא:ב אמר רב הונא הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע ש"ץ למודים יתפלל ואם לאו אל יתפלל רבי"ל אמר אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע ש"ץ לקדושה יתפלל ואם לאו אל יתפלל במאי קא מפלגי מר סבר יחיד אומר קדושה ומר סבר אין יחיד אומר קדושה</p>	
	<p>מפתח זב שראה קרי ונדה שפלטה שכבת זרע והמשמשת שראתה דם האם צריכין טבילה</p> <p>ברכות כא:ב תנן זב שראה קרי ונדה שפלטה שכבת זרע המשמשת וראתה דם צריכין טבילה ורבי יהודה פוטר</p>	
	<p>מפתח בעל קרי שאין לו מים לטבול האם קורא קריאת שמע ואינו מברך בכלל או מהרהר בליבו ומוציא בשפתיו</p> <p>ברכות כא:ב בעל קרי שאין לו מים לטבול קורא קריאת שמע ואינו מברך לא לפניה ולא לאחריה ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו מברך לפניה אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא בשפתיו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בין כך ובין כך מוציא בשפתיו</p>	
	<p>מפתח היה עומד בתפלה ומים שותתין על ברכיו פוסק עד שיכלו המים וחוזר ומתפלל להיכן חוזר-להיכן חזר</p> <p>ברכות כא:ב ת"ר היה עומד בתפלה ומים שותתין על ברכיו פוסק עד שיכלו המים וחוזר ומתפלל להיכן חוזר רב חסדא ורב המנונא חד אמר חוזר לראש וחד אמר למקום שפסק</p>	
	<p>מפתח הנכנס לבית הכסא ותפילין עליו - כיצד ינהג</p> <p>ברכות כא:ב הנכנס לבית הכסא קבוע חולץ תפיליו ברחוק ד' אמות ומניחן בחלון הסמוך לרשות הרבים ונכנס וכשהוא יוצא מרחיק ד' אמות ומניחן דברי בית שמאי ובית הלל אומרים אוחזן בידו ונכנס ר"ע אומר אוחזן בבגדו ונכנס</p>	
	<p>מפתח צואה על בשרו או ידו מונחת בבית הכסא אם מותר לקרא קריאת שמע</p> <p>ברכות כא:ב אתמר צואה על בשרו או ידו מונחת בבית הכסא רב הונא אמר מותר לקרות ק"ש רב חסדא אמר אסור לקרות ק"ש אמר רבא מ"ט דרב הונא דכתיב (תהלים קנ"ו) כל הנשמה תהלל יה ורב חסדא אמר אסור לקרות ק"ש מ"ט דרב חסדא דכתיב (תהלים לה) כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך</p>	
	<p>מפתח כשיש ריח רע כמה מרחיק מהצואה</p> <p>ברכות כא:ב אתמר ריח רע שיש לו עיקר רב הונא אמר מרחיק ד' אמות וקורא ק"ש ורב חסדא אמר מרחיק ד' אמות ממקום שפסק הריח : וקורא ק"ש</p>	
	<p>מפתח זב שראה קרי ונדה שפלטה שכבת זרע והמשמשת שראתה נדה האם צריכין טבילה</p> <p>ברכות כא:ב זב שראה קרי ונדה שפלטה שכבת זרע והמשמשת שראתה נדה צריכין טבילה ורבי יהודה פוטר</p>	
	<p>מפתח עד מתי מותר תפילת שחרית ועד מתי תפילת מנחה</p> <p>ברכות כא:ב תפלת השחר עד חצות ר' יהודה אומר עד ד' שעות תפלת המנחה עד הערב רבי יהודה אומר עד פלג המנחה תפלת הערב אין לה קבע ושל מוספים כל היום ר' יהודה אומר עד ז' שעות</p>	
	<p>מפתח כנגד מה תוקנו תפילות</p> <p>ברכות כא:ב רבי יוסי ברבי חנינא אמר תפלות אבות תקנום רבי יהושע בן לוי אמר תפלות כנגד תמידין תקנום</p>	
	<p>מפתח עד מתי יכול להתפלל שחרית</p> <p>ברכות כא:ב מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד ארבע שעות שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד ארבע שעות</p>	
	<p>מפתח תפילת מנחה עד מתי</p> <p>ברכות כא:ב ומפני מה אמרו תפלת המנחה עד הערב שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב רבי יהודה אומר עד פלג המנחה שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד פלג המנחה</p>	

	מפתח
<p>תפילת ערבית עד מתי</p> <p>תפלת הערב אין לה קבע שהרי אברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב קרבים והולכים כל הלילה ומפני מה אמרו של מוספין כל היום שהרי קרבן של מוספין קרב כל היום רבי יהודה אומר עד שבע שעות שהרי קרבן מוסף קרב והולך עד שבע שעות</p>	ברכות כ:ב
	מפתח
<p>היו לפניו שתי תפלות אחת של מוסף ואחת של מנחה מה יתפלל קודם</p> <p>היו לפניו שתי תפלות אחת של מוסף ואחת של מנחה מתפלל של מנחה ואחר כך של מוסף שזו תדירה וזו אינה תדירה רבי יהודה אומר מתפלל של מוסף ואחר כך של מנחה שזו עוברת וזו אינה עוברת</p>	ברכות כ:א
	מפתח
<p>תפילת ערבית חובה או רשות</p> <p>דאמר רב יהודה אמר שמואל תפלת ערבית רבן גמליאל אומר חובה ר' יהושע אומר רשות אמר אביי הלכה כדברי האומר חובה ורבא אמר הלכה כדברי האומר רשות</p>	ברכות כ:ב
	מפתח
<p>היו לפניו שתי תפלות אחת של מוסף ואחת של מנחה מה יתפלל קודם</p> <p>ת"ר היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של מוסף מתפלל של מנחה ואח"כ מתפלל של מוסף שזו תדירה וזו אינה תדירה ר' יהודה אומר מתפלל של מוסף ואח"כ מתפלל של מנחה שזו מצוה עוברת וזו מצוה שאינה עוברת</p>	ברכות כ:א
	מפתח
<p>י"ח ברכות כנגד מה</p> <p>הני י"ח כנגד מי א"ר הלל בריה דר' שמואל בר נחמני כנגד י"ח אזכרות שאמר דוד (תהלים כט, א) בהבו לה' בני אלים רב יוסף אמר כנגד י"ח אזכרות שבקריאת שמע א"ר תנחום אמר רבי יהושע בן לוי כנגד שמונה עשרה חוליות שבשדרה</p>	ברכות כח:ב
	מפתח
<p>בכל יום האם מתפלל שמונה עשרה או מעין שמונה עשרה</p> <p>רבן גמליאל אומר בכל יום ויום מתפלל אדם שמונה עשרה רבי יהושע אומר מעין י"ח ר"ע אומר אם שגורה תפלתו בפיו מתפלל י"ח ואם לאו מעין י"ח ר"א אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים</p>	ברכות כח:ב
	מפתח
<p>המתפלל עד היכן כורע</p> <p>אמר רבי יהושע בן לוי המתפלל צריך שיכרע עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה עולא אמר עד כדי שיראה איסר כנגד לבו רבי חנינא אמר כיון שנענע ראשו שוב אינו צריך</p>	ברכות כח:ב
	מפתח
<p>מאי מעין שמונה עשרה</p> <p>מאי מעין שמונה עשרה רב אמר מעין כל ברכה וברכה ושמואל אמר הבינונו ה' אלהינו לדעת דרכיך ומול את לבבנו ליראתך ותסלח לנו להיות גאולים ורחקנו ממכאובינו ודשננו בנאות ארצך ונפוצותינו מארבע תקבץ והתועים על דעתך ישפטו ועל הרשעים תניף ידיך וישמחו צדיקים בבנין עירך ובתקון היכלך ובצמיחת קרן לדוד עבדך ובעריכת נר לבן ישי משיחך טרם נקרא אתה תענה ברוך אתה ה' שומע תפלה</p>	ברכות כט:א
	מפתח
<p>מאי העושה תפלתו קבע</p> <p>ר' אליעזר אומר העושה תפלתו קבע וכו': מאי קבע א"ר יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא כל שתפלתו דומה עליו כמשוי ורבנן אמרי כל מי שאינו אומרה בלשון תחנונים רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו כל שאינו יכול לחדש בה דבר</p>	ברכות כט:ב
	מפתח
<p>המהלך במקום גדודי חיה ולסטים מתפלל תפלה קצרה ואיזה היא תפלה קצרה</p> <p>ת"ר המהלך במקום גדודי חיה ולסטים מתפלל תפלה קצרה ואיזה היא תפלה קצרה ר' אליעזר אומר עשה רצונך בשמים ממעל ותן נחת רוח ליראיך מתחת והטוב בעיניך עשה בא"י שומע תפלה ר' יהושע אומר שמע שועת עמך ישראל ועשה מהרה בקשתם בא"י שומע תפלה רבי אלעזר ברבי צדוק אומר שמע צעקת עמך ישראל ועשה מהרה בקשתם בא"י שומע תפלה אחרים אומרים צרכי עמך ישראל מרובין ודעתם קצרה יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתתן לכל אחד ואחד כדי פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה ברוך אתה ה' שומע תפלה</p>	ברכות כט:ב
	מפתח
<p>המהלך בדרך אם יתפלל כשהוא עומד או אפילו מהלך</p> <p>אימת מצלי אמר רבי יעקב אמר רב חסדא משעה שמהלך בדרך עד כמה אמר רבי יעקב אמר רב חסדא עד פרסה והיכי מצלי לה רב חסדא אמר מעומד רב ששת אמר אפילו מהלך</p>	ברכות לא
	מפתח
<p>היה רוכב על החמור והגיע זמן תפלה אם צריך לירד מהחמור כדי להתפלל או לא</p> <p>היה רוכב על החמור וכו': ת"ר היה רוכב על החמור והגיע זמן תפלה אם יש לו מי שיאחז את חמורו ירד למטה ויתפלל ואם לאו ישב במקומו ויתפלל רבי אומר בין כך ובין כך ישב במקומו ויתפלל לפי שאין דעתו מיושבת עליו</p>	ברכות לא

מפתח אם תפילת מוספין בחבר עיר (בציבור-במנין) ושלא בחבר עיר (ביחיד) או רק בחבר עיר

ר' אלעזר בן עזריה אומר אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר **וחכ"א** בחבר עיר ושלא בחבר עיר **ר' יהודה** אומר משמו כל מקום שיש שם חבר עיר יחיד פטור מתפלת המוספין

ברכות
ל:א

מפתח כמה ישהה בין תפילת מוסף למנחה

כמה ישהה בין תפלה לתפלה **רב הונא ור"ח** חד אמר כדי שתתחונן דעתו עליו וחד אמר כדי שתתחולל דעתו עליו מאן דאמר כדי שתתחונן דעתו עליו דכתיב (**דברים ג, כג**) ואתחנן אל ה' ומ"ד כדי שתתחולל דעתו עליו דכתיב (**שמות לב, יא**) ויחל משה

ברכות
ל:ב

מפתח טעה בברכות האמצעיות של שמונה עשרה לאן חוזר

אמר **רב הונא** טעה בשלש ראשונות חוזר לראש באמצעיות חוזר לאתה חונן באחרונות חוזר לעבודה **ורב אסי** אמר אמצעיות אין להן סדר

ברכות
ל:א

מפתח אם צריך לשלב תלמוד תורה עם דרך ארץ

ת"ר ואספת דגנך מה ת"ל לפי שנא' (**יהושע א, ח**) לא ימוש ספר התורה הזה מפיק יכול דברים ככתבן ת"ל ואספת דגנך הנהג בהן מנהג דרך ארץ דברי **ר' ישמעאל ר"ש בן יוחי** אומר אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש בשעת דישה וזורה בשעת הרוח תורה מה תהא עליה אלא בזמן שישראל עושים רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים שנא' (**ישעיהו סא, ה**) ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו' ובזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י עצמן שנא' (**דברים יא, יד**) ואספת דגנך

ברכות
ל:ב

מפתח מאימתי חייב הטבל במעשר משיראה פני הבית או אפילו משיכניס לחצירו

דא"ר ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית שנא' (**דברים כו, יג**) בערתי הקדש מן הבית ור' יוחנן אמר אפילו חצר קובעת שנא' (**דברים כו, יב**) ואכלו בשעריך ושבעו

ברכות
ל:ב

מפתח מה מברך על קמח

קמחא דחיטי **רב יהודה** אמר בורא פרי האדמה **ורב נחמן** אמר שהכל נהיה בדברו

ברכות
ל:א

מפתח מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית

מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית **ב"ש** אומרים כל האילנות משיוציאו **וב"ה** אומרים החרובין משישרשו והגפנים משיגרעו והזיתים משיניצו ושאר כל האילנות משיוציאו

ברכות
ל:ב

מפתח אם הברכה על חביץ קדרה (מאכל סמיק של חיטים) או דייסא מזונות או שהכל

חביץ קדרה וכן דייסא **רב יהודה** אמר שהכל נהיה בדברו **רב כהנא** אמר במ"מ בדייסא גרידא כ"ע לא פליגי דבמ"מ כי פליגי בדייסא כעין חביץ קדרה רב יהודה אמר שהכל סבר דובשא עיקר רב כהנא אמר בורא מיני מזונות סבר סמידא עיקר

ברכות
ל:ב

מפתח מה מברך על הירקות

דתנן **ועל ירקות** אומר בורא פרי האדמה **ר' יהודה** אומר בורא מיני דשאים

ברכות
ל:א

מפתח כל שהוא משבעת המינים ולא מין דגן הוא או מין דגן ולא עשאו פת

כל שהוא משבעת המינים ולא מין דגן הוא או מין דגן ולא עשאו פת **ר"ג** אומר שלש ברכות **וחכ"א** ברכה אחת כל שאינו לא משבעת המינים ולא מין דגן כגון פת אורז ודוחן **ר"ג** אומר ברכה אחת מעין שלש **וחכ"א** ולא כלום

ברכות
ל:ב

מפתח דבש תמרים ויין תפוחים וחומץ ספוניות ושאר מי פירות של תרומה

דתנן דבש תמרים ויין תפוחים וחומץ ספוניות ושאר מי פירות של תרומה **רבי אליעזר** מחייב קרן וחומש **ורבי יהושע** פוטר

ברכות
ל:א

מפתח מה מברכין על שלקות

רב חסדא משום רבינו ומנו רב שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה ורבותינו היורדין מארץ ישראל ומנו עולא משמיה **דר' יוחנן** אמר שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו

ברכות
ל:ב

מפתח הביאו לפנייהם פתיתין ושלמין על מה מברך

איתמר הביאו לפנייהם פתיתין ושלמין אמר **רב הונא** מברך על הפתיתין ופוטר את השלמין **ור' יוחנן** אמר שלמה מצוה מן המובחר אבל פרוסה של חטין ושלמה מן השעורין דברי הכל מברך על הפרוסה של חטין ופוטר את השלמה של שעורין

ברכות
ל:ב

<p>חשוב עדיף או שלם עדיף</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר ירמיה בר אבא כתנאי תורמין בצל קטן שלם אבל לא חצי בצל גדול ר' יהודה אומר לא כי אלא חצי בצל גדול מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר חשוב עדיף ומר סבר שלם עדיף היכא דאיכא כהן כולי עלמא לא פליגי דחשוב עדיף כי פליגי דליכא כהן</p>	<p>ברכות לט:ב</p>
<p>כל מקום שאין כהן אם תורם מן היפה או מן המתקיים (דבר שאינו מתקלקל)</p>	<p>מפתח</p>
<p>כל מקום שיש כהן תורם מן היפה וכל מקום שאין כהן תורם מן המתקיים ר' יהודה אומר אין תורם אלא מן היפה אמר רב נחמן בר יצחק וירא שמים יוצא ידי שניהן</p>	<p>ברכות לט:ב</p>
<p>על הכל אם אמר שהכל יוצא בדיעבד</p>	<p>מפתח</p>
<p>ועל כולן אם אמר שהכל וכו': אתמר רב הונא אמר חוץ מן הפת ומן היין ורבי יוחנן אמר אפי' פת ויין</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>ברך שלא כמטבע שטבעו חכמים אם יצא או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה יצא ראה תאנה ואמר כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה יצא דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות לא יצא ידי חובתו</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>כל דבר שאינו נהנה באכילתו אם מברך עליו או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ועל דבר שאין גדולו מן הארץ אומר שהכל נהיה בדברו על החומץ ועל הנובלות ועל הגובאי אומר שהכל נהיה בדברו ר' יהודה אומר כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>היו לפניו מינין הרבה אם מברך על מין משבעת המינים או על איזה מהן שירצה</p>	<p>מפתח</p>
<p>היו לפניו מינין הרבה ר' יהודה אומר אם יש ביניהן מין שבעה עליו הוא מברך וחכ"א מברך על איזה מהן שירצה</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>מין שבעה עדיף או מין חביב עדיף</p>	<p>מפתח</p>
<p>היו לפניו מינין הרבה כו': אמר עולא מחלוקת בשברכותיהן שוות דרבי יהודה סבר מין שבעה עדיף ורבנן סברי מין חביב עדיף אבל בשאין ברכותיהן שוות ד"ה מברך על זה וחוזר ומברך על זה</p>	<p>ברכות מ:א</p>
<p>הביאו לפניו שמן והדס על מה מברך תחילה</p>	<p>מפתח</p>
<p>הביאו לפניו שמן והדס ב"ש אומרים מברך על השמן ואח"כ מברך על ההדס וב"ה אומרים מברך על ההדס ואח"כ מברך על השמן אמר ר"ג אני אכריע שמן זכינו לריחו וזכינו לסיכתו הדס לריחו זכינו לסיכתו לא זכינו א"ר יוחנן הלכה כדברי המכריע</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>הביאו לפניו שמן ויין על מה מברך תחילה</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר הביאו לפניו שמן ויין ב"ש אומרים או חזו השמן בימינו ואת היין בשמאלו מברך על השמן וחוזר ומברך על היין ב"ה אומרים או חזו את היין בימינו ואת השמן בשמאלו מברך על היין וחוזר ומברך על השמן וטחו בראש השמש ואם שמש ת"ח הוא טחו בכותל מפני שגנאי לתלמיד חכם לצאת לשוק כשהוא מבושם</p>	<p>ברכות מ:ב</p>
<p>אכל ענבים ותאנים ורימונים אם מברך שלש ברכות או ברכה אחת מעין שלוש</p>	<p>מפתח</p>
<p>אכל ענבים ותאנים ורימונים מברך אחריהם שלש ברכות דברי רבן גמליאל וחכ"א ברכה אחת מעין שלש ר"ע אומר אפי' אכל שלק והוא מזוננו מברך עליו ג' ברכות</p>	<p>ברכות מד:א</p>
<p>השותה מים לצמאו מה מברך</p>	<p>מפתח</p>
<p>השותה מים לצמאו מברך שהכל נהיה בדברו ר' טרפון אומר בורא נפשות רבות וחסרונן</p>	<p>ברכות מד:א</p>
<p>מה מברך על חמשת מיני דגן שהוא משבעת המינים</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר חנינא כל שהוא מחמשת המינין בתחלה מברך עליו במ"מ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש אמר רבה בר מרי אריב"ל כל שהוא משבעת המינין בתחלה מברך בורא פרי העץ ולבסוף ברכה אחת מעין שלש</p>	<p>ברכות מד:א</p>
<p>אם מברכים על הארץ ועל פירותיה או על הארץ ועל הפירות</p>	<p>מפתח</p>
<p>הכא מאי רב חסדא אמר על הארץ ועל פירותיה ור' יוחנן אמר על הארץ ועל הפירות</p>	<p>ברכות מד:א</p>
<p>מה מברך על שבעת המינים לבסוף</p>	<p>מפתח</p>
<p>רב חסדא אמר על הארץ ועל פירותיה ור' יוחנן אמר על הארץ ועל הפירות</p>	<p>ברכות מד:א</p>

מפתח	כמה צריך לאכול כדי להצטרף לזימון
ברכות מה:א שלושה שאכלו כאחת חייבין לזמן אכל דמאי ומעשר ראשון שנטלה תרומתו מעשר שני והקדש שנפדו והשמש שאכל כזית והכותי מזמנין עליו אכל טבל ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ומעשר שני והקדש שלא נפדו והשמש שאכל פחות מכזית והנכרי אין מזמנין עליו נשים ועבדים וקטנים אין מזמנין עליהן עד כמה מזמנין עד כזית ר' יהודה אומר עד כביצה	
מפתח	שנים שאכלו כאחד אם רשאים לזמן
ברכות מה:א אתמר שנים שאכלו כאחת פליגי רב ורבי יוחנן חד אמר אם רצו לזמן מזמנין וחד אמר אם רצו לזמן אין מזמנין	
מפתח	ברכת האורח בזימון
ברכות מה:א ר' שמעון בן יוחי בעל הבית בוצע ואורח מברך בעל הבית בוצע כדי שיבצע בעין יפה ואורח מברך כדי שיברך בעל הבית מאי מברך יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא ורבי מוסיף בה דברים ויצלח מאד בכל נכסיו ויהיו נכסיו ונכסיו מוצלחים וקרובים לעיר ואל ישלוט שטן לא במעשי ידיו ולא במעשי ידיו ואל יזדקר לא לפניו ולא לפנינו שום דבר הרהור חטא ועבירה ועון מעתה ועד עולם	
מפתח	עד היכן ברכת הזימון
ברכות מה:א עד היכן ברכת הזמון רב נחמן אמר עד נברך ורב ששת אמר עד הזן	
מפתח	מה אומרים בבית האבל ברוך הטוב והמטיב או ברוך דיין האמת
ברכות מו:ב כדתניא מה הם אומרים בבית האבל ברוך הטוב והמטיב ר"ע אומר ברוך דיין האמת	
מפתח	נכנס לבית האבל יאמר "גודר פרצות בישראל... " וחוזר למקום שפסק או חוזר לראש
ברכות מו:ב גודר פרצות בישראל הוא יגדור את הפרצה הזאת בישראל לחיים להיכן הוא חוזר רב זביד משמיה דאביי אמר חוזר לראש ורבנן אמרי למקום שפסק והלכתא למקום שפסק	
מפתח	אין הבוצע רשאי לבצוע עד שיכלה אמן מפי העונים או רוב העונים
ברכות מה:א שמואל בר רב קטינא קדים ויתיב וקמתני ליה לבריה אין הבוצע רשאי לבצוע עד שיכלה אמן מפי העונים רב הסדא אמר מפי רוב העונים	
מפתח	אם מאכילים את העניים ואת האכסניא דמאי
ברכות מה:א דתנן מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי ואמר רב הונא תנא ב"ש אומרים אין מאכילין את העניים ואת האכסניא דמאי	
מפתח	איזהו עם הארץ כל שאינו אוכל חוליו בטהרה או כל שאינו מעשר פירותיו כראוי
ברכות מו:ב דתניא איזהו ע"ה כל שאינו אוכל חוליו בטהרה דברי ר"מ וחכמים אומרים כל שאינו מעשר פירותיו כראוי	
מפתח	איזהו עם הארץ כל שאינו קורא קריאת שמע או כל שאינו מניח תפילין
ברכות מו:ב איזהו ע"ה כל שאינו קורא ק"ש ערבית ושחרית דברי ר' אליעזר רבי יהושע אומר כל שאינו מניח תפילין בן עזאי אומר כל שאין לו ציצית בבגדו רבי נתן אומר כל שאין מזוזה על פתחו ר' נתן בר יוסף אומר כל שיש לו בנים ואינו מגדלם לת"ת אחרים אומרים אפי' קרא ושנה ולא שמש ת"ח הרי זה ע"ה	
מפתח	מניין שכשם שמברך על הטובה כך מברך על הרעה
ברכות מו:ב ר"מ אומר ומנין שכשם שמברך על הטובה כך מברך על הרעה ת"ל אשר נתן לך ה' אלהיך דיינך בכל דין שדנך בין מדה טובה ובין מדה פורענות רבי יהודה בן בתירה אומר אינו צריך הרי הוא אומר טובה טובה טובה זו תורה וכן הוא אומר (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם הטובה זו בנין ירושלים וכן הוא אומר ההר הטוב הזה והלבנון	
מפתח	מה חשוב בברכת המזון שאם לא אמרה לא יצא ידי חובתו
ברכות מו:ב תניא רבי אליעזר אומר כל שלא אמר ארץ חמדה טובה ורחבה בברכת הארץ ומלכות בית דוד בבונה ירושלים לא יצא ידי חובתו נחום הזקן אומר צריך שיזכור בה ברית רבי יוסי אומר צריך שיזכור בה תורה פלימו אומר צריך שיקדים ברית לתורה שזו נתנה בשלש בריתות	

<p>אם הטוב והמטיב צריכה מלכות</p>	<p>מפתח</p>
<p>כל שלא אמר ברית ותורה בברכת הארץ ומלכות בית דוד בבונה ירושלים לא יצא ידי חובתו פליגי בה אבא יוסי בן דוסתאי ורבנן חד אמר הטוב והמטיב צריכה מלכות וחד אמר אינה צריכה מלכות מאן דאמר צריכה מלכות קסבר דאורייתא</p>	<p>ברכות מט:א</p>
<p>אם פתח ברחם על ישראל חותם במושיע ישראל או בבונה ירושלים</p>	<p>מפתח</p>
<p>רב ששת פתח ברחם על עמך ישראל חותם במושיע ישראל פתח ברחם על ירושלים חותם בבונה ירושלים ורב נחמן אמר אפילו פתח ברחם על ישראל חותם בבונה ירושלים משום שנאמר (תהלים קמז, ב) בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס אימתי בונה ירושלים ה' בזמן שנדחי ישראל יכנס</p>	<p>ברכות מט:א</p>
<p>מה שיעור אכילת הפת כדי להצרף לזימון</p>	<p>מפתח</p>
<p>עד כמה מזמנין וכו': למימרא דדבי מאיר חשיב ליה כזית ורבי יהודה כביצה</p>	<p>ברכות מט:ב</p>
<p>מי שיצא מירושלים ונזכר שהיה בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חוזר ושורפו לפני הבירו</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שהיה בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חוזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה עד כמה הם חוזרים רבי מאיר אומר זה וזה בכביצה ורבי יהודה אומר זה וזה בכזית</p>	<p>ברכות מט:ב</p>
<p>מה פירוש ואכלת ושבעת אם ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית או אכילה שיש בה שביעה</p>	<p>מפתח</p>
<p>ר' מאיר סבר ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ורבי יהודה סבר ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה</p>	<p>ברכות מט:ב</p>
<p>אם חזרתו כטומאתו ובכביצה או חזרתו כאיסורו ובכזית</p>	<p>מפתח</p>
<p>ואיזו זו כביצה התם בסברא פליגי ר' מאיר סבר חזרתו כטומאתו מה טומאתו בכביצה אף חזרתו בכביצה ור' יהודה סבר חזרתו כאיסורו מה איסורו בכזית אף חזרתו בכזית</p>	<p>ברכות מט:ב</p>
<p>אם אומרים בבית הכנסת "ברכו את השם" או "ברכו את השם המבורך"</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר ר' עקיבא מה מצינו בבית הכנסת אחד מרובים ואחד מועטים אומר ברכו את ה' דבי ישמעאל אומר ברכו את ה' המבורך</p>	<p>ברכות מט:ב</p>
<p>אם מברכין על היין שלא הוסיפו לו מים</p>	<p>מפתח</p>
<p>אין מברכין על היין עד שיתן לתוכו מים דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים מברכין</p>	<p>ברכות נא:</p>
<p>מה מברכין על היין שלא הוסיפו לו מים</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר יין עד שלא נתן לתוכו מים אין מברכין עליו ב"פ הגפן אלא בורא פרי העץ ונוטלין ממנו לידים משנתן לתוכו מים מברכין עליו בורא פרי הגפן ואין נוטלין ממנו לידים דברי ר"א וחכ"א בין כך ובין כך מברכין עליו ב"פ הגפן</p>	<p>ברכות נ"ב</p>
<p>אם מברך על היום ואחר כך על היין או על היין אחר כך על היום</p>	<p>מפתח</p>
<p>אלו דברים שבין בית שמאי ובין בית הלל בסעודה בית שמאי אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום</p>	<p>ברכות נא:ב</p>
<p>אם נוטליו ידים ואחר כך מוזגין הכוס או מוזגין הכוס ואחר כך נוטליו ידים</p>	<p>מפתח</p>
<p>בית שמאי אומרים נוטליו לידים ואחר כך מוזגין את הכוס ובית הלל אומרים מוזגין את הכוס ואחר כך נוטליו לידים</p>	<p>ברכות נא:ב</p>
<p>אחר נטילת ידים ואחר שקנח ידיו במפה אם מניחה על השלחן או על הכסת</p>	<p>מפתח</p>
<p>בית שמאי אומרים מקנח ידיו במפה ומניחה על השלחן ובית הלל אומרים על הכסת</p>	<p>ברכות נא:ב</p>
<p>אם מכבדין את הבית ואחר כך נוטליו ידים או נוטליו ידים ואחר כך מכבדין את הבית</p>	<p>מפתח</p>
<p>בית שמאי אומרים מכבדין את הבית ואחר כך נוטליו לידים ובית הלל אומרים נוטליו לידים ואחר כך מכבדין את הבית</p>	<p>ברכות נא:ב</p>
<p>נר ומזון בשמים והבדלה או נר בשמים מזון והבדלה</p>	<p>מפתח</p>
<p>בית שמאי אומרים נר ומזון בשמים והבדלה ובית הלל אומרים נר ובשמים מזון והבדלה</p>	<p>ברכות נא:ב</p>

	מברכים ברא מאורי האש או בורא מאורי האש	מפתח
	בית שמאי אומרים שברא מאור האש וב"ה אומרים בורא מאורי האש	ברכות נא:ב
	מי שאכל ושכח ולא בירך אם יחזור למקומו או יברך במקום שנזכר	מפתח
	מי שאכל ושכח ולא בירך ב"ש אומרים יחזור למקומו ויברך וב"ה אומרים יברך במקום שנזכר ועד מתי מברך עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו	ברכות נא:ב
	בא להן יין אחר המזון אם אין שם אלא אותו כוס אם מברך על היין ואח"כ מברך על הכוס או ההיפך	מפתח
	בא להן יין אחר המזון אם אין שם אלא אותו כוס בית שמאי אומרים מברך על היין ואח"כ מברך על המזון ובית הלל אומרים מברך על המזון ואח"כ מברך על היין	ברכות נא:ב
	אם מברך על היום ואח"כ מברך על היין או מברך על היין ואח"כ מברך על היום	מפתח
	תנו רבנן דברים שבין ב"ש וב"ה בסעודה ב"ש אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין שהיום גורם ליין שיבא וכבר קדש היום ועדיין יין לא בא ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום שהיין גורם לקדושה שתאמר דבר אחר ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה תדיר ושאינו תדיר קודם והלכה כדברי בית הלל	ברכות נא:ב
	אם מותר להשתמש בשמש עם הארץ או לא	מפתח
	ב"ה סברי אסור להשתמש בשמש ע"ה וב"ש סברי מותר להשתמש בשמש ע"ה	ברכות נב:ב
	היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם אם כל אחד מברך לעצמו או אחד מברך לכולם	מפתח
	ת"ר היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם בש"א כל אחד ואחד מברך לעצמו ובה"א אחד מברך לכולן משום שנאמר (משלי יד, כח) ברוב עם הדרת מלך	ברכות גא:א
	מהו שיעור עכול	מפתח
	כמה שיעור עכול א"ר יוחנן כל זמן שאינו רעב וריש לקיש אמר כל זמן שיצמא מחמת אכילתו	ברכות נג:ב
	בנה בית חדש וקנה כלים חדשים ויש לו כלים כאלה אם צריך לברך שהחיינו	מפתח
	בנה בית חדש וקנה כלים חדשים וכו': א"ר הונא לא שנו אלא שאין לו כיוצא בהן אבל יש לו כיוצא בהן א"צ לברך ור' יוחנן אמר אפילו יש לו כיוצא בהן צריך לברך	ברכות נט:ב
	בנה בית חדש ויש לו כיוצא בו או קנה כלים חדשים ויש לו כיוצא בהם אם צריך לברך שהחיינו	מפתח
	בנה בית חדש ואין לו כיוצא בו קנה כלים חדשים ואין לו כיוצא בהם צריך לברך יש לו כיוצא בהם אין צריך לברך דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בין כך ובין כך צריך לברך	ברכות סא:א
	אם אומרים רופא כל בשר או מפליא לעשות	מפתח
	אמר שמואל קא שוינהו אבא לכולי עלמא קצירי אלא רופא כל בשר רב ששת אמר מפליא לעשות א"ר פפא הלך נמרינהו לתרויהו רופא כל בשר ומפליא לעשות	ברכות סב:ב
	אם לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח וכשהוא מכוון כנגד קדשי הקדשים גם כשאין בית המקדש קיים	מפתח
	לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים וכו': אמר רב יהודה אמר רב לא אמרו אלא מן הצופים ולפנים וברואה איתמר נמי א"ר אבא בריה דרבי חייה בר אבא הכי אמר רבי יוחנן לא אמרו אלא מן הצופים ולפנים וברואה ובשאיין גדר ובזמן שהשכינה שורה	ברכות סא:ב
	הנפנה ביהודה אם מותר שיפנה מזרח ומערב לכיון המקדש בזמן שהשכינה שורה (שהיה קיים)	מפתח
	הנפנה ביהודה לא יפנה מזרח ומערב אלא צפון ודרום ובגליל לא יפנה אלא מזרח ומערב ורבי יוסי מתיר שהיה ר' יוסי אומר לא אסרו אלא ברואה ובמקום שאין שם גדר ובזמן שהשכינה שורה וחכמים אסורים חכמים היינו ת"ק	ברכות סא:ב
	הנפנה בגליל אם אסור מזרח ומערב זמן שאין בית המקדש קיים	מפתח
	רבי יהודה אומר בזמן שבית המקדש קיים אסור בזמן שאין בית המקדש קיים מותר רבי עקיבא אסור בכל מקום	ברכות סא:ב

	הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע אם חייב או לא	מפתח
שבת ד:א	דתנן הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרים ר"ע סבר אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ורבנן סברי לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא ליה לרבה דבקלוטה כמי שהונחה דמיא	
	אם לומדים זורק מרשות לרשות ממושיט מרשות לרשות בשבת או לא	מפתח
שבת ד:ב	ובהא פליגי דר"ע סבר ילפינן זורק ממושיט ורבנן סברי לא ילפינן זורק ממושיט אבל למטה מי' דברי הכל חייב	
	זרק ונח ע"ג זיז כל שהוא אם חייב או לא	מפתח
שבת ד:ב	דתניא זרק ונח ע"ג זיז כל שהוא רבי מחייב וחכמים פוטרינן	
	אם זרק לאילן העומד ברשות היחיד וענפיו נוטים לרשות הרבים זרק ונח על ענפיו אם אומרים שהענף הולך אה	מפתח
שבת ד:ב	אמר אביי הכא באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"ה זרק ונח אנופו דר' סבר אמרי' שדי נופו בתר עיקרו ורבנן סברי לא אמרי' שדי נופו בתר עיקרו	
	שמן צף על פני המים ונגע טבול יום בשמן האם גם המים נפסלו	מפתח
שבת ה:ב	שמן שצף ע"ג יין מחלוקת ר' יוחנן בן נורי ורבנן דתנן שמן שצף ע"ג יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן בלבד ר' יוחנן בן נורי אומר שניהם מחוברים זה לזה	
	אם מהלך (מרשות היחיד לרשות הרבים דרך כרמלית) כעומד (בכל פסיעה ופסיעה) דמי או לא	מפתח
שבת ה:ב	ת"ר המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב ובן עזאי פוטר בשלמא בן עזאי קסבר מהלך כעומד דמי אלא רבנן נהי נמי דקסברי מהלך לאו כעומד דמי	
	זרק למעלה מי' טפחים והלכה ונחה בחור כל שהוא אם סוברים חוקקין להשלים (אם החור בכותל נחשב לרשות	מפתח
שבת ז:ב	זרק למעלה מי' טפחים והלכה ונחה בחור כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים	
	אם זרק ונח על גבי זיז (עץ היוצא מן הכותל) אם חייב או לא	מפתח
שבת ז:ב	דתניא זרק ונח ע"ג זיז כ"ש ר' מחייב וחכמים פוטרים	
	בהוצאה מרשות לרשות בשבת באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"ר זרק ונח אנופו אם הולכים אחר גופו או ע	מפתח
שבת ח:א	כדרב חסדא אלא הכא באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"ר זרק ונח אנופו דרבי סבר אמרינן שדי נופו בתר עיקרו ורבנן סברי לא אמרינן שדי נופו בתר עיקרו	
	אם מותר לשתות על הגת בין על חמין בין על צונן	מפתח
שבת יא:ב	דתנן שותין על הגת בין על החמין בין על הצונן ופטור דברי ר' מאיר ר' אלעזר בר' צדוק מחייב וחכ"א על החמין חייב על הצונן פטור מפני שהוא מחזיר את המותר	
	יצא חייט במחטו התחובה לו בבגדו או נגר בקיסם שבאזנו אם חייב או לא	מפתח
שבת יא:ב	דתניא לא יצא החייט במחטו התחובה לו בבגדו ולא נגר בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה שבאזנו ולא גרדי באירא שבאזנו ולא צבע בדוגמא שבצוארו ולא שולחני בדינר שבאזנו ואם יצא פטור אבל אסור דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אומן דרך אומנתו חייב ושאר כל אדם פטור	
	אם מותר להרוג כינה בשבת	מפתח
שבת יב:א	אין הורגין את המאכולת בשבת דברי ב"ש וב"ה מתירין	
	אם מותר לשדך התינוקות לנחם אבלים או לבקר חולים בשבת	מפתח
שבת יב:א	אין משדכין את התינוקות לארס ולא את התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות ואין מנחמין אבלים ואין מבקרין חולים בשבת דברי בית שמאי וב"ה מתירין	

<p>מה אומרים שנכנסים לבקר את החולה בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>הנכנס לבקר את החולה אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא ור"מ אומר יכולה היא שתרחם</p>	<p>שבת יב:א</p>
<p>אם הנכנס לבקר את החולה מברך "המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל או "בתוך חולי ישראל"</p>	<p>מפתח</p>
<p>רבי יהודה אומר המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל רבי יוסי אומר המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל</p>	<p>שבת יב:ב</p>
<p>אם העוף עולה עם הגבינה על השולחן</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ש העוף עולה עם הגבינה על השולחן ואינו נאכל דברי ב"ש ב"ה אומר לא עולה ולא נאכל</p>	<p>שבת יג:א</p>
<p>מהו שיעור מים שאובים שפוסלין את המקוה</p>	<p>מפתח</p>
<p>הלל אומר מלא הין מים שאובים פוסלים את המקוה שחייב אדם לומר בלשון רבו שמאי אומר תשעה קבין וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה עד שבאו ב' גרדיים משער האשפה שבירושלים והעידו משום שמעיה ואבטליון ששלשה לוגין מים שאובין פוסלים את המקוה וקיימו חכמים את דבריהם</p>	<p>שבת טו:א</p>
<p>הבוצר לגת אם הוכשרו או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>והאיכא הבוצר לגת שמאי אומר הוכשר והלל אומר לא הוכשר בר מיניה דההיא דהתם קא שתיק ליה הלל לשמאי</p>	<p>שבת טו:א</p>
<p>אם מותר לשרות דיו וסמנים בערב שבת כדי שישירו מבעוד יום</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום וב"ה מתירין עם השמש</p>	<p>שבת יז:ב</p>
<p>אם נותנין אונין של פשתן לתוך התנור מבעוד יום או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין וב"ה מתירין</p>	<p>שבת יז:ב</p>
<p>אם מותר לפרוס מצודות חיה ועופות ודגים בערב יום טוב כדי שיצודו ביום טוב</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיצודו מבעוד יום וב"ה מתירין</p>	<p>שבת יז:ב</p>
<p>אם מותר למכור לנכרי או לטעון עמו בערב שבת מבעוד יום ואין מספיק זמן שיגיע למקום שצריך להגיע</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין</p>	<p>שבת יז:ב</p>
<p>אם מותר לתת עורות לנכרי בערב שבת כדי לעבדן או לכבסן מבעוד יום</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובכולן בית הלל מתירין</p>	<p>שבת יז:ב</p>
<p>בשבת כמה יכול לתת לנוכרי כדי שיגיע לביתו</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר ב"ש אומרים לא ימכור אדם חפצו לנוכרי ולא ישאלנו ולא ילונו ולא יתן לו במתנה אלא כדי שיגיע לביתו וב"ה אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך לחומה רבי עקיבא אומר כדי שיצא מפתח ביתו</p>	<p>שבת יח:ב</p>
<p>אין משלחין איגרת ביד נכרי ע"ש אא"כ קוצץ לו דמים - כמה דמים קוצץ לו</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר אין משלחין איגרת ביד נכרי ע"ש אא"כ קוצץ לו דמים ב"ש אומרים כדי שיגיע לביתו וב"ה אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך לחומה</p>	<p>שבת יט:א</p>
<p>כמה ימים לפני השבת לא יפליג אדם בפניה</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר אין מפליגין בספינה פחות מג' ימים קודם לשבת במה דברים אמורים לדבר הרשות אבל לדבר מצוה שפיר דמי ופוסק עמו על מנת לשבות ואינו שובת דברי רבי רשב"ג אומר אינו צריך ומצור לצידן אפילו בע"ש מותר</p>	<p>שבת יט:א</p>
<p>חלות דבש שריסקן בערב שבת ויצאו מעצמן בשבת אם מותר לאוכלן בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן חלות דבש שריסקן בערב שבת ויצאו מעצמן אסור ורבי אלעזר מתיר</p>	<p>שבת יט:ב</p>

	זיתים וענבים שריסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אם מותר לאוכלן בשבת	מפתח
שבת יט:ב	זיתים וענבים שריסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אסורין ר' אלעזר ור"ש מתירין ורבי יוסי בר חנינא ברייתא לא שמיע ליה	
	שמן שנשתייר בזויות הבה אם מותרין בשבת	מפתח
שבת יט:ב	שמן של בדדין ומחצלות של בדדין רב אסר ושמואל שרי	
	אם מותר להוביל עז לחולבה רחל לגיזתה תרנגולת לביצתה ביום טוב	מפתח
שבת יט:ב	א"ר נחמן עז לחלבה ורחל לגיזתה ותרנגולת לביצתה ותורי דרידיא ותמרי דעיסקא רב אסר ושמואל אמר מותר	
	אם מותר להדליק נרות שבת בחלב מבושל	מפתח
שבת כ:ב	במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן ולא בכלך ולא בפתילת האידן ולא בפתילת המדבר ולא בירוקה שעל פני המים ולא בזפת ולא בשעווה ולא בשמן קיק ולא בשמן שריפה ולא באליה ולא בחלב נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל וחכ"א אחד מבושל ואחד שאינו מבושל אין מדליקין בו	
	פתילת הנר שכבתה אם זקוק לה (אם צריך להדליק שוב) או לא	מפתח
שבת כא:א	אמר רב הונא פתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת אין מדליקין בהן בחנוכה בין בשבת בין בחול אמר רבא מאי טעמא דרב הונא קסבר כבתה זקוק לה ומותר להשתמש לאורה ורב חסדא אמר מדליקין בהן בחול אבל לא בשבת קסבר כבתה אין זקוק לה ומותר להשתמש לאורה	
	נרות חנוכה אם יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך אם מדליק שמונה ופוחת והולך	מפתח
שבת כא:ב	ת"ר מצות חנוכה נר איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין ב"ש אומרים יום ראשון מדליק שמונה מכאן ואילך פוחת והולך וב"ה אומרים יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך	
	אם הטעם הוא כנגד ימים הנכנסין או יוצאין או פרי החג ומעלין הקודש	מפתח
שבת כא:ב	ר' יוסי בר אבין ור' יוסי בר זבידא חד אמר טעמא דב"ש כנגד ימים הנכנסין וטעמא דב"ה כנגד ימים היוצאין וחד אמר טעמא דב"ש כנגד פרי החג וטעמא דבית הלל דמעלין בקדש ואין מורידין	
	גמל שטעון פשתן והוא עובר ברשות הרבים אם הניח חנוני את נרו מבחוץ בחנוכה אם החנוני חייב	מפתח
שבת כא:ב	קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה תנן התם גץ היוצא מתחת הפטיש ויצא והזיק חייב גמל שטעון פשתן והוא עובר ברשות הרבים ונכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקה בנרו של חנוני והדליק את הבירה בעל הגמל חייב הניח חנוני את נרו מבחוץ חנוני חייב רבי יהודה אומר בנר חנוכה פטור	
	נר חנוכה שמניחה בפתח אם מניחה מימין או משמאל	מפתח
שבת כא:א	אמר רבה נר חנוכה מצוה להניחה בטפח הסמוכה לפתח והיכא מנח ליה רב אחא בריה דרבא אמר מימין רב שמואל מדפתי אמר משמאל והילכתא משמאל כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומזוזה מימין	
	אם מותר להדליק מנר לנר	מפתח
שבת כא:א	איתמר רב אמר אין מדליקין מנר לנר ושמואל אמר מדליקין	
	אם מותר להתיר ציצית מבגד לבגד	מפתח
שבת כא:א	רב אמר אין מתירין ציצית מבגד לבגד ושמואל אמר מתירין מבגד לבגד	
	אם הלכה כרבי שמעון בגרירה	מפתח
שבת כא:א	רב אמר אין הלכה כרבי שמעון בגרירה ושמואל אמר הלכה כרבי שמעון בגרירה אמר אבבי כל מילי דמר עביד כרב לבר מהני תלת דעביד כשמואל מדליקין מנר לנר ומתירין מבגד לבגד והלכה כרבי שמעון בגרירה דתניא רבי שמעון אומר גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ	
	אם נר שיש לה שתי פיות עולה לשתי בני אדם	מפתח
שבת כא:ב	אמר רב יצחק בר רדיפה א"ר הונא נר שיש לה שני פיות עולה לב' בני אדם אמר רבא מילא קערה שמן והקיפה פתילות כפה עליה כלי עולה לכמה בני אדם לא כפה עליה כלי עשאה כמין מדורה ואפילו לאחד נמי אינה עולה	

מהו בין השמשות	מפתח
ואיזהו בין השמשות משתשקע החמה כ"ז שפני מזרח מאדימין הכסיף התחתון ולא הכסיף העליון בין השמשות הכסיף העליון והשוה לתחתון זהו לילה דברי רבי יהודה ר' נחמיה אומר כדי שיהלך אדם משתשקע החמה חצי מיל רבי יוסי אומר בין השמשות כהרף עין זה נכנס וזה יוצא ואי אפשר לעמוד עליו	שבת לד:ב
לשם מה התקיעה שלישית בערב שבת	מפתח
ת"ר שש תקיעות תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר וחנויות שלישית להדליק את הנר דברי ר' נתן ר' יהודה הנשיא אומר שלישית לחלוץ תפילין ושוהה כדי צליית דג קטן או כדי להדביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע ושובת	שבת לה:ב
כירה שהסיקה בקש ובגבבא נותנים עליה תבשיל ואם נטלו אם מותר להחזיר	מפתח
כירה שהסיקה בקש ובגבבא נותנים עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין	שבת לו:ב
שכח קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת תבשיל שבישל כל צרכו האם מותר לאוכלו	מפתח
שכח קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל בד"א בחמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו אבל חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו בין בשוגג בין במזיד יאכל דברי ר"מ ר' יהודה אומר חמין שהוחמו כל צורכן מותרין מפני שמצטמק ורע לו ותבשיל שבישל כל צורכו אסור מפני שמצטמק ויפה לו וכל המצטמק ויפה לו כגון כרוב ופולים ובשר טרוף אסור וכל המצטמק ורע לו מותר	שבת לח:א
אם נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל	מפתח
אין נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה בסודרין ור' יוסי מתיר ולא יטמיננה בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין אמרו להם חכמים אם בשבת חמין שהוחמו בשבת ואסורין ברחיצה ובשתיה אם ביום טוב חמין שהוחמו ביום טוב ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה	שבת לח:ב
אם מותר לתת חמים לרגליו במים שאינם ראויין לשתיה	מפתח
דתנן בית שמאי אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו אא"כ ראויין לשתיה וב"ה מתירין	שבת לט:ב
אם מותר לרחוץ גופו בשבת	מפתח
דתניא לא ישתטף אדם כל גופו בין בחמין ובין בצונן דברי ר"מ ר"ש מתיר ר' יהודה אומר בחמין אסור בצונן מותר	שבת לט:ב
אם מותר לרחוץ גופו בשבת בחמין שהוחמו מערב בשבת	מפתח
חמין שהוחמו מע"ש רב אמר למחר רוחץ בהן כל גופו אבר אבר ושמואל אמר לא התירו לרחוץ אלא פניו ורגליו	שבת מא:א
אם שמן יש בו משום בישול או לא	מפתח
איבעיא להו שמן מה הוא לתנא קמא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו להתיירא רב נחמן בר יצחק אמר לאיסורא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו להתיירא שמן מע"פ שהיד סולדת בו מותר קסבר ת"ק שמן אין בו משום בשול ואתא רבי יהודה למימר שמן יש בו משום בשול והפשוט לא זה הוא בשול	שבת מב:ב
אם הוסיף מים למיחם שיעור כדי לצרף (לא כדי להפשיר) מותר או אסור	מפתח
המיחם שפינהו ויש בו מים חמין לא יתן לתוכו מים מועטין בשביל שיחמו אבל נותן לתוכו מים מרובים כדי להפשירן ומיחם שפינה ממנו מים לא יתן לתוכו מים כל עיקר מפני שמצרף ור' יהודה היא דאמר דבר שאין מתכוין אסור אמר רב לא שנו אלא להפשיר אבל לצרף אסור ושמואל אמר אפי' לצרף נמי מותר לצרף לכתחילה מי שרי אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב לא שנו אלא שיעור להפשיר אבל שיעור לצרף אסור ושמואל אמר אפי' שיעור לצרף מותר	שבת מב:ב
אם מותר לתת מים חמין לתוך צונן או צונן לתוך חמין בשבת	מפתח
ת"ר נותן אדם חמין לתוך הצונן ולא הצונן לתוך החמין דברי בית שמאי ובית הלל אומרים בין חמין לתוך הצונן ובין צונן לתוך החמין מותר בד"א בכוס אבל באמבטי חמין לתוך הצונן ולא צונן לתוך החמין ורבי שמעון בן מנסיא אוסר אמר רב נחמן הלכה כר"ש בן מנסיא	שבת מב:א

	אם מותר לתת תבלין לתוך קדרה שהעבירן מרותחין	מפתח
שבת מב:א	האילפס והקדרה שהעבירן מרותחין לא יתן לתוכן תבלין אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחוי רבי יהודה אומר לכל הוא נותן חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר	
	אם טלטול מן הצד (כלאחר יד) שמיה טלטול	מפתח
שבת מג:ב	אמר שמואל הופכו ממטה למטה רב חנינא בר שלמיא משמיה דרב אמר מניח עליו ככר או תינוק ומטלטלו היכא דאיכא ככר או תינוק כולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי דלית ליה מ"ס טלטול מן הצד שמיה טלטול ומ"ס לא שמיה טלטול	
	אם מצילין את המת מפני הדליקה	מפתח
שבת מג:ב	אין מצילין את המת מפני הדליקה אמר ר' יהודה בן לקיש שמעתי שמצילין את המת מפני הדליקה	
	אם טלטול מן הצד (כלאחר יד) שמיה טלטול	מפתח
שבת מג:ב	היכי דמי אי דאיכא ככר או תינוק מ"ט דתנא קמא אי דליכא מ"ט דר' יהודה בן לקיש אלא לאו בטלטול מן הצד פליגי דמר סבר טלטול מן הצד שמיה טלטול ומ"ס לא שמיה טלטול לא דכ"ע טלטול מן הצד שמיה טלטול והיינו טעמא דר' יהודה בן לקיש דמתוך שאדם בהול על מתו אי לא שרית ליה אתי לכבווי	
	אם מותר לטלטל נר שכבה בשבת	מפתח
שבת מד:א	ת"ר מטלטלין נר חדש אבל לא ישן דברי רבי יהודה ר"מ אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מן הנר שהדליקו בו בשבת ר' שמעון אומר חוץ מן הנר הדולק בשבת כבתה מותר לטלטלה אבל כוס וקערה ועשית לא יזיזם ממקומם ור' אליעזר בר' שמעון אומר מסתפק מן הנר הכבה ומן השמן המטפטף ואפי' בשעה שהנר דולק	
	אם מותר להשתמש בשמן שבקערה לצד הנר בשבת	מפתח
שבת מד:א	והתניא מותר השמן שבנר ושבקערה אסור ורבי שמעון מתיר	
	אם מותר ליטול עצים מן הסוכה ביום טוב	מפתח
שבת מה:א	אין נוטלין עצים מן הסוכה ב"ט אלא מן הסמוך לה ור' שמעון מתיר ושויין בסוכת החג בחג שהיא אסורה ואם התנה עליה הכל לפי תנאו כעין שמן שבנר קאמרינן הואיל והוקצה למצותו הוקצה לאיסורו	
	מה הן מדבריות שהגמרא אומרת שאסור להשקותן או לשוחטן ביום טוב	מפתח
שבת מה:ב	אין משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין את הבייתות ותניא אלו הן מדבריות כל שיוצאות בפסח ונכנסות ברביעה בייתות כל שיוצאות ורועות חוץ לתחום ובאות ולנות בתוך התחום רבי אומר אלו ואלו בייתות הן ואלו הן מדבריות כל שרועות באפר ואין נכנסות לישוב לא בימות החמה ולא בימות הגשמים	
	אם מותר להחזיר מלבנות המטה והם רפויים בשבת	מפתח
שבת מז:א	דתניא מלבנות המטה וכרעות המטה ולווחים של סקיבס לא יחזיר ואם החזיר פטור אבל אסור ולא יתקע ואם תקע חייב חטאת רשב"י אומר אם היה רפוי מותר	
	אם בית הפך ובית התבלין ובית הנר שבכירה מטמאין במגע	מפתח
שבת מח:ב	דתנן בית הפך ובית התבלין ובית הנר שבכירה מטמאין במגע ואין מטמאין באויר דברי ר' מאיר ר"ש מטהר	
	אם מותר לטמון בשבת בנעורת שהיא דקה	מפתח
שבת מט:א	טומנין בכסות ובפירות בכנפי יונה ובנסורת של חרשים ובנעורת של פשתן דקה רבי יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה	
	מאי היא תפילין צריכין גוף נקי	מפתח
שבת מט:א	אמר רבי ינאי תפילין צריכין גוף נקי כאלישע בעל כנפים מאי היא אביי אמר שלא יפיח בהן רבא אמר שלא יישן	
	כיצד טומנין בשבת בשלחין ומטלטלין אותן בגיזי צמר	מפתח
שבת מט:א	טומנין בשלחין ומטלטלין אותן בגיזי צמר ואין מטלטלין אותן כיצד הוא עושה נוטל את הכסוי והן נופלות ר"א בן עזריה אומר קופה מטה על צדה ונוטל שמא יטול ואינו יכול להחזיר וחכ"א נוטל ומחזיר	

	אם דבר שאינו מתכוין מותר בשבת	מפתח
	הא רבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור הא ר' שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר	שבת נא:ב
	אם מותר להטמין את הצונן בשבת	מפתח
	רבי יהודה אומר נעורת של פשתן דקה הרי היא כזבל מניחין מיחם על גבי מיחם וקדרה על גבי קדרה אבל לא קדרה על גבי מיחם ומיחם על גבי קדרה וטח את פיה בבצק ולא בשביל שיחמו אלא בשביל שיהיו משומרים וכשם שאין טומנין את החמין כך אין טומנין את הצונן רבי התיר להטמין את הצונן ואין מרזקין לא את השלג ולא את הברד בשבת בשביל שיזובו מימיו אבל נותן הוא לתוך הכוס או לתוך הקערה ואינו חושש	שבת נא:ב
	אם חיה יוצאת בסוגר בשבת	מפתח
	כתנאי אין חיה יוצאה בסוגר חנניה אומר יוצאה בסוגר ובכל דבר המשתמר במאי עסקינן אילימא בחיה גדולה מי סגי לה סוגר ואלא בחיה קטנה מי לא סגי לה סוגר אלא לאו חתול	שבת נא:ב
	אם בהמה יוצאת ברצועה שבין קרניה כשהמטרה היא לא לנוי אלא לשמור שלא תברח	מפתח
	תנן התם ולא ברצועה שבין קרניה אמר (ליה) ר' ירמיה בר אבא פליגי בה רב ושמואל חד אמר בין לנוי בין לשמור אסור וח"א לנוי אסור ולשמור מותר	שבת נא:ב
	אם בהמה יוצאת ברצועה שבין קרניה כשהמטרה היא לא לנוי אלא לשמור שלא תברח	מפתח
	רב חייא בר אשי אמר רב בין לנוי בין לשמור אסור ורב חייא בר אבין אמר שמואל לנוי אסור לשמור מותר	שבת נא:ב
	אם מותר להוציא בהמה בטבעת שעל צוארה כשהטבעת נועדה למשיכה או גם כשנועדה לנוי	מפתח
	מאי יוצאין ומאי נמשכין אמר רב הונא או יוצאין כרוכין או נמשכין ושמואל אמר יוצאין נמשכין ואין יוצאין כרוכין	שבת נא:ב
	אם חמור יוצא במרדעת (כיסוי) בזמן שהיא קשורה אליו לרשות הרבים בשבת	מפתח
	חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה בו זכרים יוצאין לבובין רחלות יוצאות שחוזות כבולות וכבונות העזים יוצאות צרורות רבי יוסי אוסר בכלן חוץ מן הרחלין הכבונות רבי יהודה אומר עזים יוצאות צרורות ליבש אבל לא לחלב	שבת נב:ב
	אם חמור יוצא באוכף אם קשורה לו מערב שבת	מפתח
	תניא נמי הכי חמור יוצא במרדעת בזמן שקשורה לו מע"ש ולא באוכף מע"ש שקשורה לו מע"ש רבן שמעון בן גמליאל אומר אף באוכף בזמן שקשורה לו מע"ש ובלבד שלא יקשור לו מסריכין ובלבד שלא יפשוט לו רצועה תחת זנבו	שבת נא:ב
	אם בהמה יוצאת בטרסקל בשבת (סל שעורין הקשור לצווארה ואוכלת ממנו)	מפתח
	אמר רב תולין טרסקל לבהמה בשבת וקל וחומר למרדעת ומה התם דמשום תענוג שרי הכא דמשום צער לא כל שכן שמואל אמר מרדעת מותר טרסקל אסור	שבת נא:ב
	אם מותר לאשה לצאת לרשות הרבים בכבול (מין לבוש שאינו חיוני)	מפתח
	יוצאה אשה בכבול ובאיסטמא לחצר ר"ש בן אלעזר אומר אף בכבול לרה"ר כלל אמר רשב"א כל שהוא למטה מן השבכה יוצאין בו כל שהוא למעלה מן השבכה אין יוצאין בו	שבת נז:ב
	אם אשה שיצאה בעיר של זהב (מין תכשיט) בשבת חייבת חטאת או פטורה	מפתח
	ת"ר לא תצא אשה בעיר של זהב ואם יצתה חייבת חטאת דברי רבי מאיר ו חכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחלה במאי קמיפלגי ר"מ סבר משוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא	שבת נט:ב
	אם אשה יצאה בשבת בכובלת או בצלוחית של פלייטון לרשות הרבים חייבת חטאת או לא	מפתח
	לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאור ולא בכובלת ולא בצלוחית של פלייטון ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר' מאיר ו חכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון	שבת סא:ב
	אם כובלת נחשבת לתכשיט או משאוי	מפתח
	ת"ר לא תצא בכובלת ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר"מ ו חכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בכובלת לכתחלה במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר משאוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא	שבת סא:ב

	אם אשה יוצאת בשבת בכובלת ובצלוחית של פליטון (כלי של בושם)	מפתח
דתניא לא תצא אשה במפתח שבידה ואם יצאת חייבת חטאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטר בכובלת ובצלוחית של פליטון		שבת סב:ב
	אם סייף וקשת נחשבים לתכשיט	מפתח
לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו וחכ"א אינן אלא לגנאי שנאמר (ישעיהו ג, ז) וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה		שבת סג:א
	אם מותר לאשה לצאת בשן תותבת או בשן של זהב	מפתח
יוצאה אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה ובטוטפת ובסרביטין בזמן שהן תפורין בכבול ובפאה נכרית לחצר במוך שבאזנה ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה בפילפל ובגלגל מלח וכל דבר שניתן לתוך פיה ובלבד שלא תתן לכתחלה בשבת ואם נפל לא תחזיר שן תותבת שן של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרים		שבת סד:ב
	אם מותר לצאת עם שן תותבת של זהב בשבת	מפתח
	שן תותבת שן של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרין	שבת סה:א
	אם מותר לצאת בשן של זהב לרשות הרבים	מפתח
	תניא נמי הכי בשל כסף ד"ה מותר של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרין	שבת סה:א
	אם מותר לקיטע לצאת בקב בשבת	מפתח
	הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ורבי יוסי אוסר	שבת סה:ב
	אם הקיטע יוצא בקב שלו	מפתח
	אין הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ור' יוסי מתיר	שבת סו:א
	אם כוורת של קש ושפופרת של קנים טמאה או טהורה	מפתח
	אן לא הודו לו ר' יוחנן בן נורי דתנן כוורת של קש ושפופרת של קנים ר"ע מטמא ור' יוחנן בן נורי מטהר	שבת סו:א
	האם יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב	מפתח
	יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי ר"מ וחכמים אוסרין אף בחול משום דרכי האמורי	שבת סז:א
	תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים חייב או פטור בשעבר עבירה שלא ידע בשבת	מפתח
איתמר רב ושמואל דאמרי תרוייהו אפילו תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים כהכיר ולבסוף שכח דמי וחייב ורבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו דוקא הכיר ולבסוף שכח אבל תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים פטור		שבת סח:ב
	תינוק שנשבה לבין הנכרים וגר שנתגייר בין הנכרים ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אם חייב חטאת	מפתח
	תינוק שנשבה לבין הנכרים וגר שנתגייר בין הנכרים ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת וחייב על הדם אחת ועל החלב אחת ועל ע"ז אחת ימונבז פוטר	שבת סח:ב
	היה מהלך במדבר ואינו יודע אימתי שבת אם מונה ששה ימים ומשמר יום או משמר יום אחד ומונה ששה	מפתח
	אמר רב הונא היה מהלך (בדרך או) במדבר ואינו יודע אימתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד חייא בר רב אומר משמר יום אחד ומונה ששה במאי קמיפלגי מר סבר כברייתו של עולם ומר סבר כאדם הראשון	שבת סט:ב
	אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני אם חייב שתי חטאות או אחת	מפתח
איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני ר' יוחנן אמר חייב שתיים וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת רבי יוחנן אמר חייב (ויקרא ד, ג) על חטאתו והביא וריש לקיש אמר פטור (ויקרא ד, כו) מחטאתו ונסלח לו		שבת עא:ב

<p>אם ידיעות (ידיעת החטא) (מחלקות (בין העבירות) או הפרשות (הפרשת הקורבן) מחלקות</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ל רבינא לרב אשי דאיתידע ליה קודם הפרשה פליגי ובהא פליגי דמר סבר ידיעות מחלקות ומר סבר הפרשות מחלקות אבל לאחר הפרשה מודי ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתיים או דילמא דאיתידע ליה לאחר הפרשה פליגי ובהא פליגי דמר סבר הפרשות מחלקות ומר סבר כפרות מחלקות</p>	<p>שבת ע"ב:</p>
<p>נתכוין לחתוך את התלוש וחתך את המחובר אם פטור או חייב</p>	<p>מפתח</p>
<p>נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר פטור לחתוך את התלוש וחתך את המחובר רבא אמר פטור אביי אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא נתכוון לחתיכה דאיסורא אביי אמר חייב דהא קמיכוין לחתיכה בעלמא</p>	<p>שבת ע"ב:</p>
<p>נתכוון לזרוק שתיים וזרק ארבע אם פטור או חייב</p>	<p>מפתח</p>
<p>איתמר נתכוון לזרוק שתיים וזרק ארבע רבא אמר פטור אביי אמר חייב רבא אמר פטור דלא קמיכוין לזריקה דארבע אביי אמר חייב דהא קמיכוין לזריקה בעלמא</p>	<p>שבת ע"א:</p>
<p>סבור שהיא רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים אם פטור או חייב</p>	<p>מפתח</p>
<p>כסבור רשות היחיד ונמצאת רשות הרבים רבא אמר פטור ואביי אמר חייב רבא אמר פטור דהא לא מיכוין לזריקה דאיסורא ואביי אמר חייב דהא קא מיכוין לזריקה בעלמא</p>	<p>שבת ע"א:</p>
<p>היו לפניו שני מיני אוכלין ובירר ואכל ובירר והניח אם פטור או חייב</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר נחמני היו לפניו שני מיני אוכלין ובירר ואכל ובירר והניח רב אשי מתני פטור רבי ירמיה מדיפתי מתני חייב</p>	<p>שבת ע"ד:</p>
<p>הטוה צמר שעל גבי בהמה בשבת אם פטור או חייב</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר יוחנן הטוה צמר שעל גבי בהמה בשבת חייב שלש חטאות אחת משום גוזז ואחת משום מנפץ ואחת משום טוה רב כהנא אמר אין דרך גזיזה בכך ואין דרך מנפץ בכך ואין דרך טווי בכך</p>	<p>שבת ע"ב:</p>
<p>הצד חלזון והפוצעו אם חייב חטאת אחת או שתיים</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר הצד חלזון והפוצעו אינו חייב אלא אחת רבי יהודה אומר חייב שתיים שהיה ר' יהודה אומר פציעה בכלל דישה</p>	<p>שבת ע"א:</p>
<p>כל הכשר להצניע חייב חטאת אם הוציא מרשות לרשות חוץ מדם נידה או עצי אשרה</p>	<p>מפתח</p>
<p>כל הכשר להצניע לאפוקי מאי רב פפא אמר לאפוקי דם נדה מר עוקבא אמר לאפוקי עצי אשרה</p>	<p>שבת ע"ב:</p>
<p>המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל אם חייב אם פטור</p>	<p>מפתח</p>
<p>כי אתא רב דימי אמר המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל ר' יוחנן אמר חייב ר"ש בן לקיש אמר פטור</p>	<p>שבת ע"א:</p>
<p>אם אכילה על ידי הדחק שמה אכילה</p>	<p>מפתח</p>
<p>כי אתא רבין אמר המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי במוציא עצה כמלא פי פרה לפרה ואיפכא איתמר ר' יוחנן אמר פטור ריש לקיש אמר חייב ר' יוחנן אמר פטור אכילה על ידי הדחק לא שמה אכילה ריש לקיש אמר חייב אכילה ע"י הדחק שמה אכילה</p>	<p>שבת ע"א:</p>
<p>אם קליפות וגרעינים מצטרפין לאוכלין לעינין הנצאה בשבת או רק קליפות עדשין שמתבשלות עמהן</p>	<p>מפתח</p>
<p>המוציא אוכלים כגרוגרת חייב ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקליפתן וגרעיניהן ועוקציהן וסובן ומורסנן ר' יהודה אומר חוץ מקליפי עדשין שמתבשלות עמהן</p>	<p>שבת ע"ב:</p>
<p>המוציא יין כדי מזיגת הכוס חלב כדי גמיעה דבש כדי ליתן על הכתית שמן או רבביעית</p>	<p>מפתח</p>
<p>המוציא יין כדי מזיגת הכוס חלב כדי גמיעה דבש כדי ליתן על הכתית שמן או רבביעית וכל השופכין ברביעית ר"ש אומר כולן ברביעית ולא נאמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית</p>	<p>שבת ע"ב:</p>
<p>אסור להוציא כמות שמן שמספיקה לסוך בו אבר קטן וקטן בן יומו או רק אבר קטן</p>	<p>מפתח</p>
<p>לימא כתנאי שמן כדי לסוך אבר קטן וקטן בן יומו דברי רבי שמעון בן אלעזר ר' נתן אומר כדי לסוך אבר קטן מאי לאו בהא קמיפליג דר"ש בן אלעזר סבר אבר קטן של קטן ור' נתן סבר אבר קטן דגדול או אבר גדול דקטן אבל אבר קטן של קטן בן יומו לא</p>	<p>שבת ע"ב:</p>

שיעור הוצאת חבל שיהיה חייב עליו	מפתח
מוציא חבל כדי לעשות אוזן לקופה גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה רבי יהודה אומר כדי ליטול ממנו מדת מנעל לקטן נייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב	שבת עח:א
שיעור הוצאת חרסית שיהיה חייב עליו	מפתח
חרסית כדי לעשות פי כור של צורפי זהב רבי יהודה אומר כדי לעשות פיטפוט	שבת עח:ב
שיעור הוצאת סובין שיהיה חייב עליו	מפתח
סובין כדי ליתן על פי כור של צורפי זהב סיד כדי לסוד קטנה שבבנות ר' יהודה אומר כדי לעשות כלכל רבי נחמיה אומר כדי לסוד אונדפי	שבת עח:ב
המוציא נייר חלק אם יש בו כדי לכתוב שתי אותיות חייב ואם לאו פטור - מאי שתי אותיות	מפתח
המוציא נייר חלק אם יש בו כדי לכתוב שתי אותיות חייב ואם לאו פטור אמר רב ששת מאי שתי אותיות שתי אותיות של קשר מוכסין רבא אמר שתי אותיות דין ובית אחיזה דהיינו קשר מוכסין	שבת עח:ב
המוציא קשר מוכסין לאחר שהראהו למוכס	מפתח
תנו רבנן המוציא קשר מוכסין עד שלא הראהו למוכס חייב משהראהו למוכס פטור רבי יהודה אומר אף משהראהו למוכס חייב מפני שצריך לו	שבת עח:ב
המוציא שטר חוב שכבר פרעו אם חייב או פטור	מפתח
ת"ר המוציא שטר חוב עד שלא פרעו חייב משרעו פטור רבי יהודה אומר אף משרעו חייב מפני שצריך לו	שבת עח:ב
אם מותר לשהות שטר פרוע	מפתח
רבנן סברי אסור לשהות שטר פרוע ורבי יהודה סבר מותר לשהות שטר פרוע	שבת עח:ב
לפי אביי אם מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו או לא	מפתח
אביי אמר דכולי עלמא אסור לשהות שטר פרוע והכא במודה בשטר שכתבו צריך לקיימו קמיפלגי תנא קמא סבר מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו ורבי יהודה סבר מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו	שבת עח:ב
אם כותבין שובר על שטר שנפרע	מפתח
ומאי עד שלא פרעו ומשרעו עד שיאמר ליה פרעתי ולא פרעתי רבא אמר דכולי עלמא מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו והכא בכותבין שובר קמיפלגי תנא קמא סבר כותבין שובר ורבי יהודה סבר אין כותבין שובר	שבת עט:א
שיעור הוצאת זבל שיהיה חייב עליו	מפתח
תנן זבל וחול הדק כדי לזבל בו קלח של כרוב דברי רבי עקיבא ו חכמים אומרים כדי לזבל כרישא	שבת עט:א
אם רצועות תפילין מטמאין הידיים לענין תרומה	מפתח
והתניא רצועות תפילין עם התפילין מטמאות את הידיים בפני עצמן אין מטמאות את הידיים רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש הנוגע ברצועה טהור עד שיגע בקציצה רבי זכאי משמו אומר טהור עד שיגע במזוזה עצמה	שבת עט:ב
הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת אם חייב או פטור	מפתח
תנו רבנן הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת בהעלם אחד חייב בשתי העלמות פטור רבי יוסי אומר בהעלם אחד לרשות אחד חייב לשתי רשויות פטור	שבת פא:א
אם אדמה כחותם המרצופין או כחותם האיגרות	מפתח
אדמה כחותם המרצופין דברי רבי עקיבא ו חכמים אומרים כחותם האיגרות	שבת פב:ב
מה שיעור זבל שיוציא מרשות לרשות בשבת ויהיה חייב חטאת	מפתח
זבל וחול הדק כדי לזבל קלח של כרוב דברי רבי עקיבא ו חכ"א כדי לזבל כרישא חול הגס כדי ליתן על מלא כף סיד קנה כדי לעשות קולמוס ואם היה עבה או מרוסס כדי לבשל בו ביצה קלה שבביצים טרופה ונתונה באילפס	שבת פב:ב

מפתח	אם מותר לערב חול בסיד כדי לסוד את ביתו (סימן אבלות על חורבן ירושלים)
שבת פב:	רבי יהודה היא דתניא לא יסוד אדם את ביתו בסיד אא"כ עירב בו תבן או חול ר"י אומר תבן מותר חול אסור מפני שהוא טרכסיד רבא אמר אפילו תימא רבנן קילקולו זהו תיקונו
מפתח	אבנים מקורזלות מותר להכניס לבית הכסא בשיעור של כאגוז או כביצה
שבת פא:	ת"ר (בשבת) ג' אבנים מקורזלות מותר להכניס לבית הכסא וכמה שיעורן ר"מ אומר כאגוז רבי יהודה אומר כביצה
מפתח	אבן מסמא (אבן ששמוה על גבי יתידות וכלים תחתיה) אם מטמאה כנידה או כשרץ
שבת פב:	ואמר רבה במשא דכ"ע לא פליגי דמטמאה דהא אתקש לנדה כי פליגי באבן מסמא רבי עקיבא סבר כנדה מה נדה מטמאה באבן מסמא אף ע"ז מטמאה באבן מסמא ורבנן סברי כשרץ מה שרץ לא מטמאה באבן מסמא אף ע"ז לא מטמאה באבן מסמא
מפתח	אם עבודה זרה מטמאה במשא (את נושאה) כנידה או אינה מטמאה במשא כשרץ
שבת פב:	כי פליגי במשא רבי עקיבא סבר כנדה מה נדה מטמאה במשא אף ע"ז מטמאה במשא ורבנן סברי כשרץ מה שרץ לא מטמאה במשא אף ע"ז לא מטמאה במשא
מפתח	אם ספינה של חרס טמאה או טהורה
שבת פא:	ת"ר מדרס כלי חרס טהור ר' יוסי אומר אף הספינה מאי קאמר אמר רב זביד הכי קאמר מדרס כלי חרס טהור ומגעו טמא וספינה של חרס טמאה כתנניא רבי יוסי אומר אף הספינה טהורה
מפתח	בכלאים אם ערבוב מבטל את השורה ואסור או ערבוב אינו מבטל את השורה ומותר
שבת פה:	הפקיע תלם אחד על פני כולה מהו אמר רב ששת בא ערבוב וביטל את השורה רב אסי אמר אין עירובו מבטל את השורה
מפתח	אם תשמיש המיטה מותר ביום
שבת פא:	והא אמר רב הונא ישראל קדושים הן ואין משמשין מטותיהן ביום הא אמר רבא אם היה בית אפל מותר ואמר רבא ואיתימא רב פפא תלמיד חכם מאפיל בטליתו ומותר
מפתח	אם עשרת הדברות נתנו בשישי לסיון או בשביעי לסיון
שבת פב:	ת"ר בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו
מפתח	אם הוציא קופת רוכלין שיש בה מינין הרבה אם חייב חטאת אחת או יותר
שבת צא:	המוציא קופת הרוכלין אף על פי שיש בה מינין הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת זרעוני גינה פחות מכרוגרת ר' יהודה בן בתירה אומר חמשה
מפתח	אם קופה מלאה חרדל שהוציאה מרשות לרשות חייב
שבת צב:	אמר חזקיה לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין אבל מליאה חרדל חייב אלמא קסבר אגד כלי לא שמה אגד ור' יוחנן אמר אפי' מליאה חרדל פטור
מפתח	המוציא מחנות לפלטיא (רחבה של סוחרים -רשות הרבים) דרך סטיו (מקום ישיבה - כרמלית) אם חייב או לא
שבת צא:	דתניא המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חייב ובן עזאי פוטר
מפתח	אם קופה מלאה חרדל שהוציאה מרשות לרשות חייב
שבת צא:	אמר חזקיה לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין אבל מליאה חרדל חייב אלמא קסבר אגד כלי לא שמה אגד ור' יוחנן אמר אפי' מליאה חרדל פטור
מפתח	הוציאו שנים לרשות הרבים דבר שלא יוכל אחד להוציא אם חייבים או פטורים
שבת צב:	המוציא ככר לרשות הרבים חייב הוציאוהו שנים פטורין לא יוכל אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבין ורבי שמעון פוטר

	הוציאו שנים לרשות הרבים אם חייבים או פטורים	מפתח
שבת צ"ב:	המוציא ככר לרשות הרבים חייב הוציאו שנים רבי מאיר מחייב רבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים חייבין ואם לאו פטורים ורבי שמעון פוטר	
	בעיגול של דבילה והוציאוהו שנים לרשות הרבים אם חייבים או לא	מפתח
שבת צ"א:	בעיגול של דבילה והוציאו לרשות הרבים בקורה והוציאו לרה"ר רבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבין ואם לאו פטורין ר"ש אומר אע"פ שלא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים פטורים לכך נאמר בעשותה יחיד שעשאה חייב שנים שעשאהו פטורין	
	פירוש המילה בעשותה בפסוק ואם נפש אחת תחטא בשגגה	מפתח
שבת צ"א:	ויקרא ד, כז ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה ר"ש סבר תלתא מיעוטי כתיבי נפש תחטא אחת תחטא בעשותה תחטא חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי זה יכול וזה יכול וחד למעוטי זה אינו יכול וזה אינו יכול ורבי יהודה חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי זה יכול וזה יכול וחד למעוטי יחיד שעשאה בהוראת ב"ד	
	היה יושב על גבי המטה וארבע טליות (טליות) תחת רגלי המטה אם טמאות	מפתח
שבת צ"א:	תנינא היה יושב על גבי המטה וארבע טליות תחת רגלי המטה טמאות מפני שאינה יכולה לעמוד על שלש ור' שמעון מטהר	
	אם שיעור לזה ושיעור לזה או שיעור אחד לכולם	מפתח
שבת צ"ב:	אמר מר זה יכול וזה יכול ר"מ מחייב איבעיא להו בעינן שיעור לזה ושיעור לזה או דילמא שיעור אחד לכולם רב חסדא ורב המנוא חד אמר שיעור לזה ושיעור לזה וחד אמר שיעור אחד לכולן	
	אם המוציא את המת במיטה בשבת חייב	מפתח
שבת צ"ב:	המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי פטור אף על הכלי שהכלי טפלה לו) את החי במטה פטור אף על המטה שהמטה טפלה לו את המת במטה חייב וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה וכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פוטר	
	המוציא בהמה חיה ועוף חיים לרה"ר אם חייב או לא	מפתח
שבת צ"א:	דתניא המוציא בהמה חיה ועוף לרה"ר בין חייין ובין שחוטין חייב רבי נתן אומר על שחוטין חייב ועל חייין פטור שהחי נושא את עצמו אמר רבא אפילו תימא רבנן ע"כ לא פליגי רבנן עליה דרבי נתן אלא בבהמה חיה ועוף דמשרבטי נפשיהו אבל אדם חי דנושא את עצמו אפילו רבנן מודו	
	התולש סימני טומאה (שערות לבנות מהבהרת כדי לטהר עצמו) אחת משלוש אם חייב או פטור	מפתח
שבת צ"ב:	התולש סימני טומאה והכוה המחיה עובר בלא תעשה איתמר אחת משתים חייב אחת משלש רב נחמן אמר חייב רב ששת אמר פטור רב נחמן אמר חייב אהני מעשיו דאי משתקלא חדא אחריתי אזלה לה טומאה רב ששת אמר פטור השתא מיהת הא איתא לטומאה	
	הנוטל צפרניו זו בזו או בשיניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו אם חייב או לא	מפתח
שבת צ"ב:	הנוטל צפרניו זו בזו או בשיניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו וכן הגודלת וכן הכוחלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב וחכמים אוסרין משום שבות	
	כמה זה מלא פי הזוג (מלא ראש המספריים) שחייבים עליו אחת או שתים (שערות)	מפתח
שבת צ"ב:	תניא נמי הכי הנוטל מלא פי הזוג בשבת חייב וכמה מלא פי הזוג שתים רבי אליעזר אומר אחת ומודים חכמים לר"א במלקט לבנות מתוך שחורות שאפילו אחת חייב ודבר זה אף בחול אסור משום שנאמר (דברים כב, ה) לא ילבש גבר שמלת אשה	
	החולב והמחבץ והמגבן כגרוגרת המכבד והמרבץ והרודה חלות דבש אם חייב חטאת	מפתח
שבת צ"א:	תנו רבנן החולב והמחבץ והמגבן כגרוגרת המכבד והמרבץ והרודה חלות דבש שגג בשבת חייב חטאת היזד ביום טוב לוקה ארבעים דברי ר' אליעזר וחכ"א אחד זה ואחד זה אינו אלא משום שבות	
	התולש מעציץ נקוב בשבת אם חייב או לא	מפתח
שבת צ"א:	התולש מעציץ נקוב חייב ושאינו נקוב פטור ור"ש פוטר בזה ובזה	
	הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים או פטור	מפתח
שבת צ"א:	הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות היחיד חייב מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות היחיד חייב מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב וחכמים פטורין	

הזורק מרה"י לרה"י ועובר ברשות הרבים עצמה אם חייב או לא	מפתח
אמר רב יוסף הא מילתא איבעיא ליה לרב חסדא ופשטה ניהליה רב המנונא מהא מרה"י לרה"י ועובר ברשות הרבים עצמה ר' עקיבא מחייב וחכמים פוטרים	שבת א:זא
שני בתים בשני צדי רשות הרבים אם מותר לזרוק מזה לזה	מפתח
דאיתמר שני בתים בשני צדי רה"ר רבה בר רב הונא אמר רב אסור לזרוק מזה לזה ושמואל אמר מותר לזרוק מזה לזה	שבת א:זא
מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד האמצע אם מותר לזרוק מזה לזה	מפתח
מרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע רבי מחייב וחכמים פוטרים רב ושמואל דאמרי תרוייהו לא חייב רבי אלא ברה"י מ	שבת א:זא
הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים ועבר ארבע אמות ברשות הרבים אם חייב או לא	מפתח
דתניא מרה"י לרשות הרבים ועבר ארבע אמות ברה"ר רבי יהודה מחייב וחכמים פוטרים	שבת ב:זב
אם אמרינן קלוטה (באור) כמה שהונחה (על הקרקע) בהוצאה מרשות לרשות בשבת	מפתח
בהא קמיפלגי דר' יהודה סבר אמרינן קלוטה כמה שהונחה ואיתעבידא ליה מחשבתו ורבנן סברי לא אמרינן קלוטה כמה שהונחה ולא איתעבידא ליה מחשבתו	שבת ב:זב
אם שובט (מסדר חוטי השתי) ומדקדק (מחזק את האריגה) הן אבות או תולדות	מפתח
ובהא קמיפלגי דר' יהודה סבר הני אבות ניהו ורבנן סברי הני תולדות ניהו	שבת ב:זב
במשכן אם עובי הקרשים למעלה היו אמה או כלין והולכין עד כאצבע	מפתח
ת"ר קרשים מלמטן עוביין אמה ומלמעלן כלין והולכין עד כאצבע שנאמר (שמות כו, כד) יהיו תמים על ראשו ולהלן הוא אומר (יהושע ג, טז) תמו נכרתו דברי רבי יהודה רבי נחמיה אומר כשם שמלמטן עוביין אמה כך מלמעלן עוביין אמה שנאמר יחדיו	שבת צח:ב
שמן שצף על גבי יין ונגע טבול יום בשמן אם פסל גם את המים	מפתח
שמן שצף על גבי יין ונגע טבול יום בשמן לא פסל אלא שמן ר' יוחנן בן נורי אומר שניהם חיבור זה לזה	שבת ק:א
הזורק מן הים לאיסרטיא (מכרמלית לרשות הרבים) ומן האיסרטיא לים אם חייב או לא	מפתח
הזורק מן הים לאיסרטיא ומן האיסרטיא לים פטור ר"ש אומר אם יש במקום שזרק עמוק עשרה ורחב ארבעה חייב	שבת ק:א
אם אומרים חוקקין להשלים או אין חוקקים להשלים	מפתח
זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחור כל שהוא באנו למחלוקת ר' מאיר ורבנן לר"מ דאמר חוקקין להשלים מיחייב לרבנן דאמרי אין חוקקין להשלים לא מיחייב	שבת ק:א
(המטלטל ברשות הרבים) שתי אמות בשוגג אם חייב	מפתח
איתמר שתי אמות בשוגג שתי אמות במזיד שתי אמות בשוגג רבה אמר פטור רבא אמר חייב רבה אמר פטור אפילו לרבן גמליאל דאמר אין ידיעה לחצי שיעור התם הוא דכי קא גמר שיעורא בשוגג קא גמר אבל הכא דבמזיד לא ובמאי אי בזורק שוגג הוא אלא במעביר רבה אמר חייב	שבת קב:א
האם מסתת (מרבץ את האבן ומתקנה) חייב משום בונה או משום מכה בפטיש	מפתח
מסתת משום מאי מיחייב רב אמר משום בונה ושמואל אמר משום מכה בפטיש	שבת קב:ב
אם העושה נקב בלול של תרנגולים חייב משום בונה או מכה בפטיש	מפתח
העושה נקב בלול של תרנגולים רב אמר משום בונה ושמואל אמר משום מכה בפטיש	שבת קב:ב
המסרט על בשרו בשבת אם חייב חטאת או לא	מפתח
הכותב שתי אותיות בהעלם אחד חייב כתב בדיו בסם בסיקרא בקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם על שני כותלי זויות ועל שני לוחי פינקס והן נהגין זה עם זה חייב הכותב על בשרו חייב המסרט על בשרו ר' אליעזר מחייב חטאת וחכמים פוטרים	שבת קד:ב

	<p>כתב אות אחת נוטריקון אם חייב או לא</p> <p>כתב אות אחת נוטריקון ר' יהושע בן בתירא מחייב וחכמים פוטרין</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קד:ב</p>
<p>היה צריך לכתוב את השם ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת</p>	<p>דתניא הרי שהיה צריך לכתוב את השם ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקדשו דברי ר' יהודה וחכמים אומרים אין השם מן המובחר</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קד:ב</p>
<p>הכותב ב' אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים אם חייב או לא</p>	<p>הכותב ב' אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים ר"ג מחייב וחכמים פוטרין</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קה:א</p>
<p>האורג שלשה חוטין בתחילה ואחת על האריג אם חייב או לא</p>	<p>אומר רבי אליעזר אומר האורג שלשה חוטין בתחילה ואחת על האריג חייב וחכ"א בין בתחילה בין בסוף שיעורו ב' חוטין</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קה:א</p>
<p>מלאכה שאין צריכה לגופה אם חייב או פטור</p>	<p>ר' יהודה דאמר מלאכה שאין צריכה לגופה חייב עליה הא ר"ש דאמר מלאכה שאין צריכה לגופה פטור עליה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קה:ב</p>
<p>אם הצד צבי לבית חייב</p>	<p>ר' יהודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית חייב וחכ"א צפור וצבי לגינה ולחצר ולביברין חייב רשב"ג אומר לא כל הביברין שוין זה הכלל מחוסר צידה פטור שאינו מחוסר צידה חייב</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קיא:א</p>
<p>אם הצד צרעין ויתושין חייב חטאת</p>	<p>ת"ר הצד חגבין גזין צרעין ויתושין בשבת חייב דברי רבי מאיר וחכמים אומרים כל שבמינו ניצוד חייב וכל שאין במינו ניצוד פטור</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת ק"ב:ב</p>
<p>הצד חגבין בשעת השרב אם חייב או לא</p>	<p>ת"ש הצד חגבין בשעת הטל פטור בשעת השרב חייב אלעזר בן מהבאי אומר אפילו בשעת השרב אם היו מקלחות ובאות פטור</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת ק"ב:ב</p>
<p>צבי שנכנס לבית וונעלו בפניו שניים כשאחד לבדו לא יכול לנעול בפניו אם חייב או לא</p>	<p>צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין ור"ש פטור</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת ק"ב:ב</p>
<p>הצד פרעוש בשבת אם חייב או לא</p>	<p>ותניא הצד פרעוש בשבת רבי אליעזר מחייב ורבי יהושע פטור</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת ק"ז:ב</p>
<p>אם כל הימים כמקוה או לא</p>	<p>דתנן כל הימים כמקוה שנאמר (בראשית א, 7) ולמקוה המים קרא ימים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר ים הגדול כמקוה ולא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים הרבה רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין בזוחלין ופסולים לזבים ולמצורעים ולקדש בהן מי חטאת</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת ק"ט:א</p>
<p>אם מותר לסוך בשמן על מכה בשבת</p>	<p>החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ אבל מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא החושש במתניו לא יסוך יין וחומץ אבל סך הוא את השמן ולא שמן וורד בני מלכים סכין שמן וורד על מכותיהן שכן דרכן לסוך בחול ר"ש אומר כל ישראל בני מלכים הם</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קיא:א</p>
<p>אם הלכה כרבי יהודה או כרבי שמעון בדבר שאינו מתכון</p>	<p>אביי ורבא דאמרי תרווייהו מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות והאמר רב חייא בר אשי אמר רב הלכה כר' יהודה ורב חנן בר אמי אמר שמואל הלכה כר"ש</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קיא:ב</p>
<p>אלו קשרים שחייבים על קשורם והיתרם</p>	<p>ואלו קשרים שחייבין עליהן קשר הגמלין וקשר הספנין וכשם שהוא חייב על קישורן כך הוא חייב על היתרן ר"מ אומר כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידיו אין חייבין עליו</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קיא:ב</p>

אם מותר לקשור לפני בהמה שלא תצא	מפתח
יש לך קשרין שאין חייבין עליהן כקשר הגמלין וכקשר הספנין קושרת אשה מפתח חלוקה וחוטוי סבכה ושל פסקיא ורצועות מנעל וסנדל ונודות יין ושמן וקדירה של בשר ראב"ל אומר קושרין לפני הבהמה בשביל שלא תצא	שבת קיא:ב
אם מותר לקשור דלי בחבל בקשר שאינו בר קיימא	מפתח
קושרין דלי בפסקיא אבל לא בחבל רבי יהודה מתיר כלל אמר רבי יהודה כל קשר שאינו של קיימא אין חייבין עליו	שבת קיא:א
אם חלבי שבת (אברי תמיד של בין הערביים) קרבים ביום הכיפורים	מפתח
עולת שבת בשבתו לימד על חלבי שבת שקריבין ביום הכיפורים יכול אף של יוה"כ בשבת ת"ל בשבתו דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר עולת שבת בשבתו לימד על חלבי שבת שקרבים ביו"ט יכול אף ביוה"כ ת"ל בשבתו	שבת קיד:א
אם נדרים ונדבות קרבים ביום טוב	מפתח
כשתמצא לומר לדברי רבי ישמעאל נדרים ונדבות קריבין ביו"ט וכי איצטריך קרא ליוה"כ לדברי ר"ע נדרים ונדבות אין קריבין ביו"ט	שבת קיד:א
אם כתבי קודש הכתובין לא בלשון הקודש מצילין מפני הדליקה בשבת	מפתח
איתמר היו כתובים תרגום או בכל לשון רב הונא אמר אין מצילין אותן מפני הדליקה ורב חסדא אמר מצילין אותן מפני הדליקה	שבת קטו:א
אם כתבי קודש שהיו כתובין שלא בלשון הקודש מצילין מפני הדליקה	מפתח
תנאי היא דתניא היו כתובין תרגום ובכל לשון מצילין אותן מפני הדליקה ר' יוסי אומר אין מצילין אותן מפני הדליקה	שבת קטו:א
להציל מני השריה בשבת שמונים וחמש אותיות בתרגום ארמית מכוונסות או מוזרות	מפתח
תרגום שבתורה מאי ניהו (בראשית לא, מז) יגר שהדוּתא ואף על גב דלית בה שמונים וחמש אותיות כי תניא היא להשלים איבעיא להו הני שמונים וחמש אותיות מכוונסות או מפורזות רב הונא אמר מכוונסות רב חסדא אמר אפילו מפורזות	שבת קטו:ב
אם קורין (בכתובים) שלא בזמן בית המדרש (לאחר האכילה שאז חיישינן לשיכרות)	מפתח
אמר רב לא שנו אלא בזמן בית המדרש אבל שלא בזמן בהמ"ד קורין ושמואל אמר אפילו שלא בזמן בית המדרש אין קורין	שבת קטז:ב
אם קורין רק במקום בית המדרש (בזמן שהחכם דורש בו)	מפתח
מר רב לא שנו אלא במקום בהמ"ד אבל שלא במקום בהמ"ד קורין ושמואל אמר בין במקום בהמ"ד בין שלא במקום בהמ"ד בזמן בהמ"ד אין קורין שלא בזמן בית המדרש קורין	שבת קטז:ב
אם מצילין תיק הספר עם הספר ותיק התפילין עם התפילין למבוי המפולש	מפתח
מצילין תיק הספר עם הספר ותיק התפילין עם התפילין ואע"פ שיש בתוכן מעות ולהיכן מצילין אותן למבוי שאינו מפולש בן בתירא אומר אף למפולש	שבת קטז:ב
הכשר מבוי צריך גם לחי (עמוד) וגם קורה או מספיק אחד מהם	מפתח
אמר רב חסדא שלש מחיצות ושני לחיין זהו מבוי שאינו מפולש ג' מחיצות ולחי אחד זהו מבוי המפולש ותרוייהו אליבא דרבי אליעזר דתנן הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה	שבת קיא:א
אם מצילין מן השריפה בשבת מזון הסעודות שנשארו או תמיד מזון שלוש סעודות	מפתח
מצילין מזון ג' סעודות הראוי לאדם הראוי לבהמה לבהמה כיצד נפלה דליקה בלילי שבת מצילין מזון ג' סעודות בשחרית מצילין מזון ב' סעודות במנחה מזון סעודה אחת ר' יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות	שבת קיז:ב
אותו ואת בנו שנפלו לבור אם מעלה רק את הראשון או את שניהם	מפתח
דתניא אותו ואת בנו שנפלו לבור רבי אליעזר אומר מעלה את הראשון על מנת לשוחטו והשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל שלא ימות רבי יהושע אומר מעלין את הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו ומערים ומעלה את השני רצה זה שוחט רצה זה שוחט	שבת קיז:ב
להיכן מצילין את האוכל בשבת ללחצר המעורבת או אף לחצר שאינה מעורבת	מפתח
מצילין סל מלא ככרות אע"פ שיש בו מאה סעודות ועיגול של דבילה וחבית של יין ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ואם היו פיקחין עושין עמו חשבון אחר השבת להיכן מצילין אותן לחצר המעורבת בן בתירא אומר אף לשאינה מעורבת	שבת קכ"א

<p>אם טבילה בזמנה (לפנות ערב) מצוה או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>רבנן סברי טבילה בזמנה לאו מצוה ומהדרין ר' יוסי סבר טבילה בזמנה מצוה ולא מהדרין</p>	<p>שבת קכא:א</p>
<p>אם כל הכלים נטלים גם שלא לצורך או רק לצורך</p>	<p>מפתח</p>
<p>כל הכלים ניטלין לצורך ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין ניטלין אלא לצורך</p>	<p>שבת קכד:א</p>
<p>אותו ואת בנו שנפלו לבור אם מעלה את שניהם או רק את הראשון</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא אותו ואת בנו שנפלו לבור ר' אליעזר אומר מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ושוחטו והשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל שלא ימות ר' יהושע אומר מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו ומערים ומעלה את השני רצה זה שוחט רצה זה שוחט</p>	<p>שבת קכד:א</p>
<p>אם מוציאין את הקטן ואת הלולב וספר תורה לרשות הרבים בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן בית שמאי אומרים אין מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר תורה לרה"ר ובית הלל מתירין</p>	<p>שבת קכד:ב</p>
<p>אם מותר להשתמש בשברי כלים בשבת רק כשעושין בהן מלאכה שהיתה מיועדת להם או כל מלאכה</p>	<p>מפתח</p>
<p>כל הכלים הניטלין בשבת שבריהן ניטלין עמהן ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה שברי עריבה לכסות בהן את פי החבית שברי זכוכית שלא ימות בהן את פי הפך רבי יהודה אומר בלבד שיהו עושין מעין מלאכתן שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה ושל זכוכית לצוק לתוכן שמן</p>	<p>שבת קכד:ב</p>
<p>שברי תנור ישן אם נטלין בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר שברי תנור ישן הרי הן ככל הכלים הניטלין בחצר דברי ר"מ רבי יהודה אומר אין ניטלין</p>	<p>שבת קכה:א</p>
<p>כלי שאינו מחוסר נתיצה אם טמא או טהור</p>	<p>מפתח</p>
<p>ובמאי קמיפליג בהאי קרא (ויקרא יא, לה) תנור וכירים יותן טמאים הם וטמאים יהיו לכם רבי יהודה סבר מחוסר נתיצה טמא שאין מחוסר נתיצה טהור ורבנן סברי טמאים יהיו לכם מ"מ</p>	<p>שבת קכה:א</p>
<p>במניח אבן על גבי החבית אם נעשה כיסוי לחבית או בסיס לדבר האסור</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנן התם אבן שעל פי החבית מטה על צידה והיא נופלת אמר רבה א"ר אמי א"ר יוחנן לא שנו אלא בשוכח אבל במניח נעשה בסיס לדבר האסור ורב יוסף א"ר אסי א"ר יוחנן לא שנו אלא בשוכח אבל במניח נעשה כיסוי לחבית</p>	<p>שבת קכה:ב</p>
<p>חריות (ענפים יבשים) של דקל שגדרן לעצים ונמלך עליהן לישיבה אם צריך לקשור (מערב שבת כדי ליעדן לישיבו</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא חריות של דקל שגדרן לעצים ונמלך עליהן לישיבה צריך לקשור רבן שמעון בן גמליאל אומר אין צריך לקשור</p>	<p>שבת קכה:ב</p>
<p>חריות של דקל שגדרן לשם עצים ונמלך עליהן לישיבה אם צריך לקשור (ליעדן לישיבה כדי שיאכל לטלטלן)</p>	<p>מפתח</p>
<p>והתניא חריות של דקל שגדרן לשם עצים ונמלך עליהן לישיבה צריך לקשר רשב"ג אומר אין צריך לקשר</p>	<p>שבת קכו:ב</p>
<p>אם כיסוי כלים שאין להם בית אחיזה (ידיה) ניטלין בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>כל כיסוי הכלים שיש להם בית אחיזה ניטלין בשבת א"ר יוסי בד"א בכיסוי קרקעות אבל בכיסוי הכלים בין כך ובין כך ניטלין בשבת</p>	<p>שבת קכו:ב</p>
<p>אם מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא (חיילים) דמאי</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי ואמר רב הונא תנא ב"ש אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי וב"ה אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי</p>	<p>שבת קכז:ב</p>
<p>חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים שהתקינן למאכל בהמה אם לא ניתן לטלטלן אלא בשתי ידיים אם מותר או</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים אם התקינן למאכל בהמה מטלטלין אותן ואם לאו אין מטלטלין אותן רשב"ג אומר חבילין הניטלין ביד אחד מותר לטלטלן בשתי ידיים אסור לטלטלן</p>	<p>שבת קכח:א</p>
<p>אם בשר תפל מותר לטלטלו בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>איתמר בשר מליח מותר לטלטלו בשבת בשר תפל רב הונא אמר מותר לטלטלו רב חסדא אמר אסור לטלטלו</p>	<p>שבת קכח:א</p>

	מפתח
<p>עד מתי פתיחת הקבר</p> <p>עד מתי פתיחת הקבר אמר אביי שלשה ימים רבא אמר משמיה דרב יהודה שבעה ואמרי לה שלשים אמרי נהרדעי חיה ג' ז' ול' ג' בין אמרה צריכה אני ובין אמרה לא צריכה אני מחללין עליה את השבת ז' אמרה צריכה אני מחללין עליה את השבת אמרה לא צריכה אני אין מחללין עליה את השבת ל' אפי' אמרה צריכה אני אין מחללין עליה את השבת אבל עושין ע"י ארמאי</p>	שבת קכט:א
<p>ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט (אדם) הפסח עד החזה או את כולו (שהרי היא מלאכה שיכול לעשותה בנ</p>	מפתח
<p>דתניא ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט (אדם) הפסח עד החזה דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה וחכ"א</p>	שבת קלג:ב
<p>אם הירח נראה בעליל שיש להניח שראוהו בית דין בירושלים אם מחללים העדים ויוצאים חוץ לתחום בשבת כז</p>	מפתח
<p>דתנן בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת</p>	שבת קלג:ב
<p>אם טורפין (מערבבין) יין ושמן לחולה שאין בו סכנה בשבת</p>	מפתח
<p>דתניא אין טורפין יין ושמן לחולה בשבת אמר ר"ש בן אלעזר משום ר"מ אף טורפין יין ושמן</p>	שבת קלד:א
<p>אם מרחיצין את הקטן בין לפני המלה בין לאחר המילה או רק ביום השלישי למילה</p>	מפתח
<p>מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה ומזלפין עליו ביד אבל לא בכלי ר"א בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר (בראשית לד, כה) ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס</p>	שבת קלד:ב
<p>אם מותר לתת מים חמים ושמן על גבי מכה בשבת בחולה שאין בו סכנה</p>	מפתח
<p>אמר רב אין מונעין חמין ושמן מעל גבי מכה בשבת ושמואל אומר נותן חוץ למכה ושותרת ויורד למכה</p>	שבת קלד:ב
<p>אם מלין אנדרוגינוס ומי שנולד מהול (בהקזת דם) בשבת</p>	מפתח
<p>תנו רבנן (ויקרא יב, ג) ערלתו ערלתו ודאי דוחה את השבת ולא ספק דוחה את השבת ערלתו ודאי דוחה את השבת ולא אנדרוגינוס דוחה את השבת רבי יהודה אומר אנדרוגינוס דוחה את השבת וענוש כרת ערלתו ודאי דוחה את השבת ולא נולד בין השמשות דוחה את השבת ערלתו ודאי דוחה את השבת ולא נולד כשהוא מהול דוחה את השבת</p>	שבת קלה:א
<p>תינוק שנולד כשהוא מהול והברית בשבת אם צריך להטיף ממנו דם ברית</p>	מפתח
<p>ולא נולד כשהוא מהול דוחה את השבת שב"ש אומרים צריך להטיף ממנו דם ברית ובה"ה אומרים אינו צריך א"ר שמעון בן אלעזר לא נחלקו ב"ש וב"ה על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית מפני שערלה כבושה היא על מה נחלקו על גר שנתגייר כשהוא מהול שבית שמאי אומרים צריך להטיף ממנו דם ברית ובה"ה א"ר צ' להטיף ממנו דם ברית</p>	שבת קלה:א
<p>נולד כשהוא מהול אם מטיפין ממנו דם בשבת</p>	מפתח
<p>דתניא רבי אליעזר הקפר אומר לא נחלקו ב"ש וב"ה על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית על מה נחלקו לחלל עליו את השבת ב"ש אומרים מחללין עליו את השבת ובה"ה אומרים אין מחללין עליו את השבת</p>	שבת קלה:א
<p>אם קטן כשר לקדש מי חטאת לתת אפר על המים</p>	מפתח
<p>הכל כשרים לקדש חוץ מחש"ו רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ואנדרוגינוס</p>	שבת קלז:א
<p>מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול אחר השבת וא' למול בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת אם חייב ח</p>	מפתח
<p>א"ר מאיר לא נחלקו ר"א ורבי יהושע על מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול בע"ש ואחד למול בשבת ושכח ומל את של ע"ש בשבת שהוא פטור על מה נחלקו על מי שהיו לו ב' תינוקות אחד למול אחר השבת וא' למול בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת שר"א מחייב חטאת ורבי יהושע פוטר</p>	שבת קלז:א
<p>אם תולין את המשמרת (מסננת שנותנים בה שמרים) בי"ט ונותנין לתלויה (מוספים שמרים למסננת) בשבת</p>	מפתח
<p>רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת בי"ט ונותנין לתלויה בשבת וחכ"א אין תולין את המשמרת בי"ט ואין נותנין לתלויה בשבת אבל נותנין לתלויה בי"ט</p>	שבת קלז:ב
<p>אם פקק החלון (ארובת הגג) בזמן שאינו קשור ותלוי פוקקין (סותמים) בו בשבת</p>	מפתח
<p>דתנן פקק החלון ר"א אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו</p>	שבת קלז:ב

אם אשה שיצאה בשבת בעיר של זהב (מן תכשיט) חייבת חטאת	מפתח
דתניא לא תצא אשה בעיר של זהב ואם יצאה חייבת חטאת דברי ר"מ וחכמים אומרים לא תצא ואם יצאה פטורה ר"א אומר יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחילה	שבת קלח:א
אם כירה שנשמטה אחת מירכותיה מותר לטלטלה	מפתח
דתניא כירה שנשמטה אחת מירכותיה מותר לטלטלה שתיים אסור רב אמר אפילו חד נמי אסור גזירה שמא יתקע	שבת קלח:ב
אם שורין את החלתית בצונן	מפתח
אין שורין את החלתית לא בחמין ולא בצונן רבי יוסי אומר בחמין אסור בצונן מותר	שבת קמא:א
מנעל שעל גבי אימוס (תבנית המנעל) אם טמא או טהור	מפתח
רבנן דתנן מנעל שעל גבי אימוס רבי אליעזר מטהר וחכמים מטמאים	שבת קמא:ב
סאת תרומה שנפלה לפחות ממאה של טבל ונפל מן התערובת למקום אחר של טבל אם התערובת כתרומת ודאי	מפתח
דתנן סאה תרומה שנפלה לפחות ממאה ונדמעו ונפל מן המדומע למקום אחר רבי אליעזר אומר מדמעת כתרומת ודאי וחכמים אומרים אין המדומע מדמע אלא לפי חשבון	שבת קמא:א
סאה תרומה שנפלה למאה ולא הספיק להגביה עד שנפלה אחרת אם אסורה או מותרת	מפתח
כדתנן סאה תרומה שנפלה למאה ולא הספיק להגביה עד שנפלה אחרת הרי זו אסורה ור"ש מתיר	שבת קמא:א
אם מעבירין מעל השולחן עצמות וקליפות אם מנערים את המפה בשבת	מפתח
ב"ש אומרים מעבירין מעל השולחן עצמות וקליפין וב"ה אומרים מסלק את הטבלא כולה ומנערה מעבירין מלפני השולחן פירורין פחות מכזית ושער של אפונין ושער עדשים מפני שהוא מאכל בהמה ספוג אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו וחכמים אומרים בין כך ובין כך ניטל בשבת ואינו מקבל טומאה	שבת קמא:א
אם היוצא מן הפירות בשבת מכונס לפירות ולא לשתיה מותר או לא	מפתח
חבית שנשברה מצילין הימנה מזון שלש סעודות ואומר לאחרים באו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין ואם יצאו מעצמן אסורין ר' יהודה אומר אם לאוכלין היוצא מהן מותר ואם למשקין היוצא מהן אסור	שבת קמא:ב
אם חלות דבש שריסקן מערב שבת ויצאו בשבת מעצמן אסורין או לא	מפתח
חלות דבש שריסקן מע"ש ויצאו מעצמן אסורין ורבי אליעזר מתיר	שבת קמא:ב
תותים שמשך מהן מים ורמונים שמשך מהן יין והכניסן לאוכלין אם היוצא מהן מותר למשקין או לא	מפתח
דתניא זיתים שמשך מהן שמן וענבים שמשך מהן יין והכניסן בין לאוכל בין למשקין היוצא מהן אסור תותים שמשך מהן מים ורמונים שמשך מהן יין והכניסן לאוכלין היוצא מהן מותר למשקין ולסתם היוצא מהן אסור דברי רבי יהודה וחכמים אומרים בין לאוכלין בין למשקין היוצא מהן אסור	שבת קמא:ב
המקיים קוצים בכרם אם קדש (אוסר בכלאי הכרם גם את הקוצים) או לא	מפתח
דתנן המקיים קוצים בכרם ר"א אומר קדש וחכ"א אינו מקדש אלא דבר שכמוהו מקיימין	שבת קמא:ב
אם מותר לסחוט שלקות לצורך מימהן	מפתח
כבשים שסחטן אמר רב לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור ושלקות בין לגופן בין למימיהן מותר ושמואל אמר אחד זה ואחד זה לגופן מותר למימיהן פטור אבל אסור רבי יוחנן אמר אחד כבשים ואחד שלקות לגופן מותר למימיהן חייב חטאת	שבת קמא:א
זיתים וענבים שריסקן מערב שבת אם מותרין בשבת	מפתח
זיתים וענבים שריסקן מע"ש ויצאו מעצמן אסורין ור"א ור"ש מתירין	שבת קמא:ב

<p>אם נוקבין מגופה של חבית בשבת</p> <p>שובר אדם את החבית לאכול הימנה גרוגרות ובלבד שלא יתכוין לעשות כלי ואין נוקבין מגופה של חבית דברי ר' יהודה וחכמים מתירין</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קמ"א</p>	
<p>אם אין רואין במראה בשבת</p> <p>תניא אין רואין במראה בשבת רבי מאיר מתיר במראה הקבוע בכותל</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קמ"א</p>	
<p>אם עוליו על אילן ביום טוב</p> <p>דקתני זה הכלל כל אילו שינטל האילן ויכולה לעמוד עולין לה ביר"ט ש"מ לימא כתנאי אין עולין לה ביר"ט רשב"א אומר משום ר"מ עולין לה ביר"ט מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ס צדדין אסורין ומ"ס סבר מותרין אמר אביי לא דכ"ע צדדין אסורין והכא בצדי צדדין קמיפלגי מ"ס צדי צדדין אסורין ומ"ס צדי צדדין מותרין</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"ב</p>	
<p>אם מרסקין את החרובין לפני הבהמה ביום טוב</p> <p>מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה ומפספסין את הכיפין אבל לא את הזירין אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה בין דקה ובין גסה רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"א</p>	
<p>אם אחד נותן את הקמח ואחד נותן לתוכו מים אם האחרון חייב</p> <p>דתניא אחד נותן את הקמח ואחד נותן לתוכו מים האחרון חייב דברי רבי רבי יוסי בר יהודה אומר אינו חייב עד שיגבל</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"ב</p>	
<p>אם יש מזל לישראל או ישראל לא מושפעין ממזל</p> <p>איתמר רבי חנינא אומר מזל מחכים מזל מעשיר ויש מזל לישראל רבי יוחנן אמר אין מזל לישראל ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דא"ר יוחנן מניין שאין מזל לישראל שנאמר (ירמיהו י"ב) כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה הם יחתו ולא ישראל</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"א</p>	
<p>אם מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים או שצריך להכין מערב שבת</p> <p>מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"ב</p>	
<p>מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין או מנערים את הטבלה (המפה)</p> <p>ב"ש אומרים מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין וב"ה אומרים מסלק את הטבלה כולה ומנערה</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"א</p>	
<p>הפרת נדרים כל היום או מעת לעת</p> <p>דתניא הפרת נדרים כל היום רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון אמרו מעת לעת</p>	<p>מפתח</p> <p>שבת קנ"א</p>	
<p>אם מבוי הגבוה מעשרים אמה פסול וצריך למעטו</p> <p>מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה ימעט ר' יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט ואם יש לו צורת הפתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין א:ב</p>	
<p>אם סוכה הגבוהה מעשרים אמה פסולה</p> <p>תנן התם סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין א:ב</p>	
<p>אם מבוי הרחב מעשר אמות פסול וצריך למעטו או לא</p> <p>דתניא והרחב מ' אמות ימעט ר' יהודה אומר אינו צריך למעט</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין ב:ב</p>	
<p>מבוי גבוה מעשרים אמה אם כשר או לא</p> <p>והתניא מבוי שהוא גבוה מכ אמה ימעט ורבי יהודה מכשיר עד מ' ונ' אמה ותני בר קפרא עד מאה</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין ב:ב</p>	
<p>הכשר מבוי אם לחי וקורה או אחד מהם מספיק</p> <p>תנן הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים לחי או קורה</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין ב:ב</p>	

קרחת הכרם כמה אמות	מפתח
דתנן קרחת הכרם ב"ש אומרים עשרים וארבע אמות וב"ה אומרים שש עשרה ומחול הכרם בית שמאי אומרים שש עשרה אמות ובית הלל אומרים שתים עשרה אמות	עירובין ג:ב
אם כרם הנטוע על פחות מארבע אמות נקרא כרם	מפתח
דתנן כרם הנטוע על פחות מארבע אמות רבי שמעון אומר אינו כרם וחכמים אומרים כרם ורואין את האמצעיים כאילו אינם	עירובין ג:ב
כיצד מערבין דרך רשות הרבים	מפתח
ת"ר כיצד מערבין דרך רה"ר עושה צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן חנניה אומר ב"ש אומרים עושה דלת מכאן ודלת מכאן וכשהוא יוצא ונכנס נועל ב"ה אומרים עושה דלת מכאן ולחי וקורה מכאן ורה"ר מי מיערבא	עירובין ו:א
אם מותר להשתמש תחת הקורה בשבת	מפתח
איבעיא להו מהו להשתמש תחת הקורה רב ורבי חייה ור' יוחנן אמרו מותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור להשתמש תחת הקורה	עירובין ח:ב
צורת הפתח שאמרו קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן צריכין ליגע או אין צריכין ליגע	מפתח
צורת הפתח שאמרו קנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהן צריכין ליגע או אין צריכין ליגע רב נחמן אמר אין צריכין ליגע ורב ששת אמר צריכין ליגע	עירובין יא:ב
אם כיפה חייבת במזוזה	מפתח
תנינא כיפה ר"מ מחייב במזוזה וחכמים פוטרין ושויין שאם יש ברגליה עשרה שהיא חייבת	עירובין יא:ב
אם סוברין חוקקין להשלים או אין סוברין חוקקין להשלים	מפתח
כי פליגי ביש ברגליה ג' וגבוהה עשרה ואין רחבה ארבעה ויש בה לחוק להשלימה לארבעה ר' מאיר סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים	עירובין יא:ב
הכשר מבוי אם בלחי וקורה או בלחי או בקורה	מפתח
הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה רבי אליעזר אומר לחיין משום ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר"ע לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שהוא נותר או בלחי או בקורה על מה נחלקו על רחב מארבע אמות ועד עשר שב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה א"ר עקיבא על זה ועל זה נחלקו	עירובין יא:ב
אם חצר ניתרת בפס אחד או בשני פסין	מפתח
דתניא חצר ניתרת בפס אחד רבי אומר בשני פסין	עירובין יב:א
מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אם יצא או לא	מפתח
מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין אמרו ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את ר' יוחנן בן חזוני ומצאוהו יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו להן בית שמאי (אי) משם ראייה אף הן אמרו לו אם כך היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך	עירובין יג:ב
כמה צריך להיות רוחב הלחי	מפתח
לחיין שאמרו גובהן עשרה טפחים ורחבן ועוביין כל שהוא ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים	עירובין יד:ב
אם עושין לחי בדבר שיש בו רוח חיים	מפתח
בכל עושין לחיין אפילו בדבר שיש בו רוח חיים ורבי מאיר אסור ומטמא משום גולל	עירובין טו:א
אם כותבין גט על בעל חיים	מפתח
ור' מאיר מטהר וכותבין עליו גיטי נשים ור' יוסי הגלילי פוסל	עירובין טו:ב
מחיצה שהחלק הפרוץ בה שווה לחלק הבנוי שבה אם כשרה	מפתח
איתמר פרוץ כעומד רב פפא אמר מותר רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור רב פפא אמר מותר הכי אגמריה רחמנא למשה לא תפרוץ רובה רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור הכי אגמריה רחמנא למשה גזור רובה	עירובין טו:ב

<p>אם מחיצה שאינה של שתי וערב נחשבת למחיצה אלא רק שתי או ערב כשרה או לא</p> <p>כל מחיצה שאינה של שתי וערב אינה מחיצה דברי רבי יוסי בר' יהודה וחכמים אומרים אחד משני דברים</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין טז:ב</p>
<p>אם מאכילין את העניים דמאי או לא (תבואה שיש ספק אם נעשרה)</p> <p>תנא בית שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין יז:ב</p>
<p>אכסדרה בתוך הבקעה אם מותר לטלטל בתוכה</p> <p>דאיתמר אכסדרה בבקעה רב אמר מותר לטלטל בכולה ושמואל אמר אין מטלטלין אלא בד' אמות רב אמר מותר לטלטל בכולה אמרינן פי תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מטלטלין אלא בארבע אמות לא אמרי' פי תקרה יורד וסותם</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין כה:א</p>
<p>מה מברכין על קור (כמין עץ מבושל שאפשר לאוכלו)</p> <p>דאתמר קור רב יהודה אמר בורא פרי האדמה ושמואל אמר שהכל נהיה בדברו רב יהודה אמר בורא פרי האדמה אוכלא הוא ושמואל אמר שהכל נהיה בדברו כיון שסופו להקשות לא מברכין עילויה בורא פרי האדמה</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין כח:ב</p>
<p>כמה משאירין לעני בגורן</p> <p>דתנן אין פוחתין לעני בגורן מחצי קב חטין וקב שעורין רבי מאיר אומר חצי קב שעורין וקב וחצי כוסמין וקב גרוגרות או מנה דבילה רבי עקיבא אומר פרס וחצי לוג יין ר"ע אומר רביעית ורביעית שמן ר"ע אומר שמינית ושאר כל הפירות</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין כט:א</p>
<p>אם מערבין לנזיר בין ולישראל בתרומה</p> <p>דלא כב"ש דתניא ב"ש אומרים אין מערבין לנזיר בין ולישראל בתרומה ב"ה אומרים מערבין לנזיר בין ולישראל בתרומה</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לא:א</p>
<p>הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל אם טמא או טהור</p> <p>דתניא הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל רבי מטמא רבי יוסי ברבי יהודה מטהר במאי קמיפלגי מ"ס אהל זרוק לאו שמייה אהל ומ"ס אהל זרוק שמייה אהל</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לב:ב</p>
<p>אם מותר לקנות בית באיסורי הנאה ואם מצות ליהנות ניתנו</p> <p>מ"ט דרבנן קסברי אסור לקנות בית באיסורי הנאה מכלל דר' יהודה סבר מותר קסבר מצות לאו ליהנות ניתנו</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לא:א</p>
<p>אם מערבין רק לדבר מצוה או גם לדבר רשות</p> <p>בהא קמיפלגי מ"ס אין מערבין אלא לדבר מצוה ומ"ס מערבין אפילו לדבר הרשות</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לא:א</p>
<p>אם מאכילין את העניים דמאי או לא</p> <p>אמר רב הונא תנא בית שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לב:ב</p>
<p>אם גם במצות מדאורייתא שהן חמורות יש חזקה שליש עושה שליחותו או רק מדרבנן שהן קלות סומכין על החז</p> <p>אמר רב נחמן בשל תורה אין חזקה שליש עושה שליחותו בשל סופרים חזקה שליש עושה שליחותו ורב ששת אמר אחד זה ואחד זה חזקה שליש עושה שליחותו</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לב:ב</p>
<p>אם אומר לחבר צא ולקט תאנים מתאנתי צריך לעשר או יכול לסמוך עליו שעושר</p> <p>דתניא האומר לחבירו צא ולקט לך תאנים מתאנתי אוכל מהן עראי ומעשרן ודאי מלא לך כלכלה זה תאנים מתאנתי אוכל מהן עראי ומעשרן דמאי במה דברים אמורים בעם הארץ אבל בחבר אוכל ואינו צריך לעשר דברי רבי רבן שמעון בן גמליאל אומר במה דברים אמורים בעם הארץ אבל בחבר אינו אוכל עד שיעשר לפי שלא נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לב:א</p>
<p>לפי רב כולם מודים ששליח עושה שליחותו והמחלוקת היא אם נחשדו שלא מעשרין או לא</p> <p>אמר רבי נראין דברי מדברי אבא מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף ולא יאכילו לעמי הארץ טבלים עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר נחשדו ומר סבר לא נחשדו אבל כולי עלמא חזקה שליש עושה שליחותו</p>	<p>מפתח</p> <p>עירובין לב:א</p>

<p>המחלוקת היא אם עם הארץ מעדיף שיעבור הוא איסור קל מאשר יעבור עם הארץ איסור חמור או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>במאי קמיפלגי רבי סבר ניחא ליה לחבר דלעביד הוא איסורא קלילא ולא ליעבד עם הארץ איסורא רבה ורבן שמעון בן גמליאל סבר ניחא ליה לחבר דלעבד עם הארץ איסורא רבה ואיהו אפי' איסורא קלילא לא ליעבד</p>	<p>עירובין לב:ב</p>
<p>נתנו במגדל ואבד המפתח אם זה עירוב או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>נתנו במגדל ואבד המפתח הרי זה עירוב ר"א אומר אם אינו יודע שהמפתח במקומו אינו עירוב</p>	<p>עירובין לד:ב</p>
<p>נמצא המפתח בעיר אם עירובו עירוב</p>	<p>מפתח</p>
<p>נמצא המפתח בין בעיר בין בשדה אין עירובו עירוב בשדה אין עירובו עירוב</p>	<p>עירובין לה:א</p>
<p>אלו כלים מותר לטלטל</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנא קמא סבר לה כרבי יוסי דאמר כל הכלים ניטלין בשבת חוץ ממסר הגדול ויתד של מחרישה ורבי אליעזר סבר לה כרבי נחמיה דאמר אפי' טלית אפי' תרוד אין ניטלין אלא לצורך תשמישן</p>	<p>עירובין לה:א</p>
<p>האם ספק עירוב כשר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>נתגלגל חוץ לתחום נפל עליו גל או נשרף תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה הרי זה עירוב אם ספק ר"מ ור' יהודה אומרים הרי זה חמר גמל ר' יוסי ור"ש אומרים ספק עירוב כשר</p>	<p>עירובין לה:א</p>
<p>שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ואחת אין בה ארבעים סאה וטבל ואינו יודע באיזה טבל אם טהור או</p>	<p>מפתח</p>
<p>וכן שני מקוואות באחת יש בה ארבעים סאה ואחת אין בה ארבעים סאה וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל ספיקו טהור רבי יוסי מטמא קסבר ר"מ תחומין דאורייתא נינהו וסבר רבי מאיר תחומין דאורייתא</p>	<p>עירובין לה:ב</p>
<p>נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת אם טהור או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת רבי מאיר מטטר וחכמים מטמאין שכל הטמאות כשעת מציאנתן</p>	<p>עירובין לה:ב</p>
<p>עם הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של ירק או גלוסקא אחת אם החבר צריך לעשר</p>	<p>מפתח</p>
<p>והתניא עם הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של ירק או גלוסקא אחת אינו צריך לעשר דברי רבי יוסי וחכ"א צריך לעשר</p>	<p>עירובין לז:ב</p>
<p>הריני מערב לשבתות של כל השנה רציתי אלך לא רציתי לא אלק, אם רצה לאחר שחשיכה האם עירובו עירוב או</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא הריני מערב לשבתות של כל השנה רציתי אלך לא רציתי לא אלק רצה מבעוד יום עירובו עירוב משחשיכה רבי שמעון אומר עירובו עירוב וחכמים אומרים אין עירובו עירוב</p>	<p>עירובין לז:ב</p>
<p>ר"ח שחל להיות בשבת אם מתפלל שבע או שמונה ברכות</p>	<p>מפתח</p>
<p>התניא ר"ח שחל להיות בשבת ב"ש אומרים מתפלל שמונה וב"ה אומרים מתפלל שבע</p>	<p>עירובין מ:ב</p>
<p>שבת שחל להיות בר"ח או בחולו של מועד מתפלל כדרכו שבע ואומר מעין המאורע בעבודה או בהודאה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא שבת שחל להיות בר"ח או בחולו של מועד ערבית שחרית ומנחה מתפלל כדרכו שבע ואומר מעין המאורע בעבודה ר' אליעזר אומר בהודאה</p>	<p>עירובין מ:ב</p>
<p>אם פקק החלון (ארובת הגג) בזמן שאינו קשור ותלוי פוקקין (סותמים) בו בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן פקק החלון ר"א אומר בזמן שקשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו</p>	<p>עירובין מד:א</p>
<p>מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה מהיכן מודד אלפים או</p>	<p>מפתח</p>
<p>אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה כיצד מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה רבי עקיבא אומר אין לו אלא מקום עירובו אלפים אמה</p>	<p>עירובין סא:א</p>

<p>אם בחצר של עובד כוכבים ישראל אחד או שני ישראלים שדרים שם אוסרים על הוצאה מרשות לרשות</p>	<p>מפתח</p>
<p>חצירו של עובד כוכבים הרי הוא כדיר של בהמה ומותר להכניס ולהוציא מן חצר לבתים ומן בתים לחצר ואם יש שם ישראל אחד אוסר דברי רבי מאיר רבי אליעזר בן יעקב אומר לעולם אינו אוסר עד שיהו שני ישראלים אוסרים זה על זה</p>	<p>עירובין סב:א</p>
<p>אם יש ביטול רשות מחצר לחצר ואם יש ביטול חצר בחורבה</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר ואין ביטול רשות בחורבה ורבי יוחנן אמר יש ביטול רשות מחצר לחצר ויש ביטול רשות בחורבה</p>	<p>עירובין סו:ב</p>
<p>אם צדוקי הוא כנכרי לעניין ערוב חצרות</p>	<p>מפתח</p>
<p>והכי קתני צדוקי הרי הוא כנכרי ורבן גמליאל אומר צדוקי אינו כנכרי</p>	<p>עירובין סח:ב</p>
<p>הדר עם הצדוקי וביתוסי אם אוסרין עליו לטלטל למבוי (אלא אם כן ישכירו לו את רשותן-אם צדוקי הוא כנוכרי</p>	<p>מפתח</p>
<p>והתניא הדר עם נכרי צדוקי וביתוסי הרי אלו אוסרין עליו רבן גמליאל אומר צדוקי וביתוסי אינן אוסרין</p>	<p>עירובין סח:ב</p>
<p>הוציא במזיד מביתו למבוי קודם שביטל את רשותו אם יכול לבטל את רשותו או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>והתניא עד שלא נתן רשותו הוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל</p>	<p>עירובין טא:ט</p>
<p>אם חשוד לדבר אחד מכל איסורין שבתורה חשוד לכל התורה כולה או רק לאותו דבר</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ל רב נחמן כמאן אי כר"מ דאמר חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מכל איסורין שבתורה נמי אי כרבנן האמרי חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה</p>	<p>עירובין טא:ט</p>
<p>אם צריך לבדוק במרתף את שתי השורות על פני כל המרתף או את שתי השורות החיצוניות שהן העליונות</p>	<p>מפתח</p>
<p>אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר כל מקום שאין מכניסין בו חמץ אין צריך בדיקה ובמה אמרו ב' שורות במרתף מקום שמכניסין בו חמץ בית שמאי אומרים ב' שורות על פני כל המרתף ובית הלל אומרים שתי שורות החיצוניות שהן העליונות</p>	<p>פסחים ב:א</p>
<p>מאימתי ארבעה עשר אסור בעשיית מלאכה</p>	<p>מפתח</p>
<p>מאימתי ארבעה עשר אסור בעשיית מלאכה ר' אליעזר בן יעקב אומר משעת האור רבי יהודה אומר משעת הנץ החמה</p>	<p>פסחים ב:ב</p>
<p>אשה שהפילה ביום השמונים ואחת אם צריכה להביא קורבן</p>	<p>מפתח</p>
<p>המפלת אור לשמונים ואחד בית שמאי פוטרין מקרבן ובית הלל מחייבים</p>	<p>פסחים ג:א</p>
<p>אם בערבית של מוצאי כיפור מתפלל שמונה עשרה או מעין שמונה עשרה</p>	<p>מפתח</p>
<p>תא שמע אור של יום הכפורים מתפלל שבע ומתודה שחרית מתפלל שבע ומתודה במוסף מתפלל שבע ומתודה במנחה מתפלל שבע ומתודה בערבית מתפלל מעין שמונה עשר ר' חנינא בן גמליאל אומר משום אבותיו מתפלל שמונה עשר שלימות מפני שצריך לומר הבדלה בחונן הדעת</p>	<p>פסחים ג:א</p>
<p>מתי סוף זמן אכילת חמץ בערב פסח</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנן התם ר"מ אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש ר' יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש דכולי עלמא מיהא חמץ משש שעות ולמעלה אסור</p>	<p>פסחים ד:ב</p>
<p>כמה ימים לפני הפסח שואלין ודורשין בהלכות פסח</p>	<p>מפתח</p>
<p>כדתניא שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום ר' שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות</p>	<p>פסחים ו:א</p>
<p>אם מותר להשתמש באבוקה לביעור חמץ</p>	<p>מפתח</p>
<p>ואמר רבא אבוקה להבדלה מצוה מן המובחר אמר רב נחמן בר יצחק זה יכול להכניסו לחורין ולסדקין וזה אינו יכול להכניסו לחורין ולסדקין רב זביד אמר זה אורו לפניו וזה אורו לאחריו רב פפא אמר האי בעית והאי לא בעית דבינא אמר האי משך נהורא והאי מיקטף איקטופי</p>	<p>פסחים ו:א</p>

מפתח חור שבין אדם לחבירו אם זה בודק עד מקום שידו מגעת וזה בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטלו בלבו או

פסחים ורמינהו **חור שבין אדם** לחבירו זה בודק עד מקום שידו מגעת וזה בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטלו בלבו **ר' שמעון בן** **גמליאל** אומר מטה החולקת בתוך הבית ועצים ואבנים סדורים תחתיה ומפסקת אינה צריכה בדיקה **א:**

מפתח אלו שתי שורות במרתף צריכות בדיקה

פסחים אמר **רב יהודה** שתי שורות שאמרו מן הארץ ועד שמי קורה **ורבי יוחנן** אמר שורה אחת כמין גאם **ב:**

מפתח בית הלל אומרים שתי שורות החיצונות שהן העליונות אם התכוונו לעליונה ושלמטה הימנה או לעליונה ושלפני

פסחים בית הלל אומרים שתי שורות החיצונות שהן העליונות: אמר **רב** עליונה ושלמטה הימנה **ושמואל** אמר עליונה ושלפנים הימנה **ב:**

מפתח אם אדם מסופק אם עבר בשדה שיש בה טומאת מת אם הוא טמא או לא

פסחים דתנן הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית ואמר אחד הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי באותה שדה **יא:** ואם לא נכנסתי **ר"א** מטהר **וחכמים** מטמאין שהיה **ר"א** אומר ספק ביאה טהור ספק מגע טומאה טמא

מפתח כל דבר שבחזקת טומאה לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך הטומאה

פסחים דתנן היה **ר"מ** אומר כל דבר שבחזקת טומאה לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך הטומאה היכן היא **וחכמים** אומרים בודק עד שמגיע לסלע או לקרקע בתולה **יא:**

מפתח אם אדם רשאי בערב שבת ליקוב שפורפרת של ביצה ולהניחה לצד הנר כדי שתהא מנטפת בשכת לתוך הנר

פסחים והתנן **לא יקוב** אדם שפורפרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה בצד הנר בשביל שתהא מנטפת ואפי' היא של חרס **ור' יהודה** מתיר **יא:**

מפתח בכור בהמה טהורה שראוי לעלות על גבי המזבח אם מותר להקיז לו דם או אסור שמא יטיל בו מום

פסחים והתניא בכור שאחזו דם אפי' הוא מת אין מקיזין לו דם דברי **ר' יהודה** **וחכ"א** יקיזו ובלבד שלא יטיל בו מום התם מתוך שאדם בהול על ממונו אמרינן אי שרית ליה במקום שאין עושין בו מום אתי למעבד במקום שעושין בו מום **יא:**

מפתח אם מקרצפין בהמה ביום טוב

פסחים והתנן **ר' יהודה** אומר אין (מקדרין) הבהמה ב"ט מפני שהוא עושה חבורה אבל מקרצפין **וחכ"א** אין מקדרין אף אין מקרצפין **ב:**

מפתח מתי סוף זמן אכילת חמץ בערב פסח

פסחים **ר"מ** אומר אוכלים כל חמש ושורפין בתחלת שש **רבי יהודה** אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש **ב:**

מפתח אם אדם טועה בהערכת הזמן או לא

פסחים אמר אביי כשתמצא לומר לדברי **רבי מאיר** אין אדם טועה ולא כלום לדברי **רבי יהודה** אדם טועה חצי שעה לדברי **ר"מ** אין אדם טועה ולא כלום מעשה כי הוה במיפק תרתי ומעייל תלת והא דקאמר שתים בסוף שתים והא דקאמר שלש בתחלת שלש לדברי **רבי יהודה** אדם טועה חצי שעה **ב:**

מפתח אם הפיגול הנותר נשרפים יחד

פסחים הפיגול והנותר והטמא **בית שמאי** אומרים אין נשרפין כאחת **וב"ה** אומרים נשרפין כאחת **טו:**

מפתח אם ביעור חמץ אפשר רק בשריפה או יש גם דרך אחרת

פסחים כל שעה שמותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכירים **ר' יהודה** אומר אין ביעור חמץ אלא שריפה **וחכמים** אומרים אף מפרר וזורה לרוח או מטיל לים **כא:**

מפתח אם את החמץ אוכלין כל חמש או אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש

פסחים דתנן **ר' מאיר** אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש **רבי יהודה** אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש **כא:**

אם מותר למכור לנכרי חמץ בערב פסח אם יודע שלא יכלה אותו קודם הפסח	מפתח	
דתניא ב"ש אומרים לא ימכור אדם חמצו לנכרי אא"כ יודע בו שיכלה קודם פסח וב"ה אומרים כל שעה שמותר לאכול מותר למכור		פסחים כא:
אם יש לאדם נבילה אם צריך לתת אותה לגר תושב או יכול גם למכור לו	מפתח	
דתניא (דברים יד, כא) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי וגו' אין לי אלא לגר בנתינה ולנכרי במכירה לגר במכירה מנין ת"ל לגר אשר בשעריך תתננה או מכור לנכרי בנתינה מנין תלמוד לומר תתננה ואכלה או מכור לנכרי נמצאת אומר אחד גר ואחד נכרי בין במכירה בין בנתינה דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר דברים ככתבן לגר בנתינה ולנכרי במכירה		פסחים כא:ב
אם כל אסורין שבתורה אסורין בהנאה	מפתח	
לרבי יהודה דאמר לדברים ככתבן הוא דאתא הא כל איסורים שבתורה מנא ליה דאסורין בהנאה נפקא ליה (שמות כב, ל) מלכלב תשליכון אותו אתה משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב כל איסורין שבתורה ור' מאיר אותו אתה משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב חולין שנשחטו בעזרה		פסחים כא:ב
אפה פת בתנור שהסיקו על קליפי עורלה אם הפת אסורה אם לא	מפתח	
ת"ר תנור שהסיקו בקליפי ערלה או בקשין של כלאי הכרם חדש יותץ ישן יוצן אפה בו את הפת רבי אומר הפת אסורה וחכמים אומרים הפת מותרת בישראל על גבי גחלים דברי הכל מותר		פסחים כז:
שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך עיסה ואין בזה כדי להחמיץ ואין בזה כדי להחמיץ ונצטרפו וחמצו אם ׀	מפתח	
דתנן שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך עיסה ואין בזה כדי להחמיץ ואין בזה כדי להחמיץ ונצטרפו וחמצו רבי אליעזר אומר אחר אחרון אני בא וחכמים אומרים בין שנפל איסור לכתחלה ובין שנפל איסור לבסוף לעולם אינו אוסר		פסחים כז:ב
אם בעל חוב גובה למפרע	מפתח	
איתמר בעל חוב אביי אמר למפרע הוא גובה ורבא אמר מכאן ולהבא הוא גובה		פסחים לב:
אם בעל חוב קונה משכון מנכרי או לא	מפתח	
מנין לבעל חוב שקונה משכון שנאמר (דברים כד, יג) ולך תהיה צדקה אם אינו קונה משכון צדקה מנין מכאן לבעל חוב שקונה משכון ת"ק סבר הני מילי ישראל מישאל הוא דקרינא ביה ולך תהיה צדקה אבל ישראל מנכרי לא קני ור"מ סבר קל וחומר ישראל מישאל קני ישראל מנכרי לא כל שכן אבל נכרי שהלוה את ישראל על חמצו אחר הפסח דברי הכל עובר		פסחים לב:
אם חמץ שנפלה עליו מפולת נחשב למבוער	מפתח	
חמץ שנפלה עליו מפולת הרי הוא כמבוער רבן שמעון בן גמליאל אומר כל שאין הכלב יכול לחפש אחריו		פסחים לא:ב
אם האוכל תרומת חמץ בפסח פטור מן התשלומין ומדמי עצים או חייב	מפתח	
כתנאי האוכל תרומת חמץ בפסח פטור מן התשלומין ומדמי עצים דברי רבי עקיבא רבי יוחנן בן נורי מחייב		פסחים לא:א
שעור אכילת תרומה שיהיה חייב עליה בתשלום קרן וחומש כזית או שוה פרוטה	מפתח	
האוכל כזית תרומה משלם קרן וחומש אבא שאול אומר עד שיהא בו שוה פרוטה מ"ט דתנא קמא אמר קרא (ויקרא כב, יד) ואיש כי יאכל קדש בשגגה ואכילה בכזית ואבא שאול מאי טעמא אמר קרא ונתן ואין נתינה פחות משוה פרוטה ואידך נמי הא כתיב יאכל ההוא פרט למזיק הוא דאתא ותנא קמא הכתיב ונתן ההוא מיבעי ליה לדבר הראוי להיות קדש		פסחים לב:ב
הזיד במעילה	מפתח	
הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים אומרים באזהרה מאי טעמא דרבי אמר רבי אבהו גמר חטא חטא מתרומה מה תרומה במיתה אף מעילה במיתה ומינה מה תרומה בכזית אף מעילה בכזית		פסחים לב:א
עם עיסה שלשוה ביין או בשמן או בדבש בפסח מותרת להאכל	מפתח	
דתניא אין לשין עיסה בפסח ביין ושמן ודבש ואם לש רבן גמליאל אומר תשרף מיד וחכמים אומרים יאכל		פסחים לא:א

אם אופין פת עבה בפסח	מפתח
ת"ר אין אופין פת עבה (ביום טוב) בפסח דברי בית שמאי ו בית הלל מתירין	פסחים ל:ב
אם יוצא ידי חובתו בפסח במצות של מעשר שני	מפתח
מצות של מעשר שני לדברי ר' מאיר אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח לדברי חכמים יוצא בה ידי חובתו בפסח	פסחים לח:א
אם יוצא ידי חובתו ביום טוב באתרוג של מעשר שני	מפתח
אתרוג של מעשר שני לדברי ר' מאיר אין יוצא בו ידי חובתו ביום טוב לדברי חכמים אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב	פסחים לח:א
אם עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה	מפתח
עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר"מ ו חכמים אומרים חייבת	פסחים לח:א
אם אפשר לפדות את מה שפדה בכסף מעשר שני שנטמא	מפתח
דתנן הלקוח בכסף מעשר שני שנטמא יפדה ר' יהודה אומר יקבר	פסחים לח:א
מאיזה פסוק לומדים שחלת תודה ורקיקי נזיר לא יוצא בהם ידי חובת אכילת מצה בפסח	מפתח
חלת תודה ורקיקי נזיר וכו': מנה"מ אמר רבה דאמר קרא שמות יב, ז ושמרתם את המצות מצה המשתמרת לשם מצה יצתה זו שאין משתמרת לשם מצה אלא לשום זבח רב יוסף אמר אמר קרא (שמות יב, טו) שבעת ימים מצות תאכלו מצה הנאכלת לשבעת ימים יצתה זו שאינה נאכלת לשבעת ימים אלא ליום ולילה	פסחים לח:ב
קמח שנפל לתוכו דלף אם בא לידי חימוץ או לא	מפתח
תניא רבי יוסי ברבי יהודה אומר קמח שנפל לתוכו דלף אפילו כל היום כולו אינו בא לידי חימוץ אמר רב פפא והוא דעביד טיף להדי טיף	פסחים לט:ב
נתן קמח בתוך החרוסת מה יעשה	מפתח
אין נותנין קמח לתוך חרוסת או לתוך החרדל ואם נתן יאכל מיד ורבי מאיר אוסר אין מבשלין את הפסח לא במשקין ולא במי פירות אבל סכין ומטבילין אותו בהן מי תשמישו של נחתום ישפכו מפני שהן מחמיצין	פסחים מ:ב
נתן קמח לתוך החרדל מה יעשה	מפתח
אמר רב כהנא מחלוקת לתוך החרדל אבל לתוך חרוסת דברי הכל ישרף מיד ותניא נמי הכי אין נותנין קמח לתוך החרוסת ואם נתן ישרף מיד לתוך החרדל ר' מאיר אומר ישרף מיד וחכמים אומרים יאכל מיד	פסחים מ:ב
ארבעה עשר שחל להיות בשבת מתי מבערין	מפתח
ארבעה עשר שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת דברי ר"מ ו חכמים אומרים בזמנו ר"א בר צדוק אומר תרומה מלפני השבת וחולין בזמנו	פסחים מ:א
אם סעודת אירוסין היא רשות או מצוה	מפתח
דתניא סעודת אירוסין רשות דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר מצוה	פסחים מ:א
אם חייב לברך באכילה שיש בה כזית או באכילה שיש בה שביעה	מפתח
הכא בסברא פליגי התם בקראי פליגי רבי מאיר סבר (דברים ת, י) ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ורבי יהודה סבר ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה	פסחים מ:ב
אם מותר לרחוץ במרחץ עם ובעל אמו	מפתח
כדתניא עם הכל אדם רוחץ חוץ מאביו וחמיו ובעל אמו ובעל אחותו ור' יהודה מתיר באביו מפני כבוד אביו והוא הדין לבעל אמו	פסחים נא:א
אם ספיחי כרוב (עלי הכרוב) שעלו על קלח הכרוב בשביעית אסורים או לא	מפתח
דתניא רבי שמעון אומר כל הספיחים אסורין חוץ מספיחי כרוב שאין כיוצא בהן בירק השדה וחכ"א כל הספיחין אסורים	פסחים נא:ב

<p>אם גזרינן ספיחי כרוב אטו שאר ספיחים</p> <p>במאי קא מיפלגי רבנן סברי גזרינן ספיחי כרוב אטו שאר ספיחי דעלמא ור"ש סבר לא גזרינן ספיחי כרוב אטו ספיחי דעלמא</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים נא:ב</p>
<p>אם חוששים להפסד מועט או רק להפסד מרובה</p> <p>במאי קמיפלגי מר סבר להפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו ומר סבר להפסד מועט נמי חששו</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים נה:ב</p>
<p>בקריאת שמע אם מפסיקין מעט בין "היום" ל "על לבבך"</p> <p>אמר רב יהודה אומרים (דברים ו, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקין רבא אמר מפסיקין היו אלא שהיו אומרים היום על לבבך דמשמע היום על לבבך ולא מחר על לבבך</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים נו:א</p>
<p>אם מותר לעלות לדקל בשבת כדי להוריד תמרים מן המכבדות (סלים שנופלים בהם תמרים שבשלו)</p> <p>א"ר שמעון בן לקיש מחלוקת בשל מכבדות דרבנן סברי גזרינן שמא יעלה ויתלוש אבל בשל בין הכיפין דברי הכל מותר</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים נו:ב</p>
<p>היה עומד ומקריב ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה האם הקרבנות שהקריב על גבי המזבח פסולין או לא</p> <p>דתנן היה עומד ומקריב ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה כל הקרבנות כולן שהקריב על גבי המזבח פסולין ור' יהושע מכשיר</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים עב:ב</p>
<p>הרודה פת חמה ונתנה ע"פ חבית יין של תרומה</p> <p>אמר רב מרי כתנאי הרודה פת חמה ונתנה ע"פ חבית יין של תרומה ר"מ אוסר ורבי יהודה מתיר ורבי יוסי מתיר בשל חיטין ואוסר בשל שעורים מפני</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים עו:ב</p>
<p>נטמא בשר או שנפסל או שיצא חוץ לקלעים</p> <p>דתניא נטמא בשר או שנפסל או שיצא חוץ לקלעים ר"א אומר יזרק ר' יהושע אומר לא יזרק</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים עז:ב</p>
<p>הותר מן הבשר עד הבוקר מה הסיבה שאינו לוקה</p> <p>דתניא (שמות יב, ז) לא תותרו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו' בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר שאין לוקה דברי רבי יהודה רבי יעקב אומר לא מן השם הוא זה אלא משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה ואין לוקין עליו</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים פד:א</p>
<p>ועצם לא תשברו בו אם צריך שיהיה כשר או ראוי לאכילה</p> <p>ת"ר ועצם לא תשברו בו בו בכשר ולא בפסול ר' אומר (שמות יב, מו) בבית אחד יאכל ועצם לא תשברו בו כל הראוי לאכילה יש בו משום שבירת עצם ושאיין ראוי לאכילה אין בו משום שבירת עצם מאי בינייהו א"ר ירמיה פסח הבא בטומאה איכא בינייהו למ"ד כשר האי פסול למ"ד ראוי לאכילה האי נמי ראוי לאכילה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים פד:א</p>
<p>השורף עצמות והמתך בגידין מה הסיבה שאסור</p> <p>תניא אבל השורף בעצמות והמתך בגידין אין בו משום שבירת העצם אלא מאי אית לך למימר אביי אמר משום פקע רבא אמר משום הפסד קדשים דקא מפסיד ליה בידים</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים פד:ב</p>
<p>אם הסדר הוא נר ומזון בשמים והבדלה או נר ובשמים ומזון והבדלה</p> <p>דתנן בית שמאי אומרים נר ומזון בשמים והבדלה בית הלל אומרים נר ובשמים ומזון והבדלה</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים קג:א</p>
<p>אם מקדשין על השכר (שאינו יין)</p> <p>ת"ר אין מקדשין על השכר משום ר' אלעזר בר רבי שמעון אמרו מקדשין מטעמית יין כל שהוא ר' יוסי בר יהודה אומר מלא לוגמא</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים קז:א</p>
<p>אם מברך על היום ואחר כך מברך על היין או מברך על היין ואחר כך מברך על היום</p> <p>מזגו לו כוס ראשון ב"ש אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין וב"ה אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים קיד:א</p>
<p>כל שירות ותושבחות שאמר דוד בספר תהלים אם אמרן כנגד עצמו או כנגד ציבור</p> <p>ת"ר כל שירות ותושבחות שאמר דוד בספר תהלים ר"א אומר כנגד עצמו אמרן רבי יהושע אומר כנגד ציבור אמרן וחכ"א יש מהן כנגד ציבור ויש מהן כנגד עצמו האמורות בלשון יחיד</p>	<p>מפתח</p> <p>פסחים קיא:א</p>

<p>אם הפיגול והנותר מטמאים בכזית או בכביצה</p>	<p>מפתח</p>
<p>הפיגול והנותר מטמא את הידים וכו: רב הונא ורב חסדא חד אמר משום חשדי כהונה וחד אמר משום עצלי כהונה חד אמר כזית וחד אמר כביצה</p>	<p>פסחים קכב:</p>
<p>אם בירך ברכת הפסח פטר גם את של זבח</p>	<p>מפתח</p>
<p>בירך ברכת הפסח פטר את של זבח בירך את של זבח לא פטר את של פסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו</p>	<p>פסחים קכא:</p>
<p>ארבעה ראשי שנים הם</p>	<p>מפתח</p>
<p>ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן ר"ה למלכים ולרגלים באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה ר' אלעזר ור"ש אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>אם ראש השנה לאילנות באחד בשבט או בחמשה עשר בו</p>	<p>מפתח</p>
<p>באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר בו</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>מתי עובר הנודר בבל תאחר אם עברו שלושה רגלים כלשהם או כסדרן וחג המצות תחילה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא אחד הנודר ואחד המקדיש ואחד המעריך כיון שעברו עליו ג' רגלים עובר בבל תאחר ר"ש אומר ג' רגלים כסדרן וחג המצות תחילה וכן היה ר"ש בן יוחי אומר רגלים פעמים ג' פעמים ד' פעמים חמשה כיצד נדר לפני הפסח ג' לפני עצרת חמשה לפני החג ארבעה</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>מתי עובר בבל תאחר</p>	<p>מפתח</p>
<p>כיון שעברו עליהן שלושה רגלים עובר בבל תאחר רבי שמעון אומר שלושה רגלים כסדרן וחג המצות תחילה ר' מאיר אומר כיון שעבר עליהן רגל אחד עובר בבל תאחר רבי אליעזר בן יעקב אומר כיון שעברו עליהן שני רגלים עובר בבל תאחר רבי אלעזר רבבי שמעון אומר כיון שעבר עליהן חג הסוכות עובר עליהן בבל תאחר</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>ממתי מונין לבכור בהמה משנולד או משעה שנראה להרצאה</p>	<p>מפתח</p>
<p>בכור מאימתי מונין לו שנה אביי אמר משעה שנולד רב אחא בר יעקב אמר משעה שנראה להרצאה</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>בן כמה פר האמור בתורה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא פר האמור בתורה סתם בן עשרים וארבעה חדש ויום אחד דברי ר"מ רבי אלעזר אומר בן עשרים וארבעה חדש ול' יום שהיה ר"מ אומר כל מקום שנאמר עגל בתורה סתם בן שנה בן בקר בן שתיים פר בן שלש</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>כמה ימים לפני ראש השנה של ערב שביעית אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית פחות מל' יום לפני ר"ה ואם נטע והבריך והרכיב יעקור דברי ר' אליעזר ר"י אומר כל הרכבה שאינה קולטת בג' ימים שוב אינה קולטת רבי יוסי ור"ש אומרים שתי שבתות</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>אם אתרוג שווה לאילן לכל דבר או רק לעורלה, רבעי ושביעית</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן אתרוג שווה לאילן בג' דרכים ולירק בדרך אחד שווה לאילן בג' דרכים לערלה ולרבעי ולשביעית ולירק בדרך אחד שבשעת לקיטתו עישורו דברי ר"ג רבי אליעזר אומר אתרוג שווה לאילן לכל דבר</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>אם גזר דין של הכל נחתם ביום הכיפורים או רק של האדם</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם ביוה"כ דברי ר"מ רבי יהודה אומר הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם כל אחד ואחד בזמנו בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בחג נידונים על המים ואדם נידון בר"ה וגזר דין שלו נחתם ביוה"כ ר' יוסי אומר אדם נידון בכל יום שנאמר (איוב ז, יח) ותפקדנו לבקרים רבי נתן אומר אדם נידון בכל שעה שנא' (איוב ז, יח) לרגעים תבחננו</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>אם מגילת תענית בטלה או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>איתמר רב ורבי חנינא אמרי בטלה מגילת תענית רבי יוחנן ורבי"ל אמרי לא בטלה מגילת תענית</p>	<p>ראש השנה</p>
<p>אם הימים האלה הכתובין במגילת תענית אסורים או מותרים (בתענית ובהספד) בזמן שאין בית המקדש קיים</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנאי היא דתניא הימים האלו הכתובין במגילת תענית בין בזמן שבית המקדש קיים בין בזמן שאין בהמ"ק קיים אסורין דברי ר"מ רבי יוסי אומר בזמן שבהמ"ק קיים אסורין מפני ששמחה היא להם אין בית המקדש קיים מותרין מפני שאבל הוא להם</p>	<p>ראש השנה</p>

	אם כל המצוות הנוהגות באדר ראשון נוהגות גם באדר שני או לא	מפתח
ראש השנה	דתיא רבי אומר אם נתעברה השנה יוצאין אף על אדר השני מפני הפורים לימא בהא קמיפלגי דמר סבר כל מצות הנוהגות בשני נוהגות בראשון ומר סבר כל מצות הנוהגות בשני אין נוהגות בראשון לא דכולי עלמא מצות הנוהגות בשני אין נוהגות בראשון והכא בעיבור שנה קמיפלגי	
	אם עיבור שנה שלושים יום או חודש	מפתח
ראש השנה	דתיא כמה עיבור שנה ל' יום רשב"ג אומר חדש	
	אם העדים ראו את הירח בבירור אם מחללין את השבת כיון שאפשר להניח שגם בית דין ראוה ממקומם	מפתח
ראש השנה	בין שנראה בעליל בין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועיכבם ר"ע בלוד שלח לו ר"ג אם מעכב אתה את הרבים נמצאת מכשילן לעתיד לבא	
	אם אב ובנו כשרים לעדות החודש	מפתח
ראש השנה	אב ובנו שראו את החדש ילכו לא שמצטרפין זה עם זה אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני עם אחר ר"ש אומר אב ובנו וכל הקרובין כשרין לעדות החדש א"ר יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את החדש בירושלים הוא ובנו ועבדו משוחרר וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את עבדו וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את בנו	
	אם העדים ראו את הירח שלא בזמנו אם מקדשים את החודש	מפתח
ראש השנה	ראש ב"ד אומר מקודש וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש בין שנראה בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו ר"א בר' צדוק אומר אם לא נראה בזמנו אין מקדשין אותו שכבר קידשוהו שמים	
	אם כל השפרות כשרים	מפתח
ראש השנה	כל השופרות כשרים חוץ משל פרה מפני שהוא קרן אמר רבי יוסי והלא כל השופרות נקראו קרן שנאמר (יהושע ו, ה) במשוך בקרן היובל	
	אם פקדונות כזכרונות או לא	מפתח
ראש השנה	פקדונות הרי הן כזכרונות כגון (בראשית כא, א) והשם פקד את שרה וכגון (שמות ג, טז) פקוד פקדתי אתכם דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינן כזכרונות	
	אם אומרים יום תרועה יהיה לכם	מפתח
ראש השנה	יום תרועה יהיה לכם אומרה עם השופרות דברי רבי יוסי רבי יהודה אומר אינו אומרה כל עיקר	
	אם שמע ישראל חלק ממלכויות או לא	מפתח
ראש השנה	אמר רב הונא ת"ש (דברים ו, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד מלכות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינה מלכות (דברים ד, לט) וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים אין עוד מלכות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינה מלכות (דברים ד, לה) אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו מלכות דברי ר' יוסי רבי יהודה אומר אינה מלכות	
	אם נשים סומכות על הקורבן שמביאות למקדש	מפתח
ראש השנה	דתיא (ויקרא א, ב) דבר אל בני ישראל בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות דברי רבי יהודה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים נשים סומכות רשות	
	אם הבירה הוא מקום בהר הבית או כל המקדש קרוי בירה	מפתח
יומא ב:א	אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מקום היה בהר הבית ובירה שמו ור"ל אמר כל המקדש כולו קרוי בירה שנאמר (דברי הימים א כט, יט) הבירה אשר הכינותי	
	אם עבודתו של הכהן שנטמא טומאת מת הותרה מלכתחילה לצורך הקרבת קורבנות ציבור או רק דחוייה ועדיף ל	מפתח
יומא ו:ב	איתמר טומאת המת רב נחמן אמר הותרה היא בציבור ורב ששת אמר דחוייה היא בציבור	
	אם ציץ שאינו על מצחו של כהן גדול מרצה על עון הטומאה	מפתח
יומא ז:ב	דתיא ציץ בין שישנו על מצחו בין שאינו על מצחו מרצה דברי רבי שמעון רבי יהודה אומר עודהו על מצחו מרצה אין עודהו על מצחו אינו מרצה	

מפתח אם עבודתו של הכהן שנטמא טומאת מת הותרה מלכתחילה לצורך הקרבת קורבנות ציבור או רק דחוייה ועדיף ל

יומא יומא קא מיפליג ר"מ סבר טומאה דחוייה היא בציבור ר' יוסי סבר טומאה היתר היא בציבור ח:א

מפתח אם גזרינן שאר ימות השנה אטו טומאה או לא

יומא י:ב אלא אמר אביי בשבעה דכולי עלמא לא פליגי דמיחייבא כי פליגי בשאר ימות השנה רבנן סברי גזרינן שאר ימות השנה אטו שבעה ר' יהודה סבר לא גזרינן

מפתח אם סוכה דירת קבע היא וחייבת במזוזה או סוכה דירת עראי היא ופטורה ממזוזה

יומא י:ב מר רבא בשאר ימות השנה כ"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבעה וסוכה טעמא לחוד ולשכה טעמא לחוד סוכה טעמא לחוד רבי יהודה לטעמיה דאמר סוכה דירת קבע בעינן ומיחייבא במזוזה רבנן לטעמייהו דאמרי סוכה דירת עראי בעינן ולא מיחייבא במזוזה

מפתח בית כנסת שאין בה בית דירה לחזן אם חייב במזוזה

יומא י:ב דתניא בית הכנסת שיש בה בית דירה לחזן הכנסת חייב במזוזה ושאין בה בית דירה ר"מ מחייב וחכמים פוטרינן

מפתח אם ירושלים מטמאה בנגעים

יומא י:ב והתניא אחוזתכם אחוזתכם מטמאה בנגעים ואין ירושלים מטמאה בנגעים אמר ר' יהודה אני לא שמעתי אלא מקום מקדש בלבד הא בתי כנסיות ובתי מדרשות מטמאין בנגעים

מפתח אם ירושלים נחלקה לשבטים או לא

יומא י:ב במאי קא מיפליג תנא קמא סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים ורבי יהודה סבר ירושלים נתחלקה לשבטים

מפתח אם יש הבדל בין באבנט של כהן גדול לאבנט של בהן הדיוט

יומא י:ב דתניא אין בין כהן גדול לכהן הדיוט אלא אבנט דברי רבי רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אף לא אבנט

מפתח אם אבנטו של כהן הדיוט של כלאים או של בוץ

יומא י:ב כי אתא רבין אמר אבנטו של כהן גדול ביום הכפורים דברי הכל של בוץ בשאר ימות השנה דברי הכל של כלאים לא נחלקו אלא באבנטו של כהן הדיוט בין בשאר ימות השנה בין ביום הכפורים שרבי אומר של כלאים ורבי אלעזר בר' שמעון אומר של בוץ

מפתח היה עומד ומקריב על גבי המזבח ושמע שמת לו מת אם מניח עבודתו ויוצא או גומר עבודתו ויוצא

יומא י:ב דתניא היה עומד ומקריב על גבי המזבח ושמע שמת לו מת מניח עבודתו ויוצא דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר יגמור

מפתח המכבה אש מחתה ומנורה אם חייב משום לא תכבה

יומא י:ב איתמר המכבה אש מחתה ומנורה אביי אמר חייב רבא אמר פטור דכבייה בראשו של מזבח דכולי עלמא לא פליגי דחיתיה אארעא וכבייה אביי אמר חייב אש המזבח הוא רבא אמר פטור כיון דנתקה נתקה

מפתח אם פסח שני דוחה את הטומאה

יומא נא:א פסח שני דוחה את השבת ואינו דוחה את הטומאה ר' יהודה אומר אף דוחה את הטומאה מ"ט דתנא קמא אמר לך מפני טומאה דחיתו ויעשה בטומאה ורבי יהודה אמר לך אמר קרא (במדבר ט, יב) ככל חקת הפסח יעשו אותו ואפילו בטומאה התורה החזירה עליו לעשותו בטהרה לא זכה יעשנו בטומאה

מפתח אם הייתה פרוכת אחת או שתי פרוכות שהבדילו בין הקדש לקדש הקדשים

יומא נא:ב היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכות המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה ר' יוסי אומר לא היתה שם אלא פרוכת אחת בלבד שנאמר (שמות כו, לג) והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים

מפתח אם היו במקדש כן אחד של זהב או שני כנים

יומא נג:ב והניחו על כן זהב שבהיכל הביאו לו את השעיר שחטו וקבל במזרק את דמו נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה וכך היה מונה אחת אחת אחת אחת ושתים וכו' יצא והניחו על כן זהב השני שבהיכל רבי יהודה אומר לא היה שם אלא כן אחד בלבד

<p>מפתח אם מערבין דם הפר בדם השעיר כשמזים על מזבח הפנימי</p> <p>תנן כמאן דאמר מערבין לקרנות דאיתמר רבי יאשיה ורבי יונתן חז אמר מערבין תחד אמר אין מערבין תסתיים דר' יאשיה הוא דאמר מערבין דאמר אע"ג דלא כתיב יחדיו</p>	<p>מפתח אם נזיר שאין לו שער בראשו צריך העברת תער ביום מלאת ימי נזרו</p> <p>והתניא נזיר ממורת ב"ש אומרים צריך העברת תער וב"ה אומרים אין צריך העברת תער</p>	<p>יומא נזב:</p>
<p>מפתח אם משוח מלחמה מחזיר את הרוצח מעיר המקלט כשמת כמו כהן גדול</p> <p>וכולן אין נוהגות במשוח מלחמה חוץ מחמשה דברים האמורין בפרשה לא פורע ולא פורם ולא מטמא לקרוביו ומצווה על הבתולה ומוזהר על האלמנה ומחזיר את הרוצח כדברי רבי יהודה וחכמים אומרים אינו מחזיר</p>	<p>מפתח אם האותיות בחושן היו בולטות והכהן מצרפן או שהיו מצטרות מעצמן</p> <p>שופטים כ, כח) ופנחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסיף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחדל ויאמר ה' עלו כי מחר אתננו בידך כיצד נעשית רבי יוחנן אומר בולטות ריש לקיש אומר מצטרפות</p>	<p>יומא עג:א</p>
<p>מפתח אם למלך ולמלכה מותר לרחוץ את פניהם ביום הכפורים</p> <p>יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה והמלך והכלה ירחצו את פניהם והחיה תנעול את הסנדל דברי רבי אליעזר וחכמים אוסרין</p>	<p>מפתח אכל חצי שיעור ביום הכפורים עבר על איסור מן התורה או רק מדרבנן</p> <p>איתמר חצי שיעור רבי יוחנן אמר אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>מפתח נשבע שלא יאכל ביום הכפורים ואכל אם חייב קורבן שבועה או פטור שכן נשבע ועומד מהר סיני</p> <p>תנן שבועה שלא אוכל ואכל נבילות וטרופות שקצים ורמשים חייב ורבי שמעון פוטר</p>	<p>מפתח אכל חצי שיעור ביום הכפורים עבר על איסור מן התורה או רק מדרבנן</p> <p>חצי שיעור רבי יוחנן אמר אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה רבי יוחנן אמר אסור מן התורה כיון דחזי לאיצטורפי איסורא קא אכיל ריש לקיש אמר מותר מן התורה אכילה אמר רחמנא</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>מפתח אם לקיטע מותר לצאת בקב שלו</p> <p>הקיטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר</p>	<p>מפתח אם למלך ולמלכה מותר לרחוץ את פניהם ביום הכיפורים</p> <p>דתניא המלך והכלה לא ירחצו את פניהם רבי חנניא בן תרדיון אומר משום רבי אליעזר המלך והכלה ירחצו את פניהם</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>מפתח אם היולדת חייבת בנעילת הסנדל ביום הכיפורים</p> <p>החיה לא תנעול את הסנדל רבי חנניא בן תרדיון אומר משום ר' אליעזר החיה תנעול את הסנדל</p>	<p>מפתח אם השיעור שמחייב זימון הוא כזית או כביצה</p> <p>עד כמה מזמנין עד כזית דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר עד כביצה במאי קא מיפלגי ר' מאיר סבר ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ור' יהודה סבר (דברים ת, ?) ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>מפתח סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה אם כשרה או לא</p> <p>סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר ושאינה גבוהה עשרה טפחים ושאיין לה (שלשה) דפנות ושחמתה מרובה מצלתה פסולה</p>	<p>מפתח אם מבוי גבוה מעשרים אמה מה צריך לעשות</p> <p>תנן התם מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא</p>	<p>סוכה ב:א</p>

<p>מה הסיבה שסוכה שגבוהה מעשרים אמה פסולה</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר רבה דאמר קרא (ויקרא כג, מג) למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה משום דלא שלטא בה עינא רבי זירא אמר מהכא (ישעיהו ד, ו) וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות</p>	<p>סוכה ג:א</p>
<p>אם הכשר סוכה בארבע אמות או הכשר סוכה במחזקת ראשו רובו ושולחנו</p>	<p>מפתח</p>
<p>נימא בהכשר סוכה קמיפלגי דמר סבר הכשר סוכה בארבע אמות ומר סבר הכשר סוכה במחזקת ראשו ורובו ושולחנו</p>	<p>סוכה ג:ב</p>
<p>אם הסוכה קטנה מארבע אמות אבל מחזקת ראשו רובו ושולחנו אם כשרה או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>כולי עלמא הכשר סוכה ראשו ורובו ושולחנו והכא בהא קמיפלגי דמר סבר במחזקת ראשו ורובו ושולחנו פליגי אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו ד"ה כשרה ומר סבר מראשו ורובו ושולחנו עד ד' אמות פליגי אבל יותר מד' אמות דברי הכל כשרה</p>	<p>סוכה ג:ב</p>
<p>בסוכה שהוא בסוכה ושולחנו בתוך הבית אם גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו</p>	<p>מפתח</p>
<p>ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתיב אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית דבית שמאי סברי גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו ובית הלל סברי לא גזרינן</p>	<p>סוכה ג:א</p>
<p>שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית</p>	<p>מפתח</p>
<p>דקתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין</p>	<p>סוכה ג:א</p>
<p>אם מחזקת ראשו רובו ושולחנו אבל אין בה ארבע אמות על ארבע אמות</p>	<p>מפתח</p>
<p>ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות</p>	<p>סוכה ג:א</p>
<p>אם סוכה שאין בה ארבע על ארבע אמות פסולה או מספיק שתהא מחזקת ראשו ורובו</p>	<p>מפתח</p>
<p>ותניא אידך רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני</p>	<p>סוכה ג:א</p>
<p>מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית אם יצא או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין</p>	<p>סוכה ג:א</p>
<p>אם יש אם למסורת או יש אם למקרא אם "בסוכת" תשבו הולכים לפי מה שכתוב או לפי מה שקוראים</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח ר"ש אומר שלש כהלכתן ורביעית אפילו טפח במאי קמיפלגי רבנן סברי יש אם למסורת ורבי שמעון סבר יש אם למקרא רבנן סברי יש אם למסורת (ויקרא כג, מב) בסכת בסכת הרי כאן ארבע דל חד לגופיה פשוו להו תלתא שתיים כהלכתן ואתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקמה אטפח ר' שמעון סבר יש אם למקרא בסכות בסכות בסכות הרי כאן שש</p>	<p>סוכה ג:ב</p>
<p>אם סוכה שחמתה מרובה מצלתה מחמת סיכוך או אף מחמת דפנות</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר חמתה מחמת סיכוך ולא מחמת דפנות רבי יאשיה אומר אף מחמת דפנות</p>	<p>סוכה ג:ז</p>
<p>אם סוכה בראש העגלה פסולה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה רבן גמליאל פוסל ור"ע מכשיר</p>	<p>סוכה ג:ז</p>
<p>סוכה שאין זהרורי חמה נראים מתוכה כשהחמה זורחת עליה אם כשרה או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר המעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה אין כוכבי חמה נראין מתוכה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין</p>	<p>סוכה כג:ב</p>
<p>אם סוכה בראש הספינה כשרה</p>	<p>מפתח</p>
<p>מתניתין רבי עקיבא היא דתניא העושה סוכתו בראש הספינה רבן גמליאל פוסל ור"ע מכשיר מעשה ברבן גמליאל ור"ע שהיו באין בספינה עמד ור"ע ועשה סוכה בראש הספינה למחר נשבה רוח ועקרתה אמר לו רבן גמליאל עקיבא היכן סוכתך</p>	<p>סוכה כג:א</p>

	אם סוכה בראש הספינה צריך שתעמוד ברוח מצויה של ים או של יבשה	מפתח
	יכולה לעמוד בשאינה מצויה דיבשה כ"ע לא פליגי דכשרה כי פליגי בדיכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה ואינה יכולה לעמוד (ברוח שאינה מצויה דיבשה) רבן גמליאל סבר סוכה דירת קבע בעינן וכיון דאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דים לא כלום היא ר"ע סבר סוכה דירת עראי בעינן וכיון דיכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה כשרה	סוכה כג:א
	העושה סוכתו על גבי בהמה	מפתח
	דתניא העושה סוכתו על גבי בהמה ר"מ מכשיר ורבי יהודה פוסל מ"ט דרבי יהודה אמר קרא (דברים טז, יג) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים סוכה הראויה לשבעה שמה סוכה סוכה שאינה ראויה לשבעה לא שמה סוכה ורבי מאיר הא נמי מדאורייתא מחזא חזיא ורבנן הוא דגזרו בה	סוכה כג:א
	אם עשה את הבהמה דופן לסוכה	מפתח
	עשה לבהמה דופן לסוכה ר"מ פוסל ור' יהודה מכשיר שהיה רבי מאיר אומר כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין אותו לא דופן לסוכה ולא לחי למבוי ולא פסין לביראות ולא גולל לקבר משום רבי יוסי הגלילי אמרו אף אין כותבין עליו גיטי נשים	סוכה כג:א
	אם עשה דופן מבהמה מה הטעם שאסור	מפתח
	מ"ט דר' מאיר אביי אמר שמא תמות רבי זירא אמר שמא תברח	סוכה כג:א
	אם אדם רשאי לשון שינת קבע עם בתפילין	מפתח
	תניא נמי הכי הישן בתפילין ורואה קרי אוחד ברצועה ואינו אוחד בקציצה דברי רבי יעקב וחכמים אומרים ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל לא שינת קבע וכמה שינת עראי כדי הילוך מאה אמה	סוכה כז:ב
	אם יש קצבה לכמה סעודות חייב לאכול בסוכה	מפתח
	רבי אליעזר אומר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה אחת ביום ואחת בלילה וחכ"א אין לדבר קצבה חוץ מלילי יר"ט ראשון של חג בלבד	סוכה כז:א
	אם יש תשלומים לאדם שלא אכל בסוכה בליל יום טוב ראשון	מפתח
	עוד אמר ר' אליעזר מי שלא אכל [לילי] יום טוב הראשון ישלים לילי יר"ט האחרון של חג וחכמים אומרים אין לדבר תשלומין ועל זה נאמר (קהלת א, טו) מעות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות	סוכה כז:א
	אם מותר לעבור מסוכה לסוכה ואם עושין סוכה בחולו של מועד	מפתח
	תניא ר' אליעזר אומר אין יוצאין מסוכה לסוכה ואין עושין סוכה בחולו של מועד וחכמים אומרים יוצאין מסוכה לסוכה ועושין סוכה בחולו של מועד ושזין שאם נפלה שחוזר ובונה בחולו של מועד	סוכה כז:ב
	טעמי התנאים לאסור או להתיר בניית סוכה בחול המועד	מפתח
	מ"ט דר' אליעזר אמר קרא (דברים טז, יג) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים עשה סוכה הראויה לשבעה ורבנן הכי קאמר רחמנא עשה סוכה בחג ושזין שאם נפלה שחוזר ובונה אותה בחולו של מועד	סוכה כז:ב
	היה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית אם יוצא ידי חובה	מפתח
	מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין אמרו להם ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את רבי יוחנן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר אמרו להם ב"ש משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך	סוכה כח:א
	לולב שנפרדו עליו אם צריך לאגדנו מלמעלה	מפתח
	לולב הגזול והיבש פסול של אשירה ושל עיר הנדחת פסול נקטם ראשו נפרצו עליו פסול נפרדו עליו כשר רבי יהודה אומר יאגדנו מלמעלה ציני הר הברזל כשירות לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו כשר	סוכה כט:ב
	סוכה גזולה והמסכך ברשות הרבים אם יוצא ידי חובה	מפתח
	ת"ר סוכה גזולה והמסכך ברשות הרבים ר' אליעזר פוסל וחכמים מכשירין אמר רב נחמן מחלוקת בשתוקף את חבירו והוציאו מסוכתו ורבי אליעזר לטעמיה דאמר אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו	סוכה לא:א

	אם מקישים לולב לאתרוג לעניין הדור אם הלולב יבש	מפתח
סוכה לא:א	אמר רבא מחלוקת בלולב דרבנן סברי מקשינן לולב לאתרוג מה אתרוג בעי הדר אף לולב בעי הדר ור' יהודה סבר לא מקשינן לולב לאתרוג	
	אתרוג הישן אם כשר או לא	מפתח
סוכה לא:ב	ת"ש אתרוג הישן פסול ורבי יהודה מכשיר	
	שיעור מינימלי של האתרוג	מפתח
סוכה לא:ב	תא שמע שיעור אתרוג קטן רבי מאיר אומר כאגוז ר' יהודה אומר כביצה לאו משום דבעי הדר לא משום דלא גמר פירא	
	שיעור מקסימלי של האתרוג	מפתח
סוכה לא:ב	ת"ש ובגדול כדי שיאחז שנים בידו אחת דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר אפילו אחד בשתי ידיו מאי טעמא לאו משום דבעי הדר לא כיון דאמר רבה לולב בימין ואתרוג בשמאל	
	אתרוג של דמאי אם כשר או לא	מפתח
סוכה לד:ב	אתרוג הגזול והיבש פסול של אשרה ושל עיר הנדחת פסול של ערלה פסול של תרומה טמאה פסול של תרומה טהורה לא יטול ואם נטל כשר של דמאי ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין	
	אתרוג ירוק ככרתי אם כשר או לא	מפתח
סוכה לד:ב	אתרוג הכושי פסול והירוק ככרתי ר' מאיר מכשיר ור' יהודה פוסל	
	שור מינימלי של האתרוג	מפתח
סוכה לד:ב	ובגדול כדי שיאחז שנים בידו דברי ר' יהודה ורבי יוסי אומר אפי' אחד בשתי ידיו	
	אם עסה של מעשר שני פטורה מן החלה	מפתח
סוכה לה:ב	ימא מסייע ליה עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר"מ וחכמים אומרים חייבת בחלה	
	אם מברך לישב בסוכה ואחר כך מקדש או מקדש ואחר כך מברך לישב בסוכה	מפתח
סוכה נו:א	איתמר רב אמר סוכה ואח"כ זמן רבה בר חנה אמר זמן ואחר כך סוכה רב אמר סוכה ואחר כך זמן חיובא דיומא עדיף רבה בר בר חנה אמר זמן ואחר כך סוכה תדיר ושאינו תדיר קודם	
	אם מברך על היום ואחר כך על היין או מברך על היין ואחר כך על היום	מפתח
סוכה נו:א	דת"ר דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה בית שמאי אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום	
	ביצה שנולדה ביום טוב	מפתח
ביצה ב:א	ביצה שנולדה ביום טוב בית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל	
	אם חייב באכילת חמץ מכזית או מככותבת (תמרה)מממ???	מפתח
ביצה ב:א	בית שמאי אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית	
	שחט חיה ועוף ביום טוב אם חייב להכין עפר לכסות את הדם מבעוד יום	מפתח
ביצה ב:א	השוחט חיה ועוף ביום טוב בית שמאי אומרים יחפור בדקר ויכסה ובית הלל אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום ומודים שאם שחט שיחפור בדקר ויכסה שאפר כירה מוכן הוא	
	אם ביצה שנולדה ביום טוב תאכל בשבת או לא	מפתח
ביצה ד:א	כתנאי נולדה בשבת תאכל ביום טוב ביום טוב תאכל בשבת רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר עדיין היא מחלוקת שבית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל	

	כשיש שני ימים טובים של גליות אם נולדה בראשון מותרת בשני או לא	מפתח
	אתמר שני ימים טובים של גליות רב אמר נולדה בזה מותרת בזה ורב אסי אמר נולדה בזה אסורה בזה	ביצה ז:ב
	אם מחתכין את הדלועין לפני הבהמה בשבת או שצריך שיהיה מן המוכן מערב שבת	מפתח
	דתנן מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן	ביצה ז:ב
	אם אפרוח שנולד ביום חול אסור	מפתח
	תנו רבנן אפרוח שנולד ביום טוב אסור רבי אליעזר בן יעקב אומר אף בחול אסור לפי שלא נתפתחו עיניו	ביצה ז:ב
	ביצה שנולדה ביום טוב אם תאכל או לא	מפתח
	הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וב"ה אומרים לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמנ דברי הכל שריין	ביצה ז:ב
	השוחט תרנגולת ביום טוב אם מותר לאכלם עם חלב	מפתח
	השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן בחלב ר' יעקב אומר אם היו מעורות בגידין אסורות	ביצה ז:א
	אם לומדים ביעור חמץ מאכילת חמץ או לא	מפתח
	לענין אכילה כולי עלמא לא פליגי כי פליגי לענין ביעור בית שמאי סברי לא ילפינן ביעור מאכילה סברי ילפינן ביעור מאכילה	ביצה ז:ב
	אם שעור חמץ שחייב עליו בכזית או בככותבת (תמרה)	מפתח
	תניא נמי הכי (שמות יג, ז) ולא יראה לך (שאור) ולא יראה לך (חמץ) זהו מחלוקת שבין בית שמאי וב"ה שב"ש אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת וב"ה אומרים זה וזה בכזית	ביצה ז:ב
	השוחט שבא להמלך (אם לשחוט או לא) אם צריך שיהיה לה עפר מוכן מבעוד יום לכסות את הדם	מפתח
	אמר רבה הכי קאמר השוחט שבא לימלך כיצד אומר לו ב"ש אומרים אומר לו שחוט חפור וכסה ובית הלל אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום	ביצה ז:ב
	השוחט שבא להמלך (אם לשחוט או לא) אם צריך שיהיה לא עפר מבעוד יום	מפתח
	רב יוסף אמר ה"ק השוחט שבא להמלך כיצד אומר לו ב"ש אומרים אומר לו לך חפור שחוט וכסה וב"ה אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום	ביצה ז:ב
	גלגל עיסה מערב יום טוב אם יכול להפריש חלתה ביום טוב	מפתח
	אמר רבה שחט צפור מערב יו"ט אין מכסין אותו ביו"ט גלגל עיסה מערב יום טוב מפריש ממנה חלתה ביום טוב אבוה דשמואל אמר אפילו גלגל עיסה מערב יום טוב אין מפריש ממנה חלתה ביום טוב	ביצה ז:ב
	אם מותר להוליך הסולם משובך לשובך ביום טוב	מפתח
	בית שמאי אומרים אין מוליכין את הסולם משובך לשובך אבל מטהו מחלון לחלון ובית הלל מתירין	ביצה ז:א
	אם מותר לעלות לשובכו ברשות הרבים ביום טוב	מפתח
	אמר רב חנן בר אמי מחלוקת ברשות הרבים דבית שמאי סברי הרואה אומר להטיח גגו הוא צריך ובית הלל סברי שובכו מוכיח עליו אבל ברשות היחיד דברי הכל מותר	ביצה ז:א
	אם מחזירים את הסולם למקום שלקח ביום טוב	מפתח
	דתניא אמר רבי שמעון בן אלעזר מודים ב"ש וב"ה שמוליכין את הסולם משובך לשובך לא נחלקו אלא להחזיר שב"ש אומרים אין מחזירין וב"ה אומרים אף מחזירין	ביצה ז:ב
	השוחט חיה ועוף ביום טוב אם צריך שיהיה לו עפר מוכן מבעוד יום	מפתח
	ורמינהי השוחט חיה ועוף ביום טוב ב"ש אומרים יחפור בדקר ויכסה וב"ה אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום	ביצה ז:ב

	אם נוטלין את העלי (עץ שחותכין עליו חיטים) לקצב עליו בשר	מפתח
	בית שמאי אומרים אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר ובית הלל מתירין	ביצה י:א
	אם נותנים את העור לפני הדורסן ביום טוב (שאנשים ידרסו על העור ויעבדו אותו)	מפתח
	בית שמאי אומרים אין נותנין את העור לפני הדורסן ולא יגביהנו אלא אם כן יש עליו כזית בשר ובית הלל מתירין	ביצה י:א
	אם מסלקין את התריסין ביום טוב	מפתח
	בית שמאי אומרים: אין מסלקין את התריסין ביום טוב ובית הלל מתירין אף להחזיר	ביצה יא:ב
	אם מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר התורה לרשות הרבים ביום טוב	מפתח
	בית שמאי אומרים אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרשות הרבים ובית הלל מתירין	ביצה יב:א
	אם יש הוצאה מרשות לרשות ביום טוב	מפתח
	בהא פליגי דלמא בערוב והוצאה לשבת ואין ערוב והוצאה ליום טוב קא מיפליגי מר סבר ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב ומה סבר ערוב הוצאה לשבת ואין ערוב הוצאה ליום טוב כדכתיב (ירמיהו יז, כב) ולא תוציאו משא מבתים ביום השבת בשבת אין ביום טוב לא	ביצה יב:א
	אם מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב או לא	מפתח
	בש"א אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום ובית הלל מתירין	ביצה יב:ב
	אם מותר לברור קטניות ביום טוב רק כשאוכלן מייד	מפתח
	הבורר קטניות ביום טוב בית שמאי אומרים בורר אוכל ואוכל ובית הלל אומרים בורר כדרכו בחיקו בקנון ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולה	ביצה יד:ב
	אם מותר לשלוח מתנה ביום טוב רק בהם	מפתח
	בית שמאי אומרים אין משלחין ביום טוב אלא מנות ובית הלל אומרים משלחין בהמה חיה ועוף בין חיין בין שחוטין משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל לא תבואה ורבי שמעון מתיר בתבואה	ביצה יד:ב
	אם לערוב תבשילין צריך שני תבשילים או תבשיל אחד	מפתח
	יום טוב שחל להיות ערב שבת לא יבשל בתחלה מיום טוב לשבת אבל מבשל הוא ליום טוב ואם הותר הותר לשבת ועושה תבשיל מערב יום טוב, וסומך עליו לשבת. בית שמאי אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל אחד ושויין בדג וביצה שעליו שהן שני תבשילין אכלו או שאבד לא יבשל עליו בתחלה ואם שייר ממנו כל שהוא סומך עליו לשבת	ביצה יז:ב
	כשחל יום טוב בערב שבת אם מערבין ערובי חצרות	מפתח
	ת"ר יום טוב שחל להיות בערב שבת אין מערבין לא ערובי תחומין ולא ערובי חצרות רבי אומר מערבין ערובי חצרות אבל לא ערובי תחומין מפני שאתה אוסרו בדבר האסור לו ואי אתה אוסרו בדבר המותר לו	ביצה יז:ב
	אם הלכה כתנא קמא או כרבי בערובי חצרות ביום טוב שחל בערב שבת	מפתח
	אתמר רב אמר הלכה כתנא קמא ושמואל אמר הלכה כרבי	ביצה יז:ב
	כשחל יום טוב בשבת אם מתפלל תפילה של שבת בפני עצמה ויום טוב בפני עצמו או מתפלל של שבת ואומר ק	מפתח
	תנו רבנן יום טוב שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל שמנה [ואומר] של שבת בפני עצמה ושל יו"ט בפני עצמה וב"ה אומרים מתפלל שבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע	ביצה יז:א
	אם אופין מיום טוב לחברו או לא	מפתח
	תנו רבנן אין אופין מיום טוב לחברו באמת אמרו ממלאה אשה כל הקדרה בשר אע"פ שאינה צריכה אלא לחתיכה אחת ממלא נחתום חבית של מים אע"פ שאינו צריך אלא לקיתון אחד אבל לאפות אינו אופה אלא מה שצריך לו ר' שמעון בן אלעזר אומר ממלאה אשה כל התנור פת מפני שהפת נאפת יפה בזמן שהתנור מלא	ביצה יז:א

<p>אם צריך לערב בנפרד למאפה ולתבשיל ולחמין או מערב בתבשיל אחד לכל צרכו</p>	<p>מפתח</p>
<p>בית שמאי אומרים אין אופין אלא אם כן ערב בפת ואין מבשלין א"כ ערב בתבשיל ואין טומנין אלא אם כן היו חמין טמונין מערב יום טוב ובית הלל אומרים מערב בתבשיל אחד ועושה בו כל צרכו</p>	<p>ביצה ז:ב</p>
<p>אם מטבילין בין השמשות ביום שאינו ערב יום טוב</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן כלי שנטמא מערב יום טוב אין מטבילין אותו בין השמשות רבי שמעון שזורי אומר אף בחול אין מטבילין אותו מפני שצריך הערב שמש</p>	<p>ביצה יט:א</p>
<p>שלמים הבאים מחמת יו"ט ביום טוב אם סומך עליהם מערב יום טוב</p>	<p>מפתח</p>
<p>רב יוסף אמר תנאי שקלת מעלמא תנאי היא דתני' שלמים הבאים מחמת יו"ט ביום טוב בית שמאי אומרים סומך עליהן מערב יו"ט ושוחטן ביו"ט ובית הלל אומרים סומך עליהן ביום טוב ושוחטן ביום טוב אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ביום טוב</p>	<p>ביצה יט:א</p>
<p>האופה מיום טוב לחול אם לוקה או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>האופה מ"ט לחול רב חסדא אמר לוקה רבה אמר אינו לוקה</p>	<p>ביצה כא:א</p>
<p>אם מקדיין (במסרק דק שיכול לעשות חבורה)</p>	<p>מפתח</p>
<p>רבי יהודה אומר אין מקדיין את הבהמה ביום טוב מפני שעושה חבורה אבל מקרצפין וחכמים אומרים אין מקדיין אף לא מקרצפין</p>	<p>ביצה כג:א</p>
<p>אם מכשירי אוכל נפש מותרים ביום טוב</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש</p>	<p>ביצה כח:א</p>
<p>אם מזכירין גשמים משעת נטילת לולב או משעת הנחתו</p>	<p>מפתח</p>
<p>תניא מאימתי מזכירין על הגשמים רבי אליעזר אומר משעת נטילת לולב ר' יהושע אומר משעת הנחתו א"ר אליעזר הואיל וארבעת מינין הללו אינן באין אלא לרצות על המים וכשם שארבע מינין הללו אי אפשר בהם בלא מים כך אי אפשר לעולם בלא מים</p>	<p>תענית ב:ב</p>
<p>עד מתי שואלין את הגשמים אם עד שיעבור הפסח או עד שיעבור ניסן</p>	<p>מפתח</p>
<p>עד מתי שואלין את הגשמים ר' יהודה אומר עד שיעבור הפסח ר' מאיר אומר עד שיעבור ניסן</p>	<p>תענית ד:ב</p>
<p>עד מתי שואלין את הגשמים אם עד שיעבור הפסח או עד שיעבור ניסן</p>	<p>מפתח</p>
<p>עד מתי שואלין את הגשמים ר' יהודה אומר עד שיעבור הפסח ר' מאיר אומר עד שיצא ניסן שנאמר (יואל ב, כג) ויורד לכם גשם יורה ומלקוש בראשון</p>	<p>תענית ה:א</p>
<p>אם יורה במרחשון או בכסליו</p>	<p>מפתח</p>
<p>תניא איך יורה במרחשון ומלקוש בניסן דברי ר"מ וחכמים אומרים יורה בכסליו</p>	<p>תענית ו:א</p>
<p>מתי זמן רביעה ראשונה, בכירה, בינונית ואפילה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא איזו היא רביעה ראשונה הבכירה בשלשה במרחשון בינונית בשבעה בו אפילה בשבעה עשר בו דברי ר"מ רבי יהודה אומר בשבעה וב"ז ובעשרים ושלשה ר' יוסי אומר ב"ז ובעשרים ושלשה ובראש חדש כסליו</p>	<p>תענית ו:א</p>
<p>אם שואלין את הגשמים בשלושה במרחשון או בשבעה בו</p>	<p>מפתח</p>
<p>בשלשה במרחשון שואלין את הגשמים רבן גמליאל אומר בשבעה בו אמר רב חסדא הלכה כרבן גמליאל</p>	<p>תענית ו:א</p>
<p>ממתי שואלין על הגשמים מג' במרחשון או ז' במרחשון</p>	<p>מפתח</p>
<p>בג' במרחשון שואלין את הגשמים רבן גמליאל אומר בשבעה בו ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע אחרון שבישראל לנהר פרת</p>	<p>תענית ז:א</p>
<p>אם יום השישים כלאחר שישים או כלפני שישים במנין הימים בגולה לשאלת גשמים</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ש רב אמר יום שישים כלאחר שישים ושמואל אמר יום שישים כלפני שישים א"ר נחמן בר יצחק וסימנך עילאי בעו מיא תתאי לא בעו מיא אמר רב פפא הלכתא יום שישים כלאחר שישים</p>	<p>תענית ז:א</p>

אם אדם המצער עצמו מכ לדבר נקרא חוטא או קדוש	מפתח
<p>דתניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר מה תלמוד לומר (במדבר ו, יא) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים קל וחומר ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה וכמה ר' אלעזר אומר נקרא קדוש שנאמר (במדבר ו, ה) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מדבר אחד נקרא קדוש המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה</p>	תענית יא:א
עד מתי אוכל ושותה לפני הצום	מפתח
<p>תנו רבנן עד מתי אוכל ושותה עד שיעלה עמוד השחר דברי רבי רבי אליעזר בר שמעון אומר עד קרות הגבר אמר אביי לא שנו אלא שלא גמר סעודתו אבל גמר סעודתו אינו אוכל</p>	תענית יב:א
אם יחיד אומר "ענינו" בין גואל לרופא או בשומע תפילה	מפתח
<p>וכן אמר רב חייה בר אשי אמר רב בין גואל לרופא ורב אשי אמר משמיה דברי ינאי בריה דרבי ישמעאל בשומע תפלה והלכתא בשומע תפלה</p>	תענית יא:א
היכן היו מתריעים בשופרות ביום התענית	מפתח
<p>במאי מתריעין רב יהודה אמר בשופרות ורב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב אמר בעננו</p>	תענית יד:א
אם בעננו קרי ליה התרעה (תוקעים בשופר) או לא	מפתח
<p>אלא בשופרות דכולי עלמא לא פליגי דקרי לה התרעה כי פליגי בעננו מר סבר קרי לה התרעה ומר סבר לא קרי לה התרעה למ"ד בעננו כל שכן בשופרות ולמ"ד בשופרות אבל בעננו לא</p>	תענית יד:א
אם גוזרין תענית בחמישי בשבת	מפתח
<p>אין גוזרין תענית על הצבור בתחילה בחמישי שלא להפקיע השערים אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי ושני ושלוש שניות חמישי שני וחמישי ר' יוסי אומר כשם שאין הראשונות בחמישי כך לא שניות ולא אחרונות</p>	תענית טו:ב
למה יוצאין לרחוב לצעוק בתפילה בשעת צרה לציבור	מפתח
<p>למה יוצאין לרחוב ר' חייה בר אבא אמר לומר זעקנו בצנעא ולא נענינו נבזה עצמנו בפרהסיא ריש לקיש אמר גלינו גלותינו מכפרת עלינו מאי בינייהו איכא בינייהו דגלי מבי כנישתא לבי כנישתא</p>	תענית יא:א
למה נותנים אפר בראש כל אחד בשעת צרה לציבור	מפתח
<p>ולמה נותנין אפר בראש כל אחד ואחד פליגי בה ר' לוי בר חמא ורבי חנינא חד אמר הרי אנו חשובין לפניך כאפר וחד אמר כדי שיזכור לנו אפרו של יצחק מאי בינייהו איכא בינייהו עפר סתם</p>	תענית יא:א
למה יוצאים לבית הקברות בשעת צרה לציבור	מפתח
<p>למה יוצאין לבית הקברות פליגי בה רבי לוי בר חמא ור' חנינא חד אמר הרי אנו חשובין לפניך כמתים וחד אמר כדי שיבקשו עלינו מתים רחמים מאי בינייהו איכא בינייהו קברי עכו"ם</p>	תענית יא:א
למה נקרא הר המוריה	מפתח
<p>מאי (דברי הימים ב ג, א) הר המוריה פליגי בה ר' לוי בר חמא ורבי חנינא חד אמר הר שיצא ממנו הוראה לישראל וחד אמר הר שיצא ממנו מורא לעובדי כוכבים</p>	תענית יא:א
אם מתריעין (תוקעין בשופר) על האילנות בשביעית	מפתח
<p>ת"ר מתריעין על האילנות בשאר שני שבוע על הבורות ועל השיחין ועל המערות אפילו בשביעית רשב"ג אומר אף על האילנות בשביעית מפני שיש בהן פרנסה לעניים</p>	תענית יט:ב
אם בתעניות וביום הכפורים הכהנים נושאים כפיהם במנחה ובנעילה	מפתח
<p>והכי קתני בשלשה פרקים כהנים נושאים את כפיהן כל זמן שמתפללין ויש מהן ארבעה פעמים ביום שחרית ומוסף מנחה ונעילת שערים ואלו הן שלשה פרקים תעניות ומעמדות ויום הכפורים א"ר נחמן אמר רבה בר אבוא זו דברי רבי מאיר אבל הכמים אומרים שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפים</p>	תענית כו:ב
אם במנחה יש נשיאת כפיים	מפתח
<p>דתניא שחרית ומוסף מנחה ונעילה כולן יש בהן נשיאת כפים דברי ר"מ ר"י אומר שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפים רבי יוסי אומר נעילה יש בה נשיאת כפים מנחה אין בה נשיאת כפים</p>	תענית כז:ב

	הקורא בתורה על יפחת משלושה פסוקים אם דולג או פוסק	מפתח
	הקורא בתורה אל יפחות מג' פסוקים רב אמר דולג ושמואל אמר פוסק	תענית כז:ב
	אם עשרת הדברות נתנו בששה בסיון אי בשבעה בסיון	מפתח
	דתניא בששה לחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו מאן דאמר בששה ניתנו בששה ניתנו ובשבעה עלה משה מ"ד בשבעה בשבעה ניתנו ובשבעה עלה משה	תענית כח:ב
	שבת שחל תשעה באב להיות בתוכו אם מותר לפני שבת לכבס ולא ללבוש	מפתח
	שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסורין לספר ולכבס: אמר רב נחמן לא שנו אלא לכבס וללבוש אבל לכבס ולהניח מותר ורב ששת אמר אפילו לכבס ולהניח אסור	תענית כט:ב
	אם במוקפין ובכפרים מקדימים קריאת מגילה ליום הכניסה או קוראים בזמנה	מפתח
	דתניא חל להיות בערב שבת מוקפין וכפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום רבי יוסי אומר אין מוקפין קודמין לעיירות אלא אלו ואלו קורין בו ביום	מגילה ד:ב
	אם מגילה שקוראים אותה בזמנה צריך עשרה	מפתח
	אמר רב מגילה בזמנה קורין אותה אפי' ביחיד שלא בזמנה בעשרה רב אסי אמר בין בזמנה בין שלא בזמנה בעשרה	מגילה ה:א
	אם מקדימין קריאת מגלה גם במקום שלא נכנסין בו שני וחמישי	מפתח
	אי זו היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנין פחות מכאן הרי זה כפר באלו אמרו מקדימין ולא מאחרין אבל זמן עצי כהנים ותשעה באב חגיגה והקהל מאחרין ולא מקדימין אע"פ שאמרו מקדימין ולא מאחרין מותרין בהספד ובתענית ומתנות לאביונים א"ר יהודה אימתי מקום שנכנסין בשני ובחמישי אבל מקום שאין נכנסין לא בשני ולא בחמישי אין קורין אותה אלא בזמנה	מגילה ה:א
	אם סומכין על השלמים ביום טוב ואם מביאין עולות ביום טוב	מפתח
	דתנן ב"ש אומרים מביאין שלמים ביו"ט ואין סומכין עליהן אבל לא עולות וב"ה אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן	מגילה ה:א
	קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה אם קורין אותה שוב באדר השני	מפתח
	דתניא קראו את המגילה באדר הראשון ונתעברה השנה קורין אותה באדר השני שכל מצות שנוהגות בשני נוהגות בראשון חוץ ממקרא מגילה ר"א ברבי יוסי אומר אין קורין אותה באדר השני שכל מצות שנוהגות בשני נוהגות בראשון רשב"ג אומר משום רבי יוסי אף קורין אותה באדר השני שכל מצות שנוהגות בשני אין נוהגות בראשון ושיון בהספד ובתענית שאסורין בזה ובזה	מגילה ו:ב
	בשנה מעוברת אם קוראים מגילה באדר ראשון או שני	מפתח
	דתנא קמא סבר לכתחילה בשני ואי עבוד בראשון עבוד בר ממקרא מגילה דאף על גב דקרו בראשון קרו בשני ורבי אליעזר ברבי יוסי סבר אפילו מקרא מגילה לכתחילה בראשון ורבן שמעון בן גמליאל סבר אפילו סדר פרשיות אי קרו בראשון קרו בשני	מגילה ו:ב
	אם קריאת מגילה באדר הסמוך לשבט או באדר הסמוך לניסן	מפתח
	ושניהם מקרא אחד דרשו בכל שנה ושנה רבי אליעזר ברבי יוסי סבר בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לשבט אף כאן אדר הסמוך לשבט ורשב"ג סבר בכל שנה ושנה מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן אף כאן אדר הסמוך לניסן בשלמא רבי אליעזר ברבי יוסי מסתבר טעמא דאין מעבירין על המצות	מגילה ו:ב
	אם ביום טוב מותר אוכל נפש וגם מכשירי אוכל נפש או רק אוכל נפש	מפתח
	דתניא אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש רבי יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש מ"ט דת"ק אמר קרא (שמות יב, טז) הוא ולא מכשיריו ור' יהודה (אמר) לכם לכם לכל צורכיכם	מגילה ז:ב
	אם את ספרי הקודש מותר לכתוב בכל לשון או רק ביוונית	מפתח
	אין בין ספרים לתפלין ומזוזות אלא שהספרים נכתבין בכל לשון ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית רשב"ג אומר אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יוונית	מגילה ז:ב
	מהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובה	מפתח
	בן עיר שהלך לכרך ובן כרך שהלך לעיר אם עתיד לחזור למקומו קורא כמקומו ואם לאו קורא עמהן ומהיכן קורא אדם את המגילה ויוצא בה י"ח ר"מ אומר כולה ר' יהודה אומר מאיש יהודי רבי יוסי אומר מאחר הדברים האלה	מגילה יט:א

אם קטן כשר בקריאת מגילה	מפתח
<p>הכל כשרין לקרות את המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן ר' יהודה מכשיר בקטן</p>	מגילה יט:ב
הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו אם יצא ידי חובה	מפתח
<p>דתנן הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא רבי יוסי אומר לא יצא</p>	מגילה יט:ב
אם עולים בשבת שבעה וביום כיפור שישה או בשבת ששה ובכיפור שבעה	מפתח
<p>דתניא ביר"ט חמשה וביה"כ ששה ובשבת שבעה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר ביר"ט חמשה וביום הכפורים שבעה ובשבת ששה אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהן</p>	מגילה כג:א
אם סומא שלא ראה מאורות מימיו פורס על שמע ומתרגם	מפתח
<p>המפטיר בנביא הוא פורס על שמע והוא עובר לפני התיבה והוא נושא את כפיו ואם היה קטן אביו או רבו עוברין על ידו קטן קורא בתורה ומתרגם אבל אינו פורס על שמע ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו פוחח פורס את שמע ומתרגם אבל אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו סומא פורס את שמע ומתרגם רבי יהודה אומר כל שלא ראה מאורות מימיו אינו פורס על שמע</p>	מגילה כד:א
אם כהן שידיו צבועות נושא את כפיו	מפתח
<p>כהן שיש בידיו מומין לא ישא את כפיו ר' יהודה אומר אף מי שהיו ידיו צבועות סטיס לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו</p>	מגילה כד:ב
אם מפטירין במעשה מרכבה או לא	מפתח
<p>מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם מעשה תמר נקרא ומתרגם מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם והשני נקרא ולא מתרגם ברכת כהנים מעשה דוד ואמנון נקראין ולא מתרגמין אין מפטירין במרכבה ורבי יהודה מתיר ר' אליעזר אומר אין מפטירין (יחזקאל טז, ב) בהודע את ירושלים</p>	מגילה כה:א
אם ירושלים נתחלקה לשבטים	מפתח
<p>במאי קמיפלגי ת"ק סבר לא נתחלקה ירושלים לשבטים ורבי יהודה סבר נתחלקה ירושלים לשבטים</p>	מגילה כז:א
אם מותר למכור בית כנסת ממכר עולם	מפתח
<p>אין מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו יחזירוהו דברי ר"מ וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם חוץ מארבעה דברים למרחץ ולבורסקי לטבילה ולבית המים ר' יהודה אומר מוכרין אותה לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה</p>	מגילה כז:ב
אם לקחת ריבית על מנת להחזיר מותר או לא	מפתח
<p>רבא אמר דכ"ע צד אחד ברבית אסור והכא רבית ע"מ להחזיר איכא בינייהו מר סבר רבית ע"מ להחזיר מותר ומר סבר אסור</p>	מגילה כז:ב
ממתי מתחילים לשאול בהלכות פסח	מפתח
<p>דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות</p>	מגילה כט:ב
מאי פרשת שקלים צו את בני ישראל או כי תשא	מפתח
<p>מאי פרשת שקלים רב אמר (במדבר כה, ב) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ושמואל אמר (שמות ל, יב) כי תשא</p>	מגילה כט:ב
ר"ח אדר שחל להיות בערב שבת אם מקדימין או מאחרין פרשת שקלים	מפתח
<p>איתמר ר"ח אדר שחל להיות בערב שבת רב אמר מקדימין ושמואל אמר מאחרין רב אמר מקדימין דאם כן בצרי להו יומי שולחנות ושמואל אמר מאחרין אמר לך סוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא הלכך מאחרין</p>	מגילה לא:א
אם מסרגין לשבתות (מפסיקין בין שבת שקלים לזכור) או לא	מפתח
<p>ת"ש איזו היא שבת ראשונה כל שחל ר"ח אדר להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי לאו אפילו בע"ש דומיא דתוכה מה תוכה מקדימין אף ע"ש מקדימין אמר שמואל בה וכן תנא דבי שמואל בה כתנאי מסרגין לשבתות דברי ר' יהודה הנשיא ר"ש בן אלעזר אומר אין מסרגין אמר ר"ש בן אלעזר אימתי אני אומר אין מסרגין בזמן שחל להיות בע"ש אבל בזמן שחל להיות בתוך השבת מקדים וקורא משבת שעברה אע"פ שהוא שבט</p>	מגילה לא:א

פורים שחל להיות בערב שבת אם מקדימין פרשת זכור או מאחרין	מפתח
איתמר פורים שחל להיות בע"ש רב אמר מקדימין פרשת זכור ושמואל אמר מאחרין רב אמר מקדימין כי היכי דלא תיקדום עשיה לזכירה ושמואל אמר מאחרין אמר לך כיון דאיכא מוקפין דעבדי בחמיסר עשיה וזכירה בהדי הדדי קא אתיין	מגילה לא:
אם מקום שמפסיקין במנחה של שבת שם קורין בשני ומקום שמפסיקין בשני קורין בחמישי או קורין בשני וחמי	מפתח
ת"ר מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה במנחה שם קורין בשני בשני שם קורין בחמישי בחמישי שם קורין לשבת הבאה דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ולשבת הבאה	מגילה לאב:
אם פותח ורואה וגולל ומברך וחוזר ופותח וקורא או פותח ורואה ומברך וקורא	מפתח
ת"ר פותח ורואה גולל ומברך וחוזר ופותח וקורא דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר פותח ורואה ומברך וקורא מאי טעמא דרבי מאיר כדעולא דאמר עולא מפני מה אמרו הקורא בתורה לא יסייע למתורגמן כדי שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה הכא נמי כדי שלא יאמרו ברכות כתובין בתורה ורבי יהודה תרגום איכא למיטעי ברכות ליכא למיטעי	מגילה לבא:
אם מותר לבנות את אמת המים שתשקה את בית השלחין (שדה שבהר שיש לו הפסד מרובה אם לא ישקה) במועד	מפתח
משקין בית השלחין במועד ובשביעית בין ממעיין שיצא בתחילה בין ממעיין שלא יצא בתחילה אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי הקילון ואין עושין עוגיות לגפנים ר' אלעזר בן עזריה אומר אין עושין את האמה בתחילה במועד ובשביעית וחכמים אומרים עושין את האמה בתחילה בשביעית ומתקנין את המקולקלות במועד ומתקנין את קלקולי המים שברשות הרבים וחוטטין אותן ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צורכי הרבים ומצינין את הקברות ויוצאין אף על הכלאים	מועד קטן בא:
אם משקים בית הבעל (שדה שמסתפק במי הגשמים) במועד ובשביעית	מפתח
דתניא מעיין היוצא בתחילה משקין ממנו אפילו שדה בית הבעל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אין משקין אלא שדה בית השלחין שחרבה רבי אלעזר בן עזריה אומר לא כך ולא כך יתר על כן אמר רבי יהודה לא יפנה אדם אמת המים וישקה לגינתו ולחורבתו בחולו של מועד מאי חרבה אילימא חרבה ממש למה לי דמשקי לה	מועד קטן בא:
עד מתי חורשין בשדה אילן ערב שביעית	מפתח
כדתנן עד מתי חורשין בשדה אילן ערב שביעית בית שמאי אומרים כל זמן שיפה לפני רב"ה אומרים עד העצרת וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו	מועד קטן גב:
עד מתי חורשין שדה האילן עד עצרת או עד פסח	מפתח
ועד מתי חורשין שדה הלבן ערב שביעית משתכלה הלחה וכל זמן שבני אדם חורשים ליטע מקשאות ומדלעות רבי שמעון אומר א"כ נתנה תורה שיעור לכל אחד ואחד בידו אלא בשדה הלבן עד הפסח ובשדה האילן עד העצרת רב"ה אומרים עד הפסח	מועד קטן גב:
אם זרעים שלא שתו לפני המועד מותר להשקותם במועד	מפתח
ר"א בן יעקב אומר מושכין את המים מאילן לאילן ובלבד שלא ישקה את כל השדה זרעים שלא שתו לפני המועד לא ישקם במועד וחכמים מתירין בזה ובזה	מועד קטן וב:
אם משקין שדה גריד (יבשה תמיד שאין צורך להשקותה) במועד	מפתח
תניא נמי הכי כשאמרו אסור להשקותן במועד לא אמרו אלא בזרעים שלא שתו מלפני המועד אבל זרעים ששתו לפני המועד מותר להשקותן במועד ואם היתה שדה מטוננת מותר ואין משקין שדה גריד במועד וחכמים מתירין בזה ובזה	מועד קטן וב:
אם רואים (הכהנים במועד) נגעים להקל (לטהר)	מפתח
ר' מאיר אומר רואין את הנגעים (בתחילה) להקל אבל לא להחמיר וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר	מועד קטן זא:
אם רואים (הכהנים במועד) נגעים להקל (לטהר)	מפתח
תניא רבי מאיר אומר רואין את הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה נזקק לו להקל נזקק לו אף להחמיר אמר רבי נראין דברי רבי מאיר במוסגר ודברי רבי יוסי במוחלט	מועד קטן זא:
אם הכהן אומר לאדם הטהור שהוא טהור ולטמא שהוא טמא או שאם הוא טמא לא אומר כלום	מפתח
אמר רבא בטהור כ"ע לא פליגי דלא חזו ליה בהסגר ראשון דכ"ע לא פליגי דחזי ליה כי פליגי בהסגר שני מר סבר בכהן תליא מילתא אי טהור אמר ליה טהור ואי טמא שתיק ומר סבר (ויקרא יג, נט) לטהרו או לטמאו כתיב אמר מר אמר רבי נראין דברי רבי יוסי במוחלט ודברי ר' מאיר במוסגר	מועד קטן זב:

<p>אם מותר ללקט עצמות אביו ואמו במועד שכן שמחה היא לו או שזה אבל ואין אבילות במועד</p>	<p>מפתח</p>
<p>ועוד אמר ר' מאיר מלקט אדם עצמות אביו ואמו מפני ששמחה היא לו ר' יוסי אומר אבל הוא לו לא יעורר אדם על מתו ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום</p>	<p>מועד קטן ח:א</p>
<p>אם מכינים ארון מתים במועד או שצריך שהנסרים יהיו מוכנים מלפני המועד</p>	<p>מפתח</p>
<p>אין חופרין כוכין וקברות במועד אבל מחנכין את הכוכין במועד ועושין נברכת במועד וארון עם המת בחצר רבי יהודה אוסר אלא אם כן יש עמו נסרים</p>	<p>מועד קטן ח:ב</p>
<p>אם מסרגין את המיטה (מיטה של חבלים בשתי וערב) במועד</p>	<p>מפתח</p>
<p>מסרגין את המטה ואין צריך לומר שממתחין דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר ממתחין אבל לא מסרגין ו"א אין ממתחין כל עיקר</p>	<p>מועד קטן י:א</p>
<p>אם מעמידים תנור וכירים במועד ואף גומר מלאכתו או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>מעמידין תנור וכירים במועד ובלבד שלא יגמור מלאכתו דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים אף יגמור רבי יהודה אומר משמו מעמידין את החדשה ומכבשין את הישנה יש אומרים אין מכבשין כל עיקר</p>	<p>מועד קטן י:א</p>
<p>אם מערימים על שכר תמרים ושכר שעורים בחול המועד (ושישאר לו אחר המועד)</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא אין מערימין בכך ר' יוסי בר יהודה אומר מערימין</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>אם מנודה שמת בנידויו בית דין סוקלין את ארונו או מניחין אבן גדולה על ארונו</p>	<p>מפתח</p>
<p>מנודין ומצורעין אסורין לספר ולכבס מנודה שמת ב"ד סוקלין את ארונו ר' יהודה אומר לא שיעמידו עליו גל אבנים כגלו של עכן אלא ב"ד שולחין ומניחין אבן גדולה על ארונו ללמד שכל המתנדה ומת בנידויו ב"ד סוקלין את ארונו</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>אם טווה אדם תכלת לציציתו בעזרת אבן במועד</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר טווה אדם על ירכו תכלת לציציתו אבל לא באבן דברי ר' אליעזר וחכמים אומרים אף באבן</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>אם אסרו על אבל על שלושים יום בכל בגדים מכוסים או רק בבגדים לבנים מכובסים</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר כל שלשים יום לגיהוץ אחד כלים חדשים ואחד כלים ישנים יוצאין מתוך המכבש רבי אומר לא אסרו אלא כלים חדשים בלבד רבי אליעזר בר' שמעון אומר לא אסרו אלא כלים חדשים לבנים בלבד</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>אם אבל חייב בכל המצות האמורות בתורה בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>מי שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אחר אין לו בית אחר אוכל בבית חברו אין לו בית חברו עושה לו מחיצה עשרה טפחים אין לו דבר לעשות מחיצה מחזיר פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואין מברך ואין מזמן ואין מברכין עליו ואין מזמנין עליו ופטור מקריאת שמע ומן התפלה ומן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה ובשבת מיסב ואוכל ואוכל בשר ושותה יין ומברך ומזמן ומברכין עליו וחייב בקריאת שמע ובתפלה ובתפילין ובכל מצות האמורות בתורה רבן גמליאל אומר מתוך שנתחייב באלו נתחייב בכלן ואמר ר' יוחנן תשמיש המטה</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>אם יש אבילות בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>איכא בינייהו מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר יש אבילות בשבת ומר סבר אין אבילות בשבת</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>אן אבל חייב בפריעת הראש או שזה רשות</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר שמואל פח"ז חובה נת"ר רשות פריעת הראש חזרת קרע לאחוריו זקיפת המטה חובה נעילת הסנדל תשמיש המטה רחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית רשות ורב אמר אף פריעת הראש רשות</p>	<p>מועד קטן</p>
<p>איזה קטן פטור ממצות ראייה</p>	<p>מפתח</p>
<p>הכל חייבין בראייה חוץ מחרש שוטה וקטן וטומטום ואנדרוגינוס ונשים ועבדים שאינם משוחררים החיגר והסומא והחולה והזקן ומי שאינו יכול לעלות ברגליו איזהו קטן כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית דברי בית שמאי ובית הלל אומרים כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית שנאמר (שמות כג, יד) שלש רגלים</p>	<p>חגיגה ב:א</p>
<p>כמה כסף קורבן ראייה וכמה קורבן חגיגה</p>	<p>מפתח</p>
<p>בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף והחגיגה מעה כסף ובית הלל אומרים הראייה מעה כסף והחגיגה שתי כסף</p>	<p>חגיגה ב:א</p>

אם מי שחציו עבד וחציו בן חורין האדון צריך לשחררו	מפתח
דתנן מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד דברי בית הלל אמרו להם בית שמאי תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אינו יכול בת חורין אינו יכול ליבטיל והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה שנאמר (ישעיהו מה, יח) לא תהו בראה לשבת יצרה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב לו שטר על חציו דמיו וחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי	חגיגה ב:ב
אם שוטה הוא מי שיוצא יחידי בלילה ולן בבית הקברות ומקרע את כסותו או שעושה רק אחד מדברים אלה	מפתח
ת"ר איזהו שוטה היוצא יחידי בלילה והלן בבית הקברות והמקרע את כסותו איתמר רב הונא אמר עד שיהו כולן בבת אחת ר' יוחנן אמר אפי' באחת מהן	חגיגה ג:ב
כמה כסף קורבן ראייה וכמה קורבן חגיגה	מפתח
ת"ר בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף והחגיגה מעה כסף שהראייה עולה כולה לגבוה מה שאין כן בחגיגה ועוד מצינו בעצרת שריבה בהן הכתוב בעולות יותר מבשלמים ובית הלל אומרים הראייה מעה כסף וחגיגה שתי כסף שחגיגה ישנה לפני הדיבור מה שאין כן בראייה	חגיגה א:ו
אם הראיון הוא ראיית פנים בעזרה או ראיית פנים בקורבן	מפתח
מאי הראיון רבי יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה וריש לקיש אמר ראיית פנים בקרבן	חגיגה א:ז
אם העולות ביום טוב הראשון באות מן החולין או מן המעשר	מפתח
עולות במועד באות מן החולין והשלמים מן המעשר יום טוב הראשון של פסח ב"ש אומרים מן החולין ובית הלל אומרים מן המעשר	חגיגה ב:ז
אם בחג מביאין עולות ואם סומכין ידיהן על השלמים	מפתח
דתנן בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהן אבל לא עולות ובית הלל אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן	חגיגה ב:ז
חגיגת יום טוב הראשון של פסח אם באה מן החולין או מן המעשר	מפתח
והכי קתני עולות נדרים ונדבות במועד באות ביום טוב אינן באות ועולת ראייה באה אפילו ביו"ט וכשהיא באה אינה באה אלא מן החולין ושלמי שמחה באין אף מן המעשר וחגיגת יום טוב הראשון של פסח בית שמאי אומרים מן החולין ובית הלל אומרים מן המעשר	חגיגה ב:ז
אם חגיגת יום טוב הראשון של פסח באה מן החולין או מן המעשר	מפתח
תניא נמי הכי עולות נדרים ונדבות במועד באות ביום טוב אינן באות ועולת ראייה באה אפי' ביום טוב וכשהיא באה אינה באה אלא מן החולין ושלמי שמחה באין אף מן המעשר וחגיגת יום טוב הראשון של פסח בית שמאי אומרים מן החולין ובית הלל אומרים מן המעשר	חגיגה ב:ז
אם טופלין בהמה לבהמה או לא	מפתח
אמר עולא בטופל חזקיה אמר טופלין בהמה לבהמה ואין טופלין מעות למעות ורבי יוחנן אמר טופלין מעות ואין טופלין בהמה לבהמה	חגיגה א:א
אם מביאין (קורבן חגיגה) ביום הראשון מן החולין ובשאר הימים מן המעשר או אכילה ראשונה מן החולין ובשאר	מפתח
תניא כוותיה דחזקיה מסת מלמד שאדם מביא חובתו מן החולין בית שמאי אומרים יום ראשון מן החולין מכאן ואילך מן המעשר ובית הלל אומרים אכילה ראשונה מן החולין מכאן ואילך מן המעשר ושאר כל ימות הפסח אדם יוצא ידי חובתו במעשר בהמה ביום טוב	חגיגה א:א
מה משמעות הפסוק מעוות "מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות"	מפתח
עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו על זה נאמר (קהלת א, טו) מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות ר' שמעון בן מנסייא אומר איזהו מעוות שאינו יכול להתקן זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר א"ת בגונב וגוזל יכול הוא להחזירו ויתקן ר'ש בן יוחי אומר אין קורין מעוות אלא למי שהיה מתוקן בתחילה ונתעוות ואיזה זה תלמיד חכם הפורש מן התורה	חגיגה א:ט
אם תשלומין בחג תשלומין לראשון או תשלומין זה לזה	מפתח
מאי תשלומין ר' יוחנן אמר תשלומין לראשון ור' אושעיא אמר תשלומין זה לזה מאי בינייהו א"ר זירא חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני איכא בינייהו רבי יוחנן אמר תשלומין לראשון כיון דלא חזי בראשון לא חזי בשני ור' אושעיא אמר תשלומין זה לזה אע"ג דלא חזי בראשון חזי בשני	חגיגה א:ט

מפתח שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת אם האח הנותר מייבם או חולץ

דתנן **שלשה אחין** נשואין שלש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר **(דברים כה, ה)** ומת אחד מהם יבמה יבא עליה מי שעליה זיקת יבם אחד ולא שעליה זיקת שני יבמין **רבי שמעון** אומר מייבם לאיזהו מהן שירצה

יבמות יח:ב

מפתח ג' אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובתה ומת האח אם חייבות

ג' אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובתה או אשה ובתה הרי אלו חולצות ולא מתייבמות **ור"ש** פוטר

יבמות יט:א

מפתח כנסה ונולד לו אח ואח"כ מת אם פטורות מן החליצה ומן יבום או מייבם לאיזה מהם שירצה

כנסה ונולד לו אח ואח"כ מת שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום דברי **ר"מ** **ורבי שמעון** אומר הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור מייבם לאיזו מהן שירצה או חולץ לאיזו מהן שירצה

יבמות יט:ב

מפתח העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה אם קנה או לא

תניא העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה **רבי** אומר קנה **וחכ"א** לא קנה מ"ט דר' גמר מביאה דיבמה מה ביאה דיבמה בעל כרחה אף קדושין דיבמה בעל כרחה ורבנן גמרי מקדושין דעלמא מה קדושין דעלמא מדעתה אף קדושין דיבמה מדעתה במאי קמיפלגי מר סבר מילי דיבמה ממילי הוה ליה למילף ומר סבר מילי דקדושין ממילי דקדושין הוה ליה למילף

יבמות יט:ב

מפתח עשה בה מאמר ואח"כ נולד לו אח או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר ומת אם יכול לייבם אחת מהן ואם הע

עשה בה מאמר ואח"כ נולד לו אח או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר ומת ראשונה יוצאה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו ושניה חולצת ולא מתייבמת **ר"ש** אומר ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה

יבמות יט:ב

מפתח ביאת כהן גדול באלמנה אם פוטרת צרתה או לא

איתמר ביאת כהן גדול באלמנה **רבי יוחנן** **ורבי אלעזר** חד אמר אינה פוטרת צרתה וחד אמר פוטרת צרתה

יבמות כ:ב

מפתח ארבעה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ומתו הנשואים את האחיות וקדמו וכנסו אם יקיימו או יוציאו

ארבעה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ומתו הנשואים את האחיות הרי אלו חולצות ולא מתייבמות ואם קדמו וכנסו יוציאו רבי אליעזר אומר **ב"ש** אומרים יקיים **וב"ה** אומרים יוציאו

יבמות כו:א

מפתח שלשה אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובתה או אשה ובתה בנה צריכות חליצה או

שלשה אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות או אשה ובתה או אשה ובתה הרי אלו חולצות ולא מתייבמות **ור"ש** פוטר

יבמות כח:ב

מפתח שלשה אחין שנים נשואים שתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת או

שלשה אחין שנים נשואים שתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני **בש"א** אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה **וב"ה** אומרים מוציא את אשתו בגט ובחליצה ואשת אחיו בחליצה זו היא שאמרו או לו על אשתו ואוי לו על אשת אחיו

יבמות כט:א

מפתח שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת אם האח הנותר מייבם או חולץ

ג' אחין נשואין ג' נכריות ומת אחד מהן ועשה בה השני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר **(דברים כה, ה)** ומת אחד מהן יבמה יבא עליה שעליה זיקת יבם אחד ולא שעליה זיקת ב' יבמין **רבי שמעון** אומר מייבם לאיזו שירצה וחולץ לשניה

יבמות לא:ב

מפתח שני אחין נשואין לשתי אחיות ומת אחד מהם ובא האח על אשת אחיו שהיא גם אחות אשתו עם חייב גם משום

שני אחין נשואין שתי אחיות ומת אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו שעה אחת **גמ'** פשיטא השתא ומה התם דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת לא הכא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חזיא להיתירא ושריא והדר חזיא לאיסורא ואיידי דחביבה ליה אקדמה ומשנה לא זזה ממקומה ת"ר בא עליה חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה דברי **רבי יוסי** **רבי שמעון** אומר אינו חייב אלא משום אשת אח בלבד

יבמות לב:א

מפתח זר ששימש בשבת ובעל מום ששימש בטומאה

זר ששימש בשבת ובעל מום ששימש בטומאה יש כאן משום זרות ומשום שבת ומשום בעל מום ושום טומאה דברי **רבי יוסי** **ר"ש** אומר אין כאן אלא משום זרות ובעל מום בלבד

יבמות לג:ב

מפתח היה אוכל בתרומה ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה אם חייב בקרן וחומש או לא

יבמות לה:א: דתנן היה אוכל בתרומה ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה **רבי אליעזר** מחייב קרן וחומש **ורבי יהושע** פוטר

מפתח הגיורת והשבוייה והשפחה שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו אם צריכות להמתין ג' חדשים או לא

יבמות לה:א: דתניא הגיורת והשבוייה והשפחה שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו צריכות להמתין ג' חדשים דברי **רבי יהודה** **רבי יוסי** מתיר ליארס ולינשא מיד

מפתח אם אנוסה ומפותה צריכה להמתין ג' חדשים או לא

יבמות לה:א: דתנן אנוסה ומפותה צריכה להמתין ג' חדשים דברי **ר' יהודה** **רבי יוסי** מתיר ליארס ולינשא מיד

מפתח החולץ למעוברת והפילה אם צריכה חליצה מן האחין

יבמות לה:ב: איתמר החולץ למעוברת והפילה **רבי יוחנן** אמר אינה צריכה חליצה מן האחין **ר"ל** אמר צריכה חליצה מן האחין ר' יוחנן אמר א"צ חליצה מן האחין חליצת מעוברת שמה חליצה וביאת מעוברת שמה ביאה ור"ל אמר צריכה חליצה מן האחין חליצת מעוברת לא שמה חליצה וביאת מעוברת לא שמה ביאה

מפתח אם אמרינן אם יבא אליהו ויאמר שתהיה פה הפלה, אם אמרינן תגלי מילתא למפרע או לא

יבמות לה:ב: במאי קמפלגי איבעית אימא קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא סברא **רבי יוחנן** סבר אם יבא אליהו ויאמר דהא דאיבערא מפולי מפלה מי לאו בת חליצה ויבום היא השתא נמי תגלי מילתא למפרע **ור"ל** אמר תגלי מילתא למפרע לא אמרינן

מפתח אם הפסוק "ובן אין לו" כמשמעו או שצריך לבדוק אם היא מעוברת

יבמות לה:ב: ואיבעית אימא קרא **רבי יוחנן** סבר (**דברים כה, ה**) ובן אין לו אמר רחמנא והא לית ליה **ור"ל** סבר ובן אין לו עיין עליו

מפתח אם חליצת מעוברת שמה חליצה

יבמות לה:ב: אמר אביי בביאה כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה כי פליגי בחליצה **רבי יוחנן** סבר חליצת מעוברת שמה חליצה ביאת מעוברת לא שמה ביאה **ר"ל** סבר ביאת מעוברת לא שמה ביאה וחליצת מעוברת לא שמה חליצה אמר

מפתח מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב אם קנה לוקח או לא

יבמות לה:ב: איתמר מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב **ר' יוחנן** אמר לא קנה לוקח **וריש לקיש** אמר קנה לוקח

מפתח אם קנין פירות כקנין הגוף דמי או לא

יבמות לה:ב: **ר' יוחנן** אמר לא קנה לוקח קנין פירות כקנין הגוף דמי **ור"ל** אמר קנה לוקח קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי

מפתח לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו ואם נשא יוציא ולא יחזיר עולמית או יוציא ולכשיגיע זמנו לכנוס יכ

יבמות לה:ב: דתניא לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו ואם נשא יוציא ולא יחזיר עולמית דברי **ר' מאיר** **וחכמים** אומרים יוציא ולכשיגיע זמנו לכנוס יכנוס

מפתח מת בתוך ל' יום ועמדה ונתקדשה לכהן אם חולצת או לא

יבמות לה:ב: איתמר מת בתוך ל' יום ועמדה ונתקדשה **רבינא** משמיה דרבא אמר אם אשת ישראל היא חולצת ואם אשת כהן היא אינה חולצת **רב משרשיא** משמיה דרבא אמר אחת זו ואחת זו חולצת

מפתח לפי אביי אם יש ספק ממזר ואסור בממזרת או אין ספק ממזר ומותר בממזרת

יבמות לה:א: ת"ר ראשון ראוי להיות כהן גדול ושני ממזר מספק רבי אליעזר בן יעקב אומר אין ממזר מספק מאי קאמר אמר אביי הכי קאמר **ראשון ראוי** להיות כהן גדול ושני ספק ממזר ואסור בממזרת **ר' אליעזר** אומר אינו ספק ממזר אלא ודאי ממזר ומותר בממזרת

מפתח אם יש ודאי ממזר מספק ומותר בממזרת או אין ודאי ממזר מספק ואסור בממזרת

יבמות לה:א: רבא אמר הכי קאמר **ראשון ראוי להיות** כהן גדול ושני ממזר ודאי מספק ומותר בממזרת **ורבי אליעזר בן יעקב** אומר אין ודאי ממזר מספק אלא ספק ממזר ואסור בממזרת

מפתח מי שהלך למדינת הים ואבדה לו דרך שדהו אם יכול לעבור דרך שדה חברו

יבמות לה:ב: דתנן מי שהלך למדינת הים ואבדה לו דרך שדהו **אדמון** אמר ילך בקצרה **וחכ"א** יקח לו דרך במאה מנה או יפרח באויר

שומרת יבם שנפלו לה נכסים ומתה מי מקבל את הנכסים יורשי בעלה או יורשי אביה

מפתח

שומרת יבם שנפלו לה נכסים מודים ב"ש וב"ה שמוכרת ונותנת וקיים מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה אומרים נכסים בחזקתן כתובה בחזקת יורשי הבעל נכסים הנכנסים ויוצאין עמה בחזקת יורשי האב

יבמות
לח:א

נפלו לה נכסים משנתארסה אם תמכור או לא

מפתח

והתנן נפלו לה נכסים משנתארסה ב"ש אומרים תמכור וב"ה אומרים לא תמכור

יבמות
לח:ב

נפל הבית עליו ועל אביו ועל מורישיו והיו עליו כתובת אשה וב"ח אם יורשי האב ובעל חוב יחלוקו או נכס

מפתח

והתנן נפל הבית עליו ועל אביו ועל מורישיו והיו עליו כתובת אשה וב"ח יורשי האב אומרים הבן מת ראשון ואחר כך מת האב וב"ח אומר האב מת ראשון ואח"כ מת הבן ב"ש אומרים יחלוקו וב"ה אומרים נכסים בחזקתן

יבמות
לח:ב

סוטות שמתו בעליהן לפני ששתו אם נוטלות כתובתן בלי לשתות

מפתח

דתנן מתו בעליהן עד שלא שתו ב"ש אומרים נוטלות כתובתן ואינן שותות וב"ה אומרים או שותות או לא נוטלות כתובתן או שותות (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו אמר רחמנא וליכא אלא מתוך שלא שותות לא נוטלות כתובתן

יבמות
לח:ב

מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה אם יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב או נכסים בחזקת

מפתח

והא קתני מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה אומרים נכסים בחזקתן

יבמות
לח:ב

ביאת קטן וחליצת גדול מה עדיף

מפתח

איתמר ביאת קטן וחליצת גדול פליגי בה ר' יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר ביאת קטן עדיפא וחד אמר חליצת גדול עדיפא מאן דאמר ביאת קטן עדיפא דהא מצוה בייבום ומאן דאמר חליצת גדול עדיפא במקום גדול ביאת קטן לאו כלום היא

יבמות
לט:א

חליצת קטן וחליצת גדול מה עדיף

מפתח

כי פליגי בחליצת קטן והכי איתמר חליצת קטן וחליצת גדול פליגי בה ר' יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר חליצת גדול עדיפא וחד אמר כי הדדי נינהו מאן דאמר חליצת גדול עדיפא דהא מצוה בגדול ואידך כי אמרינן מצוה בגדול לענין יבום אבל לענין חליצה כהדדי נינהו

יבמות
לט:ב

אם מותר לשאת יבמתו לשם נוי

מפתח

דתניא אבא שאול אומר הכונס את יבמתו לשם נוי ולשום אישות ולשום דבר אחר כאילו פוגע בערוה וקרוב אני בעיני להיות הולד ממזר וחכמים אומרים (דברים כה, ה) יבמה יבא עליה מכל מקום

יבמות
לט:ב

הכונס את יבמתו ויש שם אב אם הוא זוכה בנכסים של אחיו או האב זוכה בנכסי בנו

מפתח

החולץ ליבמתו הרי הוא כאחד מן האחין לנחלה ואם יש שם אב נכסים של אב הכונס את יבמתו זכה בנכסים של אחיו ר' יהודה אומר בין כך ובין כך אם יש שם אב נכסים של אב

יבמות
מ:א

אם הנשואות יתארסו והארוסות ינשאו או כל הנשים יתארסו (שאין חשש שלא נדע של מי הולד)

מפתח

היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם עד שיש לה שלשה חדשים וכן כל שאר הנשים לא יתארסו ולא ינשאו עד שיהו להן שלשה חדשים אחד בתולות ואחד בעולות אחד גרושות ואחד אלמנות אחד נשואות ואחד ארוסות רבי יהודה אומר הנשואות יתארסו והארוסות ינשאו חוץ מן הארוסות שביהודה מפני שלבו גס בה ר' יוסי אומר כל הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול

יבמות
מ:א

ממתי מונים שלושה חודשים שתוכל להנשא לאחר משעת נתינת הגט או משעת כתיבת הגט

מפתח

לאחר ג' אין צריכה להמתין ג' חדשים הוי הג' חדשים שאמרו משעת מיתת הבעל ולא משעת חליצת היבם מ"ש מגט דרב אמר משעת נתינה ושמואל אמר משעת כתיבה אמר רבא ק"ו איסור כרת התרת איסור לאו לא כ"ש

יבמות
מ:א

היתה עקרה או זקנה או קטנה או אילונית או שאינה ראויה לילד אם צריכה לחכות שלושה חודשים או לא

מפתח

והתניא הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה היא חולה או שהפילה אחר מיתת בעלה או שהיתה עקרה או זקנה או קטנה או אילונית או שאינה ראויה לילד צריכה להמתין ג' חדשים דברי ר' מאיר רבי יהודה מתיר ליארס ולינשא מיד

יבמות
מ:ב

<p>המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו והנושא קרובת חלוצתו אם הולד ממזר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו והנושא קרובת חלוצתו יוציא והולד ממזר דברי ר"ע וחכ"א אין הולד ממזר ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר</p>	<p>יבמות מד:א</p>
<p>איזהו ממזר באם זה כל שאר שחייבים עליו בלא יבא או זה שחייבים עליו כרת</p>	<p>מפתח</p>
<p>הא קתני לה לקמן איזהו ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר"ע ר"ש התימני אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו</p>	<p>יבמות מד:א</p>
<p>המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו והנושא קרובת חלוצתו אם הקידושין תופסין ואם צריכה גט ואם היא פסולה</p>	<p>מפתח</p>
<p>תניא המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו והנושא קרובת חלוצתו ר"ע אומר אין לו בה קדושין ואינה צריכה הימנו גט והיא פסולה וולדה פסול וכופין אותו להוציא וחכ"א יש לו בה קדושין וצריכה הימנו גט והיא כשרה וולדה כשר</p>	<p>יבמות מד:ב</p>
<p>עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל אם הולד ממזר</p>	<p>מפתח</p>
<p>ר' יוחנן ור' אלעזר ור' חנינא דאמרי עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר אמר רב יוסף רבותא למחשב גברי הא רב ושמואל בבבל ורבי יהושע בן לוי ובר קפרא בארץ ישראל ואמרי לה חלופי בר קפרא ועיילי זקני דרום דאמרי עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר</p>	<p>יבמות מה:א</p>
<p>עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל אם הולד ממזר או הולד מקולקל</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר רבי יצחק בר אבודימי משום רבינו אמרו עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר רבי יהושע בן לוי אומר הולד מקולקל</p>	<p>יבמות מה:א</p>
<p>טבל ולא מל או מל ולא טבל האם הוא גר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ר"א אומר הרי זה גר שכן מצינו באבותינו שמלו ולא טבלו טבל ולא מל ר' יהושע אומר הרי זה גר שכן מצינו באמהות שטבלו ולא מלו וחכמים אומרים טבל ולא מל מל ולא טבל אין גר עד שימול ויטבול</p>	<p>יבמות מז:א</p>
<p>אם גר נאמן להגיד מלתי ולא טבלתי</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי מטבילין אותו ומה בכך דברי ר' יהודה רבי יוסי אומר אין מטבילין</p>	<p>יבמות מו:ב</p>
<p>אם מטבילין גר בשבת</p>	<p>מפתח</p>
<p>לפיכך מטבילין גר בשבת דברי ר' יהודה ורבי יוסי אומר אין מטבילין אמר מר לפיכך מטבילין גר בשבת</p>	<p>יבמות מו:ב</p>
<p>בא אדם ואמר גר אני אם גם בחוץ לארץ צריך להביא ראיה</p>	<p>מפתח</p>
<p>בארץ בארץ צריך להביא ראיה בח"ל אין צריך להביא ראיה דברי ר' יהודה וחכמים אומרים בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך להביא ראיה</p>	<p>יבמות מז:א</p>
<p>אם נאמן אדם לומר זה בני בכור, זה בני בן גרושה הוא או בן חלוצה</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר יהודה נאמן אדם לומר זה בני בכור וכשם שנאמן לומר זה בני בכור כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא וחכ"א אינו נאמן</p>	<p>יבמות מז:א</p>
<p>אם עובד כוכבים נאמן להעיד על כשרותם של בניו או שאינו נאמן כי אי עדות לעובד כוכבים</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר נחמן בר יצחק ה"ק ליה לדבריק עובד כוכבים אתה ואין עדות לעובד כוכבים רבינא אמר הכי קאמר ליה יש לך בנים הן יש לך בני בנים הן א"ל נאמן אתה לפסול בניך ואי אתה נאמן לפסול בני בניך</p>	<p>יבמות מז:א</p>
<p>אשת יפת תואר שלא קבלה עליה גירות אם מטבילה לשם שפחות</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא (דברים כא, יג) ובכתה את אביה ואת אמה וגו' בד"א שלא קבלה עליה אבל קבלה עליה מטבילה ומותר בה מיד ר"ש בן אלעזר אומר אע"פ שלא קבלה עליה כופה ומטבילה לשם שפחות וחוזר ומטבילה לשם שחרור ומשחררה</p>	<p>יבמות מז:ב</p>
<p>אם אשת יפת תואר תקוץ את ציפורניה או תגדיל</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן (דברים כא, יב) וגלחה את ראשה ועשתה את ציפורניה רבי אליעזר אומר תקוץ רבי עקיבא אומר תגדיל אמר רבי אליעזר נאמרה עשיה בראש ונאמרה עשיה בצפרנים מה להלן העברה אף כאן העברה רבי עקיבא אומר נאמר עשיה בראש ונאמר עשיה בצפרנים מה להלן ניוול אף כאן ניוול</p>	<p>יבמות מח:א</p>

אם מותר להחזיק עבדים שאינם רוצים למול	מפתח
ת"ר מקיימין עבדים שאינם מלין דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין מקיימין	יבמות מח:ב
אם בזמן הזה גרים מעוניין כיון שלא קיימו שבע מצות בני נח או שגר שנתגייר כקטן שנולד ומעוניין כי אינן בקיא	מפתח
חנניא בנו של רבן גמליאל אומר מפני מה גרים בזמן הזה מעוניין ויסורין באין עליהן מפני שלא קיימו שבע מצות בני נח רבי יוסי אומר גר שנתגייר כקטן שנולד דמי אלא מפני מה מעוניין לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות כישראל	יבמות מח:ב
איזהו ממזר האם זה זה שחחיבים עליו בלא יבא או זה זחייבים עליו כרת בידי שמים	מפתח
איזהו ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר"ע שמעון התימני אומר כל שחייבים עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו ורבי יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין	יבמות מט:א
אם יש גט אחר גט ומאמר אחר מאמר	מפתח
רבן גמליאל אומר אין גט אחר גט ולא מאמר אחר מאמר ולא בעילה אחר בעילה ולא חליצה אחר חליצה וחכמים אומרים יש גט אחר גט ויש מאמר אחר מאמר אבל לא אחר בעילה ולא אחר חליצה כלום	יבמות נא:ג
החולץ ליבמתו וחזר וקדשה לשם יבמות אם יש כאן קידושין וצריכה ממנו גט או אלה קידושי טעות ואין צריכה	מפתח
תניא איך החולץ ליבמתו וחזר וקדשה רב אומר אם קדשה לשום אישות צריכה הימנו גט לשום יבמות אין צריכה הימנו גט וחכמים אומרים בין שקדשה לשום אישות בין שקדשה לשום יבמות צריכה הימנו גט	יבמות נב:ב
אמר התקדשי לי בזיקת יבמין אם יש זיקה ובאה החליצה ומפקיעה את הזיקה או שאין זיקה מעיקרא	מפתח
והכא במאי עסקינן כגון דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין רבי סבר יש זיקה ואתאי חליצה אפקעתיה לזיקה ורבנן סברי אין זיקה מעיקרא	יבמות נב:ב
אם חליצה פסולה פוטרת את היבמה להנשא לשוק ולכן אם קדשה היבם אינה מקודשת או חליצה פסולה אינה נ	מפתח
רב שרביא אמר בחליצה כשירה אי דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין כ"ע לא פליגי דלא מהני והכא בחליצה פסולה קמיפלגי מר סבר חליצה פסולה פוטרת ומר סבר חליצה פסולה אינה פוטרת	יבמות נג:א
אם אפשר לעשות חליצה על תנאי	מפתח
רב אשי אמר דכ"ע חליצה פסולה אינה פוטרת והכא ביש תנאי בחליצה קמיפלגי מר סבר יש תנאי בחליצה ומר סבר אין תנאי בחליצה	יבמות נג:א
אם צריך תנאי כפול בחליצה או לא	מפתח
רבינא אמר דכ"ע יש תנאי בחליצה והכא בתנאי כפול קמיפלגי מר סבר בעינן תנאי כפול ומר סבר לא בעינן תנאי כפול	יבמות נג:א
אם נתגרשה או נתאלמנה מן הארוסין כשרה לאכול בתרומה	מפתח
אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מן הארוסין לא יאכלו בתרומה רבי אלעזר ורבי שמעון מכשירין נתארמלו או נתגרשו מן הנשואין פסולות מן הארוסין כשרות	יבמות נו:ב
אם כהן גדול רשאי לשאת בוגרת (בת שתיים עשרה שנה וששה חודשים)	מפתח
כהן גדול לא ישא אלמנה בין אלמנה מן הארוסין בין אלמנה מן הנשואין ולא ישא את הבוגרת ר' אלעזר ורבי שמעון מכשירין בבוגרת	יבמות נט:א
כהן גדול שנשא אנוסת חבירו או מפותת חבירו אם הולד כשר או חלל	מפתח
ת"ר אנוסת עצמו ומפותת עצמו לא ישא ואם נשא נשוי אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא ואם נשא ר' אליעזר בן יעקב אומר הולד חלל וחכמים אומרים הולד כשר	יבמות נט:ב
כהן גדול שנשא אנוסת חבירו או מפותת חבירו אם הולד כשר או חלל	מפתח
אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא ואם נשא ר' אלעזר בן יעקב אומר הולד חלל וחכמים אומרים הולד כשר	יבמות ס:א

מסני מה קנסו לויים במעשר	מפתח
איתמר מפני מה קנסו לויים במעשר פליגי בה רבי יונתן וסביא חד אמר שלא עלו בימי עזרא וח"א כדי שיסמכו כהנים עליו בימי טומאתן	יבמות פ:ב
מאימתי אדם יורש את אשתו קטנה משתגיע לפרקה או משתכנס לחופה	מפתח
והתניא מאימתי אדם יורש את אשתו קטנה ב"ש אומרים משתעמוד בקומתה רב"ה אומרים משתכנס לחופה רבי אליעזר אומר משתבעל ויורשה ומיטמא לה ואוכלת בגינו תרומה	יבמות פט:ב
בן ט שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא על צרתה אם פוסל	מפתח
בן ט שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא על צרתה פוסל על ידי עצמו רבי שמעון אומר לא פוסל	יבמות צו:ב
אם מעידין על המגוייד (גוסס שוודאי ימות) או לא	מפתח
דתניא מעידין על המגוייד ואין מעידין על הצלוב רבי שמעון בן אלעזר אומר אף על המגוייד אין מעידין מפני שיכול לכוות ולחיות	יבמות קכ:ב
נפל למים במים שיש להם סוף אם אשתו אסורה או מותרת	מפתח
תנו רבנן נפל למים בין שיש להם סוף בין שאין להם סוף אשתו אסורה דברי רבי מאיר וחכ"א מים שיש להם סוף אשתו מותרת ושאיין להם סוף אשתו אסורה	יבמות קכ"א:א
אם משיאין על פי בת קול (ששמעו קול שקורא שפלוגי מת ולא ראו דמות אדם) או לא	מפתח
אמר רבה בר שמואל תנא בית שמאי אומרים אין משיאין על פי בת קול רב"ה אומרים משיאין על פי בת קול	יבמות קכ"ב:א
אם בודקים עדי נשים (עדים שהעידו שמת בעלה) בדרישה וחקירה	מפתח
תניא אין בודקין עדי נשים בדרישה וחקירה דברי ר"ע רבי טרפון אומר בודקין וקמפלגי בדר' חנינא דאמר רבי חנינא דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה שנאמר (ויקרא כד, כב) משפט אחד יהיה לכם ומה טעם אמרו דיני ממונות אין צריכין דרישה וחקירה שלא תנעול דלת בפני לויין	יבמות קכ"ב:ב
חתן אבל לענין בעילה ראשונה	מפתח
אילימא דקתני בועל בעילת מצוה ופורש התם משום דלא חל עליו אבילותא אי לרבי אליעזר עד שיצא מפתח הבית אי לרבי יהושע עד שיסתם הגולל אלא דקתני נוהג שבעת ימי המשתה ואח"כ נוהג שבעת ימי אבילות אמר מר בין כך ובין כך לא יבעול	כתובות ד:ב
תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונשאת	מפתח
תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונשאת ב"ש אומרים נותנין לה ארבעה לילות רב"ה אומרים עד שתחיה המכה הגיע זמנה לראות ונשאת בש"א נותנין לה לילה הראשון ובית הלל אומרים עד מוצאי שבת ארבעה לילות	כתובות ו:א
הכונס את הבתולה בשבת	מפתח
דתניא הכונס את הבתולה לא יבעול בתחלה בשבת וחכמים מתירין	כתובות ו:ב
הגדול שבא על הקטנה וקטן שבא על הגדולה ומוכת עץ כמה כבובתן	מפתח
הגדול שבא על הקטנה וקטן שבא על הגדולה ומוכת עץ כתובתן מאתים דברי רבי מאיר וחכ"א מוכת עץ כתובתה מנה בתולה אלמנה גרושה וחלוצה מן הנישואין כתובתן מנה ואין להן טענת בתולים הגיורת והשבוייה והשפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד כתובתן מנה ואין להן טענת בתולין	כתובות י"א:א
היא אומרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש אם נאמנת או לא	מפתח
היא אומרת מוכת עץ אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש את רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר לא מפיה אנו חייין אלא הרי זו בחזקת דרוסת איש עד שתביא ראיה לדבריה	כתובות י"ג:א
ראוה מדברת עם אחד ואמרו לה מה טיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא אם נאמנת	מפתח
ראוה מדברת עם אחד ואמרו לה מה טיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ורבי יהושע אומר לא מפיה אנו חייין אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה היתה	כתובות י"ג:א

	מפתח
מה הכוונה מדברת נסתרה או נבעלה אי מדברת זעירי אמר נסתרה רב אסי אמר נבעלה בשלמא לזעירי היינו דקתני מדברת אלא לרב אסי מאי מדברת לישנא מעליא דכתיב (משלי ל, כ) אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און	כתובות יג:א
ראוה שנכנסה עם אחד לסתר או לחורבה ואמרו לה מה טיבו של איש זה כהן הוא ובן אחי אבא אם נאמנת	מפתח
מיתיבי ראוה שנכנסה עם אחד לסתר או לחורבה ואמרו לה מה טיבו של איש זה כהן הוא ובן אחי אבא הוא רבן גמליאל ור"א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה אנו חייין אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה	כתובות יג:ב
היתה מעוברת ואמרו לה מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא אם נאמנת	מפתח
היתה מעוברת ואמרו לה מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא ר"ג ור"א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה אנו חייין	כתובות יז:א
ראוה מדברת עם אחד ואמרו לה מה טיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא אם נאמנת או לא	מפתח
ראוה מדברת עם אחד ואמרו לה מה טיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא ר"ג ור"א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה אנו חייין	כתובות יז:א
הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים היא אומרת נאנסתי לאחר שארס אותה והוא אומר נאנסת לפני שארסת	מפתח
הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתחפה שדהו והוא אומר לא כי אלא עד שלא אירסתין ר"ג ור"א אומרים נאמנת ור' יהושע אומר לא מפיה אנו חייין דמגו דאי בעיא אמרה מוכת עץ אני תחתך דלא קא פסלה נפשה מכהונה וקאמרה נאנסתי דקא פסלה נפשה מכהונה	כתובות יז:א
כיצד מרקדין לפני הכלה האם אומרים מה שהיא באמת או משבחים אותה לא משנה איך היא נראת	מפתח
תנו רבנן כיצד מרקדין לפני הכלה בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא ובית הלל אומרים כלה נאה וחסודה אמרו להן ב"ש לב"ה הרי שהיתה חגיגת או סומא אומרי' לה כלה נאה וחסודה והתורה אמרה (שמות כג, ז) מדבר שקר תרחק אמרו להם ב"ה לב"ש לדבריהם מי שלקח מקח רע מן השוק ישבחנו בעיניו או יגננו בעיניו הוי אומר ישבחנו בעיניו	כתובות יז:ב
אם אדם נשבע על טענת עצמו או שהוא כמשיב אבידה ופטור	מפתח
דתניא רבי אליעזר בן יעקב אומר פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו כיצד מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס הרי זה נשבע וזה שנשבע על טענת עצמו וחכמים אומרים אינו אלא כמשיב אבידה ופטור	כתובות יח:א
אם אדם מעיד על שטר שכתב גם לאחר כמה שנים גם אם לא זוכרה מעצמו	מפתח
ת"ר כותב אדם עדותו על השטר ומעיד עליה אפילו לאחר כמה שנים אמר רב הונא והוא שזוכרה מעצמו רבי יוחנן אמר אע"פ שאין זוכרה מעצמו	כתובות כא:א
זה אומר זה כתב ידי וזה אומר זה כתב ידי אם צריכין לצרף עמהם אחר או נאמן אדם לאמר זה כתב ידי	מפתח
מתני זה אומר כתב ידי וזה כתב ידו של חבירי וזה אומר זה כתב ידי וזה כתב ידו של חבירי הרי אלו נאמנין זה אומר זה כתב ידי וזה אומר זה כתב ידי צריכין לצרף עמהם אחר דברי רבי וחכמים אומרים אינם צריכין לצרף עמהן אחר אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידי:גמ' כשתימצי לומר לדברי רבי	כתובות כא:ב
אם שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה אם נשאה האם תצא או לא	מפתח
ת"ר שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה הרי זו לא תנשא ואם נשאת לא תצא רבי מנחם בר יוסי אומר תצא אמר רבי מנחם בר יוסי אימתי אני אומר תצא בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת אבל נשאת ואח"כ באו עדים לא תצא	כתובות כא:ב
אם מעלין לכהונה על פי עד אחד	מפתח
וכן שני אנשים זה אומר כהן אני וזה אומר כהן אני אינן נאמנין ובזמן שהן מעידין זה את זה הרי אלו נאמנין רבי יהודה אומר אין מעלין לכהונה על פי עד אחד אמר רבי אלעזר אימתי במקום שיש עוררין אבל במקום שאין עוררין מעלין לכהונה על פי עד אחד רשב"ג אומר משום רבי שמעון בן הסגן מעלין לכהונה על פי עד אחד	כתובות כא:ב
אני כהן וחברי כהן אם נאמן להאכילו בתרומה	מפתח
ת"ר אני כהן וחברי כהן נאמן להאכילו בתרומה ואינו נאמן להשיאו אשה עד שיהו ג' שנים מעידין על זה ושנים מעידין על זה רבי יהודה אומר אף אינו נאמן להאכילו בתרומה עד שיהו שלשה שנים מעידין על זה ושנים מעידין על זה	כתובות כא:ד

	החמרים שנכנסו לעיר ואמר אחד מהם שלי חדש ושל חברי ישן אם נאמן	מפתח
	דתנן החמרים שנכנסו לעיר ואמר אחד מהן שלי חדש ושל חברי ישן שלי אינו מתוקן ושל חברי מתוקן אינו נאמן רבי יהודה אומר נאמן	כתובות כד:א
	אם מעשר ראשון לכהן או ללוי	מפתח
	דתניא תרומה לכהן מעשר ראשון ללוי דברי ר"ע ר"א בן עזריה אומר מעשר ראשון אף לכהן	כתובות כז:א
	אם עדות לא מצטרפת אלא רק כשראו את העדות יחד או שעדותם מצטרפת גם אם ראו בזה אחר זה	מפתח
	דתניא אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד ר' יהושע בן קרח אמר אפי' בזה אחר זה	כתובות כז:ב
	אם צריכים לשמוע את העדות של שני עדים ביחד או שאפשר גם בנפרד	מפתח
	ואין עדותן מתקיימת בב"ד עד שיעידו שניהם כאחד ר' נתן אומר שומעין דבריו של זה היום וכשיבא חברו למחר שומעין דבריו	כתובות כז:ב
	אם עבד שרבו כהן חולקין לו תרומה שלא בפני רבו	מפתח
	דתניא אין חולקין תרומה לעבד אלא אם כן רבו עמו דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר יכול הוא שיאמר אם כהן אני תנו לי בשביל עצמי ואם עבד כהן אני תנו לי בשביל רבי	כתובות כח:ב
	אם מקבלין עדותם של עובד כוכבים שנתגייר או עבד שנשתחרר	מפתח
	אם היה עובד כוכבים ונתגייר עבד ונשתחרר אין נאמנין ר' יוחנן בן ברוקא אומר נאמנין במאי קמיפלגי ת"ק סבר כיון דעובד כוכבים הוא לא הוה דייק ורבי יוחנן בן ברוקא סבר כיון דדעתיה לאיגורי מידק הוה דייק	כתובות כח:ב
	אם "לו תהיה לאשה" אשה שיש בה הויה או אשה הראויה לקיימה	מפתח
	דתניא ולו תהיה לאשה שמעון התימני אומר אשה שיש בה הויה רבי שמעון בן מנסיא אומר אשה הראויה לקיימה מאי בינייהו אמר ר' זירא ממזרת ונתינה איכא בינייהו למאן דאמר יש בה הויה הא נמי יש בה הויה למאן דאמר ראויה לקיימה הא אינה ראויה לקיימה	כתובות כט:ב
	בעדים זוממים אם הוזמו משלמים ולוקים או משלמים ואינם לוקים	מפתח
	איתמר דר' אילעא אהא מעידין אנו את איש פלוני שחייב לחבירו מאתים זוז ונמצאו זוממין לוקין ומשלמין שלא השם המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין דברי ר"מ וחכמים אומרים כל המשלם אינו לוקה	כתובות לב:ב
	גנב וטבח בשבת או גנב וטבח לעבודת כוכבים אם משלם תשלומי ארבעה וחמישה	מפתח
	והתניא גנב וטבח בשבת גנב וטבח לעבודת כוכבים גנב שור הנסקל וטבח משלם תשלומי ארבעה וחמישה דברי רבי מאיר וחכמים פוטרין	כתובות לג:ב
	חייבי מיתות שוגגין וחייבי מלקיות שוגגין ודבר אחר (ממון) אם חייב או פטור על הדבר האחר	מפתח
	דכי אתא רב דימי אמר חייבי מיתות שוגגין וחייבי מלקיות שוגגין ודבר אחר ר' יוחנן אמר חייב וריש לקיש אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב דהא לא אתרו ביה ר"ל אמר פטור כיון דאילו אתרו ביה פטור כי לא אתרו ביה נמי פטור	כתובות לד:ב
	עד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות או עד	מפתח
	התניא עד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות דברי ר"מ רבי יהודה אומר עד שירבה שחור על הלבן	כתובות לו:א
	הפודה את השבויה ואינו מעוד בה (שלא נבעלה לעכו"ם והוא כהן) אם ישאנה או לא	מפתח
	והתניא הפודה את השבויה ישאנה מעיד בה לא ישאנה ר' יהודה אומר בין כך ובין כך לא ישאנה	כתובות לו:ב
	גיורת שנתגיירא וראתה דם האם היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת או משעת הטבילה לשם גיור	מפתח
	והתניא הגיורת שנתגיירא וראתה דם ר' יהודה אומר דיה שעתה ר' יוסי אומר הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	כתובות לז:א
	אם גיורת צריכה להמתין שלושה חודשים כדי להינשא	מפתח
	וצריכה להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד	כתובות לז:א

<p>הגירות והשבויה והשפחה שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו אם צרכות להמתין שלושה חדשים לפני שנשאות</p> <p>דתניא הגירות והשבויה והשפחה שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו יתירות על בנות ג' שנים ויום אחד צריכות להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד</p>	<p>מפתח</p> <p>כתובות לז:א</p>
<p>אם אנוסה ומפותה צריכות להמתין שלושה חודשים</p>	<p>מפתח</p>
<p>ותניא אנוסה ומפותה צריכות להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד</p>	<p>כתובות לז:א</p>
<p>המארס את בתו וגרשה אירסה ונתארמלה כתובתה שלו השיאה וגרשה השיאה ונתארמלה אם כתובתה שלה או ו</p>	<p>מפתח</p>
<p>המארס את בתו וגרשה אירסה ונתארמלה כתובתה שלו השיאה וגרשה השיאה ונתארמלה כתובתה שלה ר' יהודה אומר הראשונה של אב אמרו לו (אם) משהשיאה אין לאביה רשות בה</p>	<p>כתובות מג:ב</p>
<p>אם מוציא שם רע לפני שבעל גם לוקה וגם משלם קנס או רק לוקה</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן המוציא שם רע לוקה ונותן מאה סלע רבי יהודה אומר ללקות לוקה מכל מקום מאה סלע בעל נותן לא בעל אינו נותן</p>	<p>כתובות מה:ב</p>
<p>נמצא ששם רע אינו שם רע הוא לוקה ונותן מאה סלע בין בעל בין לא בעל או רק אם בעל</p>	<p>מפתח</p>
<p>הכי קאמר אם יש עדים שזינתה תחתיו בסקילה זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה נמצא ששם רע אינו שם רע הוא לוקה ונותן מאה סלע בין בעל ובין לא בעל רבי אליעזר בן יעקב אומר לא נאמרו דברים הללו אלא כשבעל</p>	<p>כתובות מו:א</p>
<p>אם "פרשו את השמלה" שמלה ממש או בוררין את הדבר כשמלה חדשה</p>	<p>מפתח</p>
<p>כדתניא ופרשו השמלה מלמד שבאין עדים של זה ועדים של זה ובוררין את הדבר כשמלה חדשה רבי אליעזר בן יעקב אומר דברים ככתבן שמלה ממש</p>	<p>כתובות מו:א</p>
<p>אם האב אוכל בפירות ביתו או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר האב אינו אוכל פירות בחיי בתו רבי יוסי ברבי יהודה אומר האב אוכל פירות בחיי בתו</p>	<p>כתובות מז:א</p>
<p>מתה הבת לפני שנכנסה לחופה אם זוכה הבעל בנדוניה או האב</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר כתב לה פירות כסות וכלים שיבואו עמה מבית אביה לבית בעלה מתה לא זכה הבעל בדברים הללו משום רבי נתן אמרו זכה הבעל בדברים הללו</p>	<p>כתובות מז:א</p>
<p>כמה מקבלת אם נתארמלה או נתגרשה מן האירוסין</p>	<p>מפתח</p>
<p>לימא בפלוגתא דרבי אלעזר בן עזריה ורבנן קמיפלגי דתנן נתארמלה או נתגרשה בין מן הנשואין בין מן האירוסין גובה את הכל ר"א ב"ע אומר מן הנשואין גובה את הכל ומן האירוסין בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה</p>	<p>כתובות מז:א</p>
<p>האם מצוה או חובה לזון את הבנים והבנות</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא מצוה לזון את הבנות קל וחומר לבנים דעסקי בתורה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר מצוה לזון את הבנים וקל וחומר לבנות משום זילותא ר' יוחנן בן ברוקא אומר חובה לזון את הבנות לאחר מיתת אביהן אבל בחיי אביהן אלו ואלו אינן ניזונין</p>	<p>כתובות מט:א</p>
<p>מצא שטרי חוב שאין בהן אחריות אם יחזיר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן מצא שטרי חוב אם יש בהן אחריות נכסים לא יחזיר שבת דין נפרעין מהן אין בהן אחריות נכסים יחזיר שאין בית דין נפרעין מהן דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אחד זה ואחד זה לא יחזיר שבת דין נפרעין מהן</p>	<p>כתובות נא:ב</p>
<p>המדיר את אשתו מליהנות לו ונשבית אם פודה ונותן לה כתובתה או נותן כתובתה ואינו פודה</p>	<p>מפתח</p>
<p>המדיר את אשתו ונשבית רבי אליעזר אומר פודה ונותן לה כתובתה רבי יהושע אומר נותן לה כתובתה ואינו פודה</p>	<p>כתובות נב:א</p>
<p>אלמנה ניזונת מנכסי יתומין וצריכה רפואה אם רפואה כמזונות</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן אלמנה ניזונת מנכסי יתומין וצריכה רפואה הרי היא כמזונות רבן שמעון בן גמליאל אומר רפואה שיש לה קצבה נתרפאת מכתובתה שאין לה קצבה הרי היא כמזונות</p>	<p>כתובות נב:ב</p>
<p>אם אלמנה שמין מה שעליה (בגדים שלובשת בזמן פרעון הכתובה) או אין שמין מה שעליה</p>	<p>מפתח</p>
<p>איתמר אלמנה רב אמר שמין מה שעליה ושמואל אמר אין שמין מה שעליה</p>	<p>כתובות נד:א</p>

	אם מי שפרע מקצת חובו יחליף את השטר או יכתוב לו שובר	מפתח
	והתנן מי שפרע מקצת חובו רבי יהודה אומר יחליף רבי יוסי אומר יכתוב לו שובר	כתובות נו:א
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה הרי זו מקודשת אם בדבר שבממון תנ		מפתח
	דתינא האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה הרי זו מקודשת ותנאו בטל דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר בדבר שבממון תנאו קיים	כתובות נו:א
	אם רשאי הבעל לפחות בכתובה לבתולה ממאטים ולאמנה ממנה או לא	מפתח
	תניא רבי מאיר אומר כל הפוחת לבתולה ממאטים ולאמנה ממנה הרי זו בעילת זנות רבי יוסי אומר רשאי רבי יהודה אומר רצה כותב לבתולה שטר של מאטים והיא כותבת לו התקבלתי ממך מנה ולאמנה מנה והיא כותבת לו התקבלתי ממך חמשים זוז	כתובות נו:ב
אם נותנים לאמנה שהייתה נשואה לכהן ומת לאכול שלושים יום רק מן התרומה או חצי מן התרומה וחצי משל		מפתח
	נותנין לבתולה שנים עשר חודש משתבעה הבעל לפרנס את עצמה וכשם שנותנין לאשה כך נותנין לאיש לפרנס את עצמו ולאמנה שלושים יום הגיע זמן ולא נישאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה רבי טרפון אומר נותנין לה הכל תרומה רבי עקיבא אומר מחצה חולין ומחצה תרומה	כתובות נו:א
בת כהן שהייתה מאורסת לכהן ומת אם נותנים לה הכל מן התרומה או מחצה מן החולין ומחצה מתרומה		מפתח
	תניא נמי הכי רבי טרפון אומר נותנין לה הכל תרומה ר"ע אומר מחצה חולין ומחצה תרומה במה דברים אמורים בבת כהן לכהן אבל בת ישראל לכהן דברי הכל מחצה חולין ומחצה תרומה במה דברים אמורים בארוסה אבל בנשואה דברי הכל מחצה חולין ומחצה תרומה	כתובות נח:א
נשואה לכהן שניזונת מנכסיו על ידי אפוטרופוס כמה נותנים לה משל תרומה וכמה משל חולין		מפתח
	רבי יהודה בן בתירא אומר נותנין לה שתי ידות של תרומה ואחת של חולין רבי יהודה אומר נותן לה הכל תרומה והיא מוכרת ולוקחת בדמים חולין רבן שמעון בן גמליאל אומר כל מקום שהוזכרה תרומה נותנין לה כפלים בחולין מאי בינייהו איכא בינייהו טירחא	כתובות נח:א
המקדיש מעשה ידי אשתו אם המותר (החלק במעשה ידיה יותר על מה שפסקו לה חכמים שהוא שלו) הקדש או		מפתח
	המקדיש מעשה ידי אשתו הרי זו עושה ואוכלת המותר רבי מאיר אומר הקדש רבי יוחנן הסנדלר אומר חולין	כתובות נח:ב
אם מותר (מותר מעשה ידי האשה שמגיעים לבעל) לאחר מיתה(של האשה) קדוש (הקדש שעשה הבעל) או מותר		מפתח
	אימת קדוש רב ושמואל דאמרי תרווייהו מותר לאחר מיתה קדוש רב אדא בר אהבה אמר מותר מחיים קדוש הוי בה:	כתובות נח:ב
אמרה קונם שאני עושה לפיך (שיהיה אסור לבעל לאכול כהקדש) אם הבעל צריך להפר או לא		מפתח
	והתנן קונם שאני עושה לפיך אינו צריך להפר רבי עקיבא אומר יפר שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו רבי יוחנן בן נורי אמר יפר שמא יגרשנה ותהא אסורה לחזור	כתובות נט:א
נדרה שלא להניק את בנו אם צריך הבעל לכפות אותה להניקו		מפתח
	דתינא נדרה שלא להניק את בנה בש"א שומטת דד מפיו בה"א כופה ומניקתו נתגרשה אינו כופה ואם היה מכירה נותן לה שכרה וכופה ומניקתו מפני הסכנה	כתובות נט:ב
מינקת שמת בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש		מפתח
	תנו רבנן מינקת שמת בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש הרי זו לא תתארס ולא תינשא עד עשרים וארבעה חדש דברי רבי מאיר ר' יהודה מתיר בשמונה עשר חדש	כתובות ס:ב
אם הדיר את אשתו מתשמיש המיטה יותר משבת אחת או שתי שבתות יוציא ויתן כתובתה		מפתח
	המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש אומרים שתי שבתות בית הלל אומרים שבת אחת	כתובות סא:ב
אם ידדים שאין מוכיחות הוי ידים		מפתח
	איתמר ידים שאין מוכיחות אביי אמר הוויין ידים ורבא אמר לא הוויין ידים	נדרים ה:ב

<p>מנודה אני לך אם זה לשון נדר או לשון נידוי</p>	<p>מפתח</p>
<p>במאי פליגי במנודה אני לך דרבי עקיבא סבר לישנא דנידויא הוא ורבנן סברי לישנא דמשמתנא הוא</p>	<p>נדרים ז:ב</p>
<p>מה יותר טוב לידור ולקיים או לא לידור כל עיקר</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא קוהלת ה:ד טוב אשר לא תדור וגו' טוב מזה ומזה שאינו נודר כל עיקר דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר טוב מזה ומזה נודר ומשלם</p>	<p>נדרים ט:א</p>
<p>אם כינויי כינויין (שהשתמש בכינוי לקונם ולא המילה קונם עצמה) מותרין (בהנאה) או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>בש"א כינויי כינויין אסורין ובה"א כינויי כינויין מותרין</p>	<p>נדרים י:ב</p>
<p>אמר הרי עלי כבכור (שראוי כבכור צאן לקורבן) אם מותר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>הרי עלי כבכור רבי יעקב אוסר ורבי יהודה מתיר</p>	<p>נדרים יב:ב</p>
<p>קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר אם אל ישן היום שמא ישן מחר או ישן היום ולא חיישינן שמא ישן מחר</p>	<p>מפתח</p>
<p>איתמר קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר אמר רב יהודה אמר רב אל ישן היום שמא ישן למחר ורב נחמן אמר ישן היום ולא חיישינן שמא ישן למחר</p>	<p>נדרים יד:ב</p>
<p>הריני נזיר אם יש בכרי הזה (ערימת תבואה) מאה כור (מדת נפח) והלך ומצאו שנגנב או שאבד אם הוא נזיר או ל</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא הריני נזיר אם יש בכרי הזה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד רבי יהודה מתיר ורבי שמעון אוסר</p>	<p>נדרים ט:א</p>
<p>אם אדם נתפס בראשית דבריו או בגמר דבריו (כשתחילת דבריו וסוף גבריו סותרים)</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש סברי לה כרבי מאיר דאמר תפוס לשון ראשון ובית הלל סברי לה כרבי יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס</p>	<p>נדרים כו:א</p>
<p>אם בכל נודרים חוץ משבועה (ששבועה חמורה מנדר) או בכל כולל שבועה</p>	<p>מפתח</p>
<p>נודרין להרגין ולחרמין ולמוכסין שהיא תרומה אע"פ שאינו תרומה שהן של בית המלך אע"פ שאינו של בית המלך בש"א בכל נודרין חוץ משבועה ובה"ה אומרים אף בשבועה</p>	<p>נדרים כז:ב</p>
<p>אם פותח לו בנדר (אם נודר למוכס בלי שיבקש) או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים לא יפתח לו בנדר ובה"א אף יפתח לו</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>אמר קונם אשתי ובני נהנין לי אם בניו מותרין לו</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש אומרים אשתו מותרת ובניו אסורין ובית הלל אומרים אלו ואלו מותרין</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>מי שהלך למדינת הים ועמד אחד ופירנס את אשתו אם איבד מעותיו או שישבע כמה הוציא ויטול</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתנן מי שהלך למדינת הים ועמד אחד ופירנס את אשתו חנן אמר איבד את מעותיו נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו ישבע כמה הוציא ויטול א"ר דוסא בן הרכינס כדבריהם אמר ר' יוחנן בן זכאי יפה אמר חנן הניח מעותיו על קרן הצבי</p>	<p>נדרים לג:ב</p>
<p>אם הנודר מן הירק מותר בדלועין</p>	<p>מפתח</p>
<p>הנודר מן הירק מותר בדלועין ורבי עקיבא אוסר אמרו לו לרבי עקיבא והלא אומר אדם לשלוחו קח לי ירק והוא אומר לא מצאתי אלא דלועין אמר להם כן הדבר או שמא אומר הוא לא מצאתי אלא קיטנית אלא שהדלועין בכלל ירק וקיטנית אינו בכלל ירק ואסור בפול המצרי לח ומותר ביבש</p>	<p>נדרים נד:א</p>
<p>אם הנודר מן הבשר אסור בראש וברגלים ובקנה ובכבד ובלב ובעופות</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא הנודר מן הבשר אסור בכל מיני בשר ואסור בראש וברגלים ובקנה ובכבד ובלב ובעופות ומותר בבשר דגים וחגבים רשב"ג אומר הנודר מן הבשר אסור בכל מיני בשר ומותר בראש וברגלים ובקנה ובכבד ובלב ובעופות ואין צריך לומר בשר דגים וחגבים</p>	<p>נדרים נד:ב</p>
<p>אם הנודר מן הדגן אסור בפול המצרי יבש</p>	<p>מפתח</p>
<p>הנודר מן הדגן אסור בפול המצרי יבש דברי רבי מאיר ורח"א אינו אסור אלא בחמשת המינין רבי מאיר אומר הנודר מן התבואה אינו אסור אלא מחמשת המינין אבל הנודר מן הדגן אסור בכל ומותר בפירות האילן ובירק</p>	<p>נדרים נה:א</p>

אם הנודר מן הכסות מותר בשק	מפתח
<p>הנודר מן הכסות מותר בשק וביריעה ובחמילה אמר קונם צמר עולה עלי מותר להתכסות בהתכסות באניצי פשתן ר' יהודה אומר הכל לפי הנודר טען והזיע והיה ריחו קשה אמר קונם צמר ופשתים עולה עלי מותר להתכסות ואסור להפשיל לאחוריו</p>	נדרים נה:ב
אם הנודר מן הבית מותר בעליה	מפתח
<p>הנודר מן הבית מותר בעליה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים עליה בכלל הבית הנודר מן עליה מותר בבית</p>	נדרים נו:א
אם הנודר מן המיטה מותר בדרגש	מפתח
<p>הנודר מן המטה מותר בדרגש דברי רבי מאיר וחכ"א דרגש בכלל מטה הנודר מן הדרגש מותר במטה</p>	נדרים נו:א
אם הגונב טבלו של חברו ואכלו משלם לו דמי טבלו או דמי חולין שבו	מפתח
<p>דתניא הגונב טבלו של חברו ואכלו משלם לו דמי טבלו דברי רבי יוסי בר"י אומר אינו משלם אלא דמי חולין שבו</p>	נדרים פד:ב
אם טובת הנאה כממון או לא	מפתח
<p>מאי לאו בהא קמיפלגי דרבי סבר טובת הנאה ממון ורבי יוסי בר רבי יהודה סבר טובת הנאה אינה ממון</p>	נדרים פה:א
אם רבנן קנסו את הגנב או את בעל הבית	מפתח
<p>לא היינו טעמא דרבי קנסוה רבנן לגנב כי היכי דלא ליגנוב ורבי יוסי בר ר' יהודה סבר קנסוה רבנן לבעל הבית</p>	נדרים פה:א
המקדיש מעשה ידי אשתו הרי זו עושה ואוכלת - אם המותר הקדש או חולין	מפתח
<p>המקדיש מעשה ידי אשתו הרי זו עושה ואוכלת והמותר רבי מאיר אומר הקדש רבי יוחנן הסנדלה אומר חולין</p>	נדרים פה:ב
יודע אני שיש נדרים אבל איני יודע שיש מפירין יפר יודע אני שיש מפירין אבל איני יודע שזה נדר אם יפר או לא	מפתח
<p>יודע אני שיש נדרים אבל איני יודע שיש מפירין יפר יודע אני שיש מפירין אבל איני יודע שזה נדר ר' מאיר אומר לא יפר וחכמים אומרים יפר</p>	נדרים פז:ב
האומר עלי ציפורים אם הוא נזיר או לא	מפתח
<p>כל כינויי נזירות כנזירות האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נאה נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר הריני כזה הריני מסלסל הריני מכלכל הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר הרי עלי ציפורים ר"מ אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר</p>	נזיר ב:א
האומר נזיר שמשון אם נזיר או לא	מפתח
<p>דתניא ר' יהודה אומר נזיר שמשון מותר ליטמא למתים שכן מצינו בשמשון שנטמא ר"ש אומר האומר נזיר שמשון לא אמר כלום שלא מצינו בשמשון שיצאת נזירות מפיו</p>	נזיר ד:ב
אם אבשלום היה מגלח אחת לשלושים יום או מערב שבת לערב שבת	מפתח
<p>ר' נהוראי אומר מגלח אחת לל' יום רבי יוסי אומר מגלח מערב שבת לערב שבת שכן מצינו בבני מלכים שמגלחים מע"ש לע"ש</p>	נזיר ה:א
נדר מאה יום ונסתהר (נטמא למת) ביום המאה אם סותר (חוזר וסופר) כל המאה או רק שלושים יום (ימי נזירות נ	מפתח
<p>תנן הריני נזיר מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שלשים יום</p>	נזיר ו:ב
אם שלושים יום של נזירות כוללים את יום השלושים	מפתח
<p>מר לך רב מתנא כולי עלמא שלשים בעינן והכא בעד ועד בכלל פליגי רבי יאשיה סבר עד ולא עד בכלל ורבי יונתן סבר עד ועד בכלל</p>	נזיר ו:ב
הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד אם הוא נזיר או לא	מפתח
<p>תניא הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור והלך ומצאו שנגנב או שאבד ר"ש אוסר שספק נזירות להחמיר ר' יהודה מתיר שספק נזירות להקל</p>	נזיר ח:א

<p>אם הנוסח לקבלת נזירות הוא הריני נזיר כמנין ימות החמה או נזירות עלי כמנין ימות החמה</p>	<p>מפתח</p>
<p>והתניא הריני נזיר כמנין ימות החמה מונה נזירות כמנין ימות החמה כימי הלבנה מונה כימי הלבנה רבי אומר עד שיאמר נזירות עלי כמנין ימות החמה וכמנין ימות הלבנה רבי יהודה סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כותיה בחדא נזירות קביל עילויה ופליג עליה בחדא דאילו רבי יהודה שני ליה מונה ורבי לא שני ליה מונה</p>	<p>נזיר ח:ב</p>
<p>אמר הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה אם נזיר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה בש"א נזיר ובה"א אינו נזיר אמר רבי יהודה אף כשאמרו ב"ש לא אמרו אלא באומר הרי הן עלי קרבן</p>	<p>נזיר ט:א</p>
<p>אם אין אדם מוציא דבריו לבטלה או בגמר דבריו אדם נתפס</p>	<p>מפתח</p>
<p>ב"ש סברי לה כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה וב"ה סברי לה כרבי יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס</p>	<p>נזיר ט:א</p>
<p>האומר הרי עלי מנחה להביא מן השעורים אם יכול להביא מן החיטין במקום</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנן התם האומר הרי עלי מנחה להביא מן השעורים יביא מן החיטים קמח יביא סולת שלא בשמן ולבונה יביאנה בשמן ולבונה חצי עשרון יביא עשרון שלם עשרון ומחצה יביא שנים ר"ש פוטר שלא התנדב כדרך המתנדבים</p>	<p>נזיר ט:ב</p>
<p>אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת אני אומר הדלת הזה הריני נזירה אם נפתח אני אם נזיר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת אני אומר הדלת הזה הריני נזירה אם נפתח אני בש"א נזיר ובה"א אינו נזיר אמר רבי יהודה אף כשאמרו ב"ש לא אומרים אלא באומר הרי פרה זו עלי קרבן אם עומדת היא</p>	<p>נזיר י:א</p>
<p>הריני נזיר מבשרה אם עמדה מאליה ועמדה מאליה - אם הוי נזיר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>הריני נזיר מבשרה אם עמדה מאליה ועמדה מאליה והלכו ב"ש לשיטתן וב"ה לשיטתן בית שמאי דאמרי מן הגרוגרות ומן הדבילה הוי נזיר הכא נמי כי אמר מבשרה הוי נזיר וב"ה אומרים לא הוי נזיר</p>	<p>נזיר י:א</p>
<p>היתה פרה רבוצה לפניו ואמר הריני נזיר מיין אם לא עמדה ועמדה מאליה (ולא שהוא העמידה) אם נזיר או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר רבא כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו ואמר הריני נזיר מיין אם לא עמדה ועמדה מאליה בית שמאי סברי תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא והא לא אוקמה ובית הלל סברי משום דרביעא הוא</p>	<p>נזיר י:ב</p>
<p>יודע אני שיש נזירות אבל איני יודע שהנזיר אסור ביין - אם אסור ביין או מותר</p>	<p>מפתח</p>
<p>הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים הרי זה נזיר ואסור בכולן יודע אני שיש נזירות אבל איני יודע שהנזיר אסור ביין הרי זה אסור ור' שמעון מתיר</p>	<p>נזיר י:א</p>
<p>יודע אני שהנזיר אסור ביין אבל סבור הייתי שחכמים מתירין לי מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין אם מותר</p>	<p>מפתח</p>
<p>יודע אני שהנזיר אסור ביין אבל סבור הייתי שחכמים מתירין לי מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין או מפני שאני קובר את המתים הרי זה מותר ור' שמעון אוסר</p>	<p>נזיר י:א</p>
<p>האומר לאשתו כל נדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני הרי הן מופרין - אם מופרין או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>תניא האומר לאשתו כל נדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהו קיימין לא אמר כלום הרי הן מופרין ר"א אומר מופר וחכ"א אינו מופר</p>	<p>נזיר י:ב</p>
<p>הרי עלי לגלח חצי נזיר ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר זה מגלח נזיר שלם וזה מגלח נזיר שלם דברי רבי מאיר</p>	<p>מפתח</p>
<p>הרי עלי לגלח חצי נזיר ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר זה מגלח חצי נזיר זה מגלח חצי נזיר שלם וזה מגלח נזיר שלם דברי רבי מאיר וחכמים אומרים זה מגלח חצי נזיר זה מגלח חצי נזיר</p>	<p>נזיר י:ב</p>
<p>אם אדם נדר "אם תלד אשתו זכר הריני נזיר" והפילה אשתו אם הוא נזיר או שצריך לעשות תנאי</p>	<p>מפתח</p>
<p>הפילה אשתו אינו נזיר ר"ש אומר יאמר אם היה בן קיימא הרי אני נזיר חובה ואם לאו הרי אני נזיר נדבה</p>	<p>נזיר י:א</p>
<p>חזרה וילדה אם הוא נזיר או צריך לעשות תנאי</p>	<p>מפתח</p>
<p>חזרה וילדה ה"ז נזיר ר"ש אומר יאמר אם הראשון חובה וזו נדבה ואם לאו הראשון נדבה וזו חובה</p>	<p>נזיר י:א</p>
<p>אם ספק נזירות להחמיר או להקל</p>	<p>מפתח</p>
<p>הא אמר ר"ש ספק נזירות להחמיר ולא אליבא דרבי יהודה דאמר ספק נזירות להקל</p>	<p>נזיר י:א</p>

<p>מפתח נטמא בימי בנו (נדר שיהיה נזיר אם יולד לו בן) אם סותר (חוזר וסופר מתחילת נזירותו) או משנולד לו בן</p>	
<p>נטמא בימי בנו רבי יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר חדא נזירות אריכתא היא ריש לקיש אמר אינו סותר נזירות דידה לחוד ודבריה לחוד</p>	<p>נזיר יד:א</p>
<p>מפתח נטמא (למת) בימי צרעתו אם ימי צרעתו עולים במנין ימי נזירותו או צרעת לחוד ונזירות לחוד</p>	
<p>נטמא בימי צרעתו ר' יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר דהא בנזירות קאי ריש לקיש אמר אינו סותר צרעת לחוד ונזירות לחוד</p>	<p>נזיר יד:ב</p>
<p>מפתח מי שאמר הריני נזיר ונטמא יום שלשים אם סותר (חוזר וסופר) את הכל או אינו סותר אלא שבעה</p>	
<p>מי שאמר הריני נזיר ונטמא יום שלשים סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה</p>	<p>נזיר טז:א</p>
<p>מפתח הריני נזיר מאה יום ונטמא יום מאה אם סותר (חוזר וסופר) את הכל או רק שלושים</p>	
<p>הריני נזיר מאה יום ונטמא יום מאה סותר את הכל ר"א אומר אינו סותר אלא שלשים</p>	<p>נזיר טז:ב</p>
<p>מפתח יצא ונכנס עולין לו מן המנין ומביא קרבן טומאה ר"א אומר לא בו ביום</p>	
<p>מי שנזר והוא בבית הקברות אפי' היה שם ל' יום אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן טומאה יצא ונכנס עולין לו מן המנין ומביא קרבן טומאה ר"א אומר לא בו ביום שנאמר (במדבר ו, יב) והימים הראשונים יפלו עד שיהיו לו ימים ראשונים</p>	<p>נזיר טז:ב</p>
<p>מפתח מי שנזר והוא בבית הקברות אם נזירות חלה עליו או לא</p>	
<p>איתמר מי שנזר והוא בבית הקברות ר' יוחנן אמר נזירות חלה עליו ור"ל אמר אין נזירות חלה עליו ר' יוחנן אמר נזירות חלה עליו סבר מיתלא תליא וקיימא כיון דמשכחא טהרה חיילא ור"ל אמר אין נזירות חלה עליו</p>	<p>נזיר טז:ב</p>
<p>מפתח אם גזרו על ארץ העמים משום גושה (עפרה) או משום אורא</p>	
<p>הא קמיפלגי דבית שמאי סברי ארץ העמים משום גושה גזרו עליה ובית הלל סברי משום אורא גזרו עליה</p>	<p>נזיר יט:ב</p>
<p>מפתח מי שהיו שתי כיתי עדים מעידות אותו אלו מעידים שנזר שתיים ואלו מעידים שנזר חמש אם אומרים נחלקה העין</p>	
<p>מי שהיו שתי כיתי עדים מעידות אותו אלו מעידים שנזר שתיים ואלו מעידים שנזר חמש ב"ש אומרים נחלקה העדות ואין כאן נזירות וב"ה אומרים יש בכלל חמש שתיים שיהא נזיר שתיים</p>	<p>נזיר כ:א</p>
<p>מפתח אם בכת אחת אחד אומר שתיים ואחד אומר חמש אם נחלקה עדותן או לא</p>	
<p>דתניא רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר לא נחלקו ב"ש וב"ה על שתי כיתי עדים אחת אומרת שתיים ואחת אומרת חמש שיש בכלל חמש שתיים על מה נחלקו על כת אחת אחד אומר שתיים ואחד אומר חמש שב"ש אומרים נחלקה עדותן ובה"א יש בכלל חמש שתיים</p>	<p>נזיר כ:א</p>
<p>מפתח אם הקדש טעות זה הקדש או לא</p>	
<p>בית שמאי אומרים הקדש טעות הקדש וב"ה אומרים אין הקדש</p>	<p>נזיר לב</p>
<p>מפתח שור שחור שיצא מביתי ראשון הרי הוא הקדש ויצא לבן אם השור הקדש או לא</p>	
<p>כיצד אמר שור שחור שיצא מביתי ראשון הרי הוא הקדש ויצא לבן בית שמאי אומרים הקדש ובית הלל אומרים אינו הקדש</p>	<p>נזיר לא:א</p>
<p>מפתח דינר זהב שיעלה בידי ראשון הרי הוא הקדש ועלה של כסף אם הדינר הקדש</p>	
<p>דינר זהב שיעלה בידי ראשון הרי הוא הקדש ועלה של כסף בית שמאי אומרים הקדש ובית הלל אומרים אינו הקדש</p>	<p>נזיר לא:א</p>
<p>מפתח חבית של יין שתעלה בידי ראשונה הרי היא הקדש ועלתה של שמן אם החבית הקדש או לא</p>	
<p>חבית של יין שתעלה בידי ראשונה הרי היא הקדש ועלתה של שמן בש"א הקדש ובה"א אינו הקדש: גמ' בית שמאי אומרים הקדש כו': מאי טעמייהו דבית שמאי דילפינן תחלת הקדש מסוף הקדש מה תמ</p>	<p>נזיר לא:א</p>

אם היתר מצטרף לאיסור רק במשקין או גם באוכלין	מפתח	נזיר לח:א
א"ר אלעזר כל רביעיות שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מרביעית שבנזיר שהרי אמרה תורה משרת מאי איכא בין ר' יוחנן לר' אלעזר איכא בינייהו דר' יוחנן מרבי אפי' אוכלין ור"א משקין אין מידי אחרינא לא	נזיר שאכל חרצן זוג כמה לוכה	מפתח
אמר אביי אכל חרצן לוקה שתיים אכל זג לוקה שתיים אכל חרצן זוג לוקה שלש רבא אמר אינו לוקה אלא אחת שאינו לוקה אלאו שבכללות	אם הנזיר מגלח על (אחר) קורבן השלמים או על קורבן החטאת	נזיר לח:ב
תגלחת הטהרה כיצד היה מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם דברי רבי יהודה רבי אלעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכל מקום ואם גלח על אחת משלשתן יצא רשב"ג אומר הביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים	"וגלח הנזיר פתח אוהל מועד" אם לומדים מהפסוק שכל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח או לומדים	נזיר מה:א
אבא חנן אומר משום רבי אליעזר וגלח הנזיר פתח אהל מועד כל זמן שאין פתח אהל מועד פתוח אינו מגלח ר"ש שזורי אומר וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולא נזירה שמא יתגרו בה פרחי כהונה	אם לנזיר ממורט (שאינו לו שער בראשו) צריך להעביר תער על ראשו או לא	נזיר מה:א
דתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו שער בין שאין לו שער הכי נמי דלא מעכבא והתניא נזיר ממורט בש"א אינו צריך להעביר תער על ראשו וב"ה אומרים צריך להעביר תער על ראשו	אם לנזיר ממורט יש תקנה	נזיר מו:ב
ואמר רבינא מאי אינו צריך לב"ש אינו צריך אין לו תקנה הא לב"ה יש לו תקנה	כהן גדול ונזיר שהיו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה מי מהם יטמא למת	נזיר מו:ב
כהן גדול ונזיר אין מיטמאין לקרוביהן אבל מיטמאין למת מצוה היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה רבי אליעזר אומר יטמא כהן גדול ואל יטמא נזיר וחכמים אומרים יטמא נזיר ואל יטמא כהן הדיט אמר להם רבי אליעזר יטמא כהן שאינו מביא קרבן על טומאתו ואל יטמא נזיר שהוא מביא קרבן על טומאתו אמרו לו יטמא נזיר שאין קדושתו עולם ואל יטמא כהן שקדושתו קדושת עולם	אבר מן המת שבא משני מתים ועל אבר מן החי שבא משני בני אדם אם מטמאים או לא	נזיר מה:א
ומה הן ששה דברים שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין על אבר מן המת שבא משני מתים ועל אבר מן החי שבא משני בני אדם ועל חצי קב עצמות שבא משני מתים ועל רביעית דם הבא משנים ועל עצם כשעורה שנחלק לשנים והשדרה והגולגולת	כמה עדים צריך כדי להשקות את הסוטה	נזיר נב:א
המקנא לאשתו רבי אליעזר אומר מקנא לה על פי שנים ומשקה על פי עד אחד או ע"פ עצמו רבי יהושע אומר מקנא לה על פי שנים ומשקה ע"פ שנים	אם לבעל לקנות לאשתו רשות או חובה ואם כהן להטמא לאחותו הבתולה רשות או חובה	סוטה ב:א
וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר חובה (ויקרא כא. ג.) לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ור"ע אומר חובה (ויקרא כה. מו.) לעולם בהם תעבודו רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר חובה	וכמה שיעור סתירה	סוטה ג:א
וכמה שיעור סתירה כדי טומאה כדי ביאה כדי העראה כדי הקפת דקל דברי רבי ישמעאל ר"א אומר כדי מזיגת הכוס רבי יהושע אומר כדי לשתותו בן עזאי אומר כדי לצלות ביצה ר"ע אומר כדי לגומעה רבי יהודה בן בתירא אומר כדי לגמוע שלש ביצים זו אחר זו ר"א בן ירמיה אומר כדי לקשור גרדי נימא חנין בן פנחס אומר כדי שתושיט ידה לתוך פיה ליטול קיסם פלימו אומר כדי שתושיט ידה לסל ליטול ככר	אם הבעל נאמן שלא יבא על אשתו לאחר שהיו עדים שנסתרה	סוטה ד:א
תניא רבי יהודה אומר בעלה נאמן מקל וחומר ומה נדה שהיא בכרת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כל שכן ורבנן היא הנותנת נדה דכרת חמירא ליה ומהימן סוטה דלאו לא חמירא ליה ולא מהימן	אם הבעל נאמן שלא יבא על אשתו לאחר שהיו עדים שנסתרה	סוטה ד:א

<p>אם צריכים שני תלמידי חכמים ללוות אותו כשמביא את אשתו לבית דין הגדול בירושלים</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו אל הכהן מן התורה האיש מביא את אשתו אבל אמרו חכמים מוסרין לו שני תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך רבי יוסי אומר בעלה נאמן עליה מקל וחומר ומה נדה שהיא בכרת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כ"ש</p>	<p>סוטה ז:א</p>
<p>אם האיש נסקל ערום או מכסין אותו פרק אחד לפניו</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא האיש מכסין אותו פרק אחד מלפניו והאשה שני פרקים אחד מלפניה ואחד מלאחריה מפני שכולה ערוה דברי רבי יהודה ותכ"א האיש נסקל ערום ואין האשה נסקלת ערומה</p>	<p>סוטה ז:א</p>
<p>אם בזיונה עדיף לה מצערה או צערה עדיף לה מבזיונה</p>	<p>מפתח</p>
<p>והכא בהא קמיפלגי מר סבר בזיונה עדיף ליה טפי מצערא דגופיה ומר סבר צערא דגופיה עדיף ליה טפי מבזיוניה</p>	<p>סוטה ז:ב</p>
<p>"למילדות העבריות" אם יוכבד ומרים או יוכבד ובת שבע</p>	<p>מפתח</p>
<p>מלך מצרים למילדות העבריות וגו' רב ושמואל חד אמר אשה ובתה וחד אמר כלה וחמותה מ"ד אשה ובתה יוכבד ומרים ומ"ד כלה וחמותה יוכבד ואלישבע</p>	<p>סוטה יא:ב</p>
<p>"ויעש להם בתים" אם אהרון ומשה או מלכות דוד</p>	<p>מפתח</p>
<p>ויהי כי יראו המילדות את האלהים ויעש להם בתים רב ושמואל חד אמר בתי כהונה ולויה וחד אמר בתי מלכות מ"ד בתי כהונה ולויה אהרן ומשה ומ"ד בתי מלכות דוד</p>	<p>סוטה יא:ב</p>
<p>"ותשלח אמ אמתה" אם ידה או שפחתה</p>	<p>מפתח</p>
<p>ותשלח את אמתה ותקחה ר' יהודה ורבי נחמיה חד אמר ידה וחד אמר שפחתה</p>	<p>סוטה יב:ב</p>
<p>עלי שרת שעשאן של עץ אם כשרים או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי פוסל ור' יוסי בר' יהודה מכשיר</p>	<p>סוטה יד:ב</p>
<p>כמה מים היה הכהן נותן בכלי של חרס להשקות את האשה</p>	<p>מפתח</p>
<p>היה מביא פילי של חרס ונותן לתוכה חצי לוג מים מן הכיור ר' יהודה אומר רביעית כשם שממעט בכתב כך ממעט במים</p>	<p>סוטה טו:ב</p>
<p>אם מי הכיור שמהן הכהן היה משקה את האשה היו מן המעיין או משאר מימות</p>	<p>מפתח</p>
<p>דאמר ר' יוחנן מי כיור רבי ישמעאל אומר מי מעיין הן ותכ"א משאר מימות</p>	<p>סוטה טו:ב</p>
<p>דם הציפור צריך שיהיה נראה (ניכר) במים החיים כמו עפר סוטה אפר הפרה ורוק יבמה</p>	<p>מפתח</p>
<p>תנו רבנן שלשה צריכין שיראו עפר סוטה ואפר פרה ורוק יבמה משום רבי ישמעאל אמרו אף דם צפור מאי טעמא דרבי ישמעאל דכתיב (ויקרא יד, נא) וטבל אותם בדם הצפור</p>	<p>סוטה טז:ב</p>
<p>אם הקדים עפר למים כשר או פסול</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר הקדים עפר למים פסול ור' שמעון מכשיר מ"ט דרבי שמעון דכתיב (במדבר יט, יז) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת</p>	<p>סוטה טז:ב</p>
<p>אם כותב את כל פרשת סוטה או מדלג על מה שלא קשור</p>	<p>מפתח</p>
<p>בא לו לכתוב את המגילה מאיזה מקום הוא כותב (במדבר ה, יט) מואם לא שכב איש וגו' ואת כי שטית תחת אישך ואינו כותב והשביע הכהן את האשה וכותב יתן ה' אותך לאלה ולשבועה ובאו המים המאוררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפיל ירך ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן רבי יוסי אומר לא היה מפסיק ר' יהודה אומר כל עצמו אינו כותב אלא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה וגו' ובאו המים המאוררים האלה במעיך וגו' ואינו כותב ואמרה האשה אמן אמן</p>	<p>סוטה ז:א</p>
<p>על מה היא אומרת אמן אמן אמן</p>	<p>מפתח</p>
<p>על מה היא אומרת אמן אמן אמן על האלה אמן על השבועה אמן מאיש זה אמן מאיש אחר אמן שלא שטייתי ארוסה ונשואה ושומרת יבם וכנוסה אמן שלא נטמאתי ואם נטמאתי יבואו בי ר"מ אומר אמן שלא נטמאתי אמן שלא אטמא הכל שוין שאין מתנה עמה לא על קודם שתתארס ולא על אחר שתתגרש</p>	<p>סוטה יח:א</p>

<p>מפתח אם האשה שותה ושונה או לא</p> <p>ת"ר (במדבר ה, כט) זאת תורת הקנאות מלמד שהאשה שותה ושונה רבי יהודה אומר זאת שאין האשה שותה ושונה</p>	<p>סוטה יח:ב</p>
<p>מפתח אם האשה שותה ושונה כשיש שני עדים בהשקאה</p> <p>אמר ר' יהודה מעשה והעיד לפנינו נחוניא חופר שיחין שהאשה שותה ושונה וקיבלנו עדותו בשני אנשים אבל לא באיש אחד וחכ"א אין האשה שותה ושונה בין באיש אחד בין בב' אנשים</p>	<p>סוטה יח:ב</p>
<p>מפתח אם משקה ואחר כך מקריב את מנחת הקנאות או מקריב את המנחה ואחר כך משקה</p> <p>ובהשקאה גופה פליגי רבי שמעון ורבנן דרבנן סברי משקה ואח"כ מקריב את מנחתה ורבי שמעון סבר מקריב את מנחתה ואחר כך משקה שנאמר (במדבר ה, כו) ואחר ישקה</p>	<p>סוטה יט:א</p>
<p>מפתח אם המגילה כשרה להשקות בה סוטה אחרת</p> <p>דתניא אין מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת רבי אחי בר יאשיה אומר מגילתה כשירה להשקות בה סוטה אחרת</p>	<p>סוטה כ:ב</p>
<p>מפתח האם זכות תולה במים המרים</p> <p>ר"ש אומר אין זכות תולה במים המרים ואם אתה אומר הזכות תולה במים המאריין מדהא אתה את המים בפני כל הנשים השותות ומוציא אתה שם רע על הטהורות ששתו שאומרים טמאות הן אלא שתלתה להן זכות רבי אומר הזכות תולה במים המאריים ואינה יולדת ואינה משבחת אלא מתנוונה והולכת לסוף היא מתה באותה מיתה</p>	<p>סוטה כב:ב</p>
<p>מפתח אם הבעל מת לפני שהשקו את האשה אם נוטלת כתובתה ולא שותה או חייבת לשתות אם רוצה ליטול כתובתה</p> <p>מתו בעליהן עד שלא שתו בש"א נוטלות כתובה ולא שותות ובה"א או שותות או לא נוטלות כתובתן</p>	<p>סוטה כד:א</p>
<p>מפתח מעוברת חבירו שמת והניחה מעוברת או מינקת אם שותות ונוטלות כתובתן</p> <p>מעוברת חבירו ומינקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר"מ וחכ"א יכול הוא להפרישה ולהחזירה לאחר זמן</p>	<p>סוטה כד:א</p>
<p>מפתח אם הבעל חבוש בבית האסורים אם משקין את אשתו מי סוטה</p> <p>ואלו שב"ד מקנין להן מי שנתחרש בעלה או נשתטה או שהיה חבוש בבית האסורין לא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה ר' יוסי אומר אף להשקותה לכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה</p>	<p>סוטה כד:א</p>
<p>מפתח אם שומרת יבם שותה מהמים המרים</p> <p>תניא תחת אישך פרט לארוסה יכול שאני מוציא אף שומרת יבם ת"ל איש איש דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר תחת אישך פרט לשומרת יבם אוציא שומרת יבם ולא אוציא את ארוסה תלמוד לומר אשר תשטה אשה תחת אישה פרט לארוסה</p>	<p>סוטה כד:א</p>
<p>מפתח אם שטר העומד להגבות כגבוי דמי</p> <p>במאי קמיפלגי בית שמאי סברי שטר העומד לגבות כגבוי דמי ובה"ה סברי שטר העומד לגבות לאו כגבוי דמי</p>	<p>סוטה כה:ב</p>
<p>מפתח נשא מעוברת חבירו מינקת חבירו שמת אם יוציא ולא יחזיר עולמית או יוציא וכשיגיע זמנו יכנוס</p> <p>מעוברת חבירו ומינקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר' מאיר שהיה רבי מאיר אומר לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו ואם נשא יוציא ולא יחזיר עולמית וחכמים אומרים יוציא וכשיגיע זמנו לכנוס יכנוס</p>	<p>סוטה כו:א</p>
<p>מפתח צעיר שנשא זקינה ואין לו אשה ובנים מעיקרא אם שותה ונוטלת כתובתה</p> <p>הרובא שנשא עקרה וזקינה ואין לו אשה ובנים מעיקרא לא שותה ולא נוטלת כתובה ר' אלעזר אומר יכול הוא לישא אחרת ולפרות ולרבות הימנה</p>	<p>סוטה כו:א</p>
<p>מפתח אם איילונית (שאינה יכולה לילד) שותה ונוטלת כתובתה או לא</p> <p>דתניא ר' שמעון בן אלעזר אומר איילונית לא שותה ולא נוטלת כתובה שנאמר (במדבר ה, כח) ונקתה ונזרעה זרע מי שדרכה להזריע יצאתה זו שאין דרכה להזריע ורבנן היא ונקתה ונזרעה זרע מאי עבדי ליה</p>	<p>סוטה כו:א</p>

מפתח	"ונקתה ונזרעה זרע" פירושו שאם הייתה עקרה נפקדת או שאם הייתה יולדת בצער יולדת בקלות
סוטה כ:א	לכדתניא ונקתה ונזרעה [זרע] שאם היתה עקרה נפקדת דברי ר' עקיבא אמר לו ר' ישמעאל אם כן יסתרו כל העקרות ויפקדו וזו הואיל ולא נסתרה הפסידה אם כן מה תלמוד לומר ונקתה ונזרעה זרע שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח נקבות יולדת זכרים קצרים יולדת ארוכים שחורים יולדת לבנים
מפתח	אם עדיף לישא דומה (שיצא לה שם שהיא מנאפת) או בת דומה
סוטה כז:א	אמר שמואל ישא אדם דומה ואל ישא בת דומה שזו באה מטיפה כשרה וזו באה מטיפה פסולה ור' יוחנן אמר ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה שזו עומדת בחזקת כשרות וזו אינה עומדת בחזקת כשרות
מפתח	אם קריאת שמע קוראים רק בלשון הקודש או בכל לשון
סוטה לב:ב	תנו רבנן קרית שמע ככתבה דברי רבי וחכמים אומרים בכל לשון מאי טעמא דרבי אמר קרא (דברים ו, 1) והיו בהווייתן יהו ורבנן אמר קרא שמע בכל לשון שאתה שומע
מפתח	מי הוא הירא ורך הלבב שלא יצא למלחמה
סוטה מד:א	(דברים כ, ח) ויספו השוטרים לדבר אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה רבי יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן העבירות שבידו לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו שיחזור בגללן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול גרושה וכלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתנה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין הרי הוא הירא ורך הלבב (דברים כ, ט)
מפתח	אם הכל יוצאים למלחמה במלחמת מצוה או במלחמת חובה
סוטה מז:ב	בד"א במלחמות הרשות אבל במלחמות מצוה הכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה אמר רבי יהודה במה דברים אמורים במלחמות מצוה אבל במלחמות חובה הכל יוצאין אפי' חתן מחדרו וכלה מחופתה
מפתח	אם בענין עגלה ערופה צריך בית דין של שלושה או חמישה
סוטה מז:ב	עגלה ערופה בלשון הקודש שנאמר (דברים כא, א) כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושופטיך שלשה מבית דין הגדול שבירושלים היו יוצאין רבי יהודה אומר חמשה שנאמר זקניך שנים ושופטיך שנים ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד
מפתח	אם בענין עגלה ערופה צריך בית דין של שלושה או חמישה
סוטה מז:ב	ת"ר ויצאו זקניך ושופטיך זקניך שנים ושופטיך שנים ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן חמשה דברי ר' יהודה רבי שמעון אומר זקניך שנים ואין ב"ד שקול מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן שלשה
מפתח	בעגלה ערופה אם נמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר אם מוליכין הראש למקום הגוף או הגוף למקום הו
סוטה מה:ב	נמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר מוליכין הראש אצל הגוף דברי רבי אליעזר רבי עקיבא אומר הגוף אצל הראש
מפתח	אם מודדים את המרחק מטיבורו או מחוטמו
סוטה מה:ב	מאין היו מודדין רבי אליעזר אומר מטיבורו רבי עקיבא אומר מחוטמו רבי אליעזר בן יעקב אומר ממקום שנעשה חלל מצוארו
מפתח	אם עיקר החיים מחוטמו או יטיבורו
סוטה מה:ב	במאי קמיפלגי מר סבר עיקר חיותא באפיה ומר סבר עיקר חיותא בטיבוריה
מפתח	"אשר לא יעבד בו ולא יזרע" אם לשעבר או להבא
סוטה מו:ב	ת"ר (דברים כא, ז) אשר לא יעבד בו ולא יזרע לשעבר דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר להבא
מפתח	המביא גט ממדינת הים
גיטין א:ב	המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם רבן גמליאל אומר אף המביא מן הרקם ומן החגר ר' אליעזר אומר אפילו מכפר לודים ללוד וחכ"א אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים

המוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים	מפתח
<p>והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם רשב"ג אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא ר' יהודה אומר מרקם למזרח ורקם כמזרח מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון ועכו כצפון ר"מ אומר עכו כארץ ישראל לגיטין המביא גט בארץ ישראל אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם ואם יש עליו עוררים יתקיים בחותמו</p>	גיטין ב:א
למה צריך השליח לומר בפני נכתב ובפני נחתם	מפתח
<p>מ"ט רבה אומר לפי שאין בקיאיין לשמה רבא אומר לפי שאין עדים מצויין לקיימו</p>	גיטין ב:ב
בפני כמה השליח מוסר לאישה את הגט	מפתח
<p>דאמר מר בפני כמה נותנו לה רבי יוחנן ורבי חנינא חד אמר בפני ב' וחד אמר בפני ג</p>	גיטין ג:א
האם עד נעשה דיין	מפתח
<p>והכא בשליח נעשה עד ועד נעשה דיין קמיפלגי מ"ד בפני שנים קסבר שליח נעשה עד ועד נעשה דיין ומאן דאמר בפני ג' קסבר שליח נעשה עד ואין עד נעשה דיין</p>	גיטין ה:ב
המביא גט ממדינת הים ונתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם	מפתח
<p>המביא גט ממדינת הים ונתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר דברי רבי מאיר וחכ"א אין הולד ממזר כיצד יעשה יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם ור"מ משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר</p>	גיטין ה:ב
האם בבל כא"י או כחור"ל לענין גיטין	מפתח
<p>איתמר בבל רב אמר כא"י לגיטין ושמואל אמר כחור"ל לימא בהא קא מיפלגי דמר סבר לפי שאין בקיאיין לשמה והני גמירי ומ"ס לפי שאין עדים מצויין לקיימו</p>	גיטין ז:א
האם עפר חור"ל הבא בספינה לארץ חייב במעשר ובשביעית	מפתח
<p>דתנן עפר חור"ל הבא בספינה לארץ חייב במעשר ובשביעית א"ר יהודה אימתי בזמן שהספינה גוששת אבל אין הספינה גוששת פטור</p>	גיטין ז:ב
עציץ נקוב המונח על גבי יתדות לעינין תרומות ומעשרות	מפתח
<p>עציץ נקוב המונח על גבי יתדות באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן אמר רבא דילמא לא היא עד כאן לא קאמר ר' יהודה התם אלא בספינה</p>	גיטין ז:ב
הכותב כל נכסיו לעבדו אם יצא בן חורין	מפתח
<p>דתנן הכותב כל נכסיו לעבדו יצא בן חורין שייר קרקע כל שהוא לא יצא בן חורין ר"ש אומר לעולם הוא בן חורין עד שיאמר כל נכסי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מריבוא שבהן</p>	גיטין ח:ב
עדים שאין יודעים לחתום	מפתח
<p>דתניא עדים שאין יודעים לחתום מקרקעין להם נייר חלק וממלאים את הקרעים דיו אמר רשב"ג במה דברים אמורים בגיטי נשים אבל שחרורי עבדים ושאר כל השטרות אם יודעין לקרות ולחתום חותמין</p>	גיטין ט:ב
מצת כותי האם מותרת	מפתח
<p>דתניא מצת כותי מותרת ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח רבי אלעזר אוסר לפי שאין בקיאיין בדקדוקי מצות רשב"ג אומר כל מצוה שהחזיקו בה כותים הרבה מדקדקין בה יותר מישראל</p>	גיטין ז:א
שטרות העולים בערכאות של עובדי כוכבים	מפתח
<p>כל השטרות העולים בערכאות של עובדי כוכבים אע"פ שחותמיהם עובדי כוכבים כשירים חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים ר"ש אומר אף אלו כשירין לא הוזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט</p>	גיטין י:ב

שטרות העולין בערכאות של עובדי כוכבים שנעשו בהדיוט	מפתח
לא נחלקו ר"ע וחכמים על כל השטרות העולין בערכאות של עובדי כוכבי' שאע"פ שחותמיהן עובדי כוכבים כשרים ואפי' גיטי נשים ושחרורי עבדים לא נחלקו אלא בזמן שנעשו בהדיוט שר"ע מכשיר וחכמים פוסלים חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים רשב"ג אומר אף אלו כשירין במקום שאין ישראל חותמין אבל במקום שישראל חותמין	גיטין יא:א
האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי אם יכול לחזור בו	מפתח
האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי אם רצה לחזור בשניהן יחזור דברי ר"מ ו תכ"א בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו שאם ירצה שלא לזון את עבדו רשאי ושלא לזון את אשתו אינו רשאי	גיטין יא:ב
ליקט את הפאה ואמר הרי זו לפלוני עני	מפתח
דתנן מי שליקט את הפאה ואמר הרי זו לפלוני עני ר' אליעזר אומר זכה לו וחכ"א יתננו לעני הנמצא ראשון	גיטין יא:ב
אם יכול העבד לומר לרבו בשני בצורת או פרנסני או הוציאני לחירות	מפתח
רבן שמעון בן גמליאל אומר יכול העבד לומר לרבו בשני בצורת או פרנסני או הוציאני לחירות וחכמים אומרים הרשות ביד רבו	גיטין יב:א
הולך מנה לפלוני אם אומרים כיון שהלוה חייב באחריותו יכול לחזור בו	מפתח
איתמר הולך מנה לפלוני שאני חייב לו אמר רב חייב באחריותו ואם בא לחזור אינו חוזר ושמואל אומר מתוך שחייב באחריותו אם בא לחזור חוזר	גיטין יא:ד
אם הולך (מנה שחייב הלוה למלוה) כזכי דמי או לא ונפקא מינה אם הלוה יכול לחזור בו	מפתח
לימא בהא קמיפלגי דמר סבר הולך כזכי דמי ומר סבר הולך לאו כזכי דמי	גיטין יא:ד
אם אומרים מיגו (שהלוה חייב באחריותו יכול לחזור בו) או לא	מפתח
הכא בהא קמיפלגי מ"ס לא אמרינן מיגו ומ"ס אמרינן מיגו	גיטין יא:ד
שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם	מפתח
המביא גט ממדינת הים ואמר בפני נכתב אבל לא בפני נחתם בפני נכתב אבל לא בפני נחתם כולו ובפני נחתם חציו בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו פסול אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר אחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים בפנינו נחתם כשר	גיטין יא:ט
מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו	מפתח
דתנן מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו (שניהם בבת אחת טהורים) בזה אחר זה ראשון טהור והשני טמא רבי יהודה אומר אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור	גיטין יא:ט
האם גזרינן דלמא אתיא לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד	מפתח
במאי פליגי מר סבר גזרינן דלמא אתיא לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד ומר סבר לא גזרינן	גיטין יב:ב
נכתב הגט ביום ונחתם בלילה	מפתח
נכתב ביום ונחתם ביום בלילה ונחתם בלילה בלילה ונחתם ביום כשר ביום ונחתם בלילה פסול רבי שמעון מכשיר שהיה רבי שמעון אומר כל הגיטין שנכתבו ביום ונחתמו בלילה פסולין חוץ מגיטי נשים	גיטין יא:ז
מפני מה תיקנו זמן בגיטין	מפתח
איתמר מפני מה תיקנו זמן בגיטין רבי יוחנן אומר משום בת אחותו ריש לקיש אומר משום פירות	גיטין יא:ז
מאימתי אין הבעל רשאי למכור נכסי מלוג של אשתו משעת כתיבת הגט או נתינת הגט	מפתח
מאימתי מוציאין לפירות רבי יוחנן אומר משעת כתיבה וריש לקיש אומר משעת נתינה	גיטין יב:ז
מאימתי מונין לגט שלושה חודשים שצריכה להמתין לפני שנישאת לאחר	מפתח
איתמר מאימתי מונין לגט רב אומר משעת נתינה ושמואל אומר משעת כתיבה	גיטין יח:א

מפתח מאימתי כתובה משמטת (כשטר חוב בשביעית) משתפגום (תחל לגבות דמי הכתובה) ותזקוף (תחשב את יתרת ה

מאימתי כתובה משמטת **רב** אמר משתפגום ותזקוף **ושמואל** אמר פגמה אע"פ שלא זקפה זקפה אע"פ שלא פגמה
גיטין
כ:א

מפתח אם כותבים גט על דבר שיש בו רוח חיים כגון קרן של פרה

בכל כותבים בדיו בסם בסיקרא ובקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שהוא של קיימא אין כותבין לא במשקין ולא במי פירות ולא
בכל דבר שאינו מתקיים **על הכל כותבין** על העלה של זית ועל הקרן של פרה ונותן לה את הפרה על יד של עבד ונותן לה את
העבד **רבי יוסי הגלילי** אומר אין כותבין לא על דבר שיש בו רוח חיים ולא על האוכלים
גיטין
ט:א

מפתח גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה אם כשר או לא

גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן דתניא הרי שהיה צריך לכתוב את השם
ונתכוין לכתוב יהודה וטעה ולא הטיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקדשו דברי **רבי יהודה** **וחכמים** אומרים אין השם מן
המובחר
גיטין
כ:א

מפתח אם גט שכתבו במחובר לקרקע תלשו וחתמו כשר או לא

אין כותבין במחובר לקרקע כתבו במחובר תלשו וחתמו ונתנו לה כשר **רבי יהודה** פוסל עד שתהא כתיבתו וחתמתו בתלוש
גיטין
כ:ב

מפתח אם גט שכתבו על נייר מחוק או על דיפתרא (קלף שאינו מעובד היטב ויכול בקלות להזדייף) כשר או לא

ר' יהודה בן בתירא אומר אין כותבין לא על הנייר המחוק ולא על הדיפתרא מפני שהוא יכול להזדייף **וחכמים** מכשירין
גיטין
כ:ב

מפתח נקבו בארץ וענפיו בחוץ לארץ אם הולכים אחר נקבו או אחר ענפיו

נקבו בארץ ונפיו בחוצה לארץ **אביי** אמר בתר נקבו אזלינן **רבא** אמר בתר נופו אזלינן
גיטין
כ:ב

מפתח שתי גנות זו על גב זו וירק בינתים

והתנן שתי גנות זו על גב זו וירק בינתים **ר"מ** אומר של עליון **ר' יהודה** אומר של תחתון התם כדקתני טעמא א"ר מאיר מה אם
ירצה עליון ליטול את עפרו אין כאן ירק אמר רבי יהודה מה אם ירצה ל התחתון למלאות את גנתו עפר אין כאן ירק
גיטין
כ:א

מפתח אילן מקצתו בארץ ומקצתו בחוצה לארץ אם טבל וחולין מעורבין זה בזה או הגדל בארץ חייב והגדל בחו"ל פטור

והא תניא אילן מקצתו בארץ ומקצתו בחוצה לארץ טבל וחולין מעורבין זה בזה דברי **רבי רשב"ג** אומר הגדל בחיוב חייב והגדל
בפטור פטור
גיטין
כ:א

מפתח הריני בועליך על מנת שירצה אבא אם מקודשת גם אם לא רצה האב

דתניא **הריני בועליך** על מנת שירצה אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום **רבי שמעון** רצה האב
מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת
גיטין
כה:ב

מפתח אם כל השטרות צריכים להיות כתובים לשם המקבל או רק גט

הכותב טופסי גיטין צריך שיניח מקום האיש ומקום האשה ומקום הזמן שטרי מלוה צריך שיניח מקום המלוה מקום הלוה מקום
המעות מקום הזמן שטרי מקח צריך שיניח מקום הלוקח ומקום המוכר מקום המעות מקום השדה ומקום הזמן מפני התקנה **רבי**
יהודה פוסל בכולן **ר' אלעזר** מכשיר בכולן חוץ מגיטי נשים שנאמר **(דברים כד, א)** וכתב לה לשמה
גיטין
כו:א

מפתח אם הלכה שלא שהה שם אדם או לא עבר שם אדם (במקום שעבר השליח עם הגט

איתמר רב יהודה אמר **שמואל** הלכה שלא שהה שם אדם שם רבה בר בר חנה אמר **רב יצחק בר שמואל** הלכה שלא עבר אדם שם
גיטין
כ:א

מפתח אם שליח יכול למנות שליח אחר

דתניא **הולך גט זה לאשתי** ה"ז משלחו ביד אחר את הולך גט זה לאשתי הרי זה לא ישלחנו ביד אחר **רשב"ג** אומר בין כך ובין כך
אין השליח עושה שליח
גיטין
כט:א

מפתח אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אם יכול לבטל זה שלא בפני זה

ת"ר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי יכול לבטל זה שלא בפני זה דברי **רבי רשב"ג** אומר אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה
גיטין
לג:א

מפתח האם עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה

גיטין
לג:א
במאי קמיפלגי בעדות שבטלה מקצתה בטלה כולה קמיפלגי **רבי** סבר עדות שבטלה מקצת לא בטלה כולה ואי אזלי הנך כתבי ויהבי לכתבו וליתבו **רשב"ג** סבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והנך לא ידעי ואזלי וכתבי ויהבי ושרו אשת איש לעלמא

מפתח ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות לעינין תרומות ומעשרות

גיטין
מז:ב
תא שמע ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות טבל וחולין מעורבין זה בזה דברי **רבי רבן שמעון בן גמליאל** אומר של עובד כוכבים פטור ושל ישראל חייב

מפתח מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם מיטב שדהו של ניזק או של מזיק

גיטין
מח:ב
דתניא מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק דברי **רבי ישמעאל רע"א** לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית וק"ו להקדש

מפתח זכויות הבעל ומצב האישה בימים שבין נתינת הגט למיתה

גיטין
עד:א
תנו רבנן ימים שבינתים בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידה ובהפרת נדריה ויורשה ומטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל דבר אלא שאינה צריכה הימנו גט שני דברי **ר' יהודה ר"מ** אומר בעילתה תלויה **ר' יוסי** אומר בעילתה ספק **וחכ"א** מגורשת ואינה מגורשת ובלבד שימות מאי איכא בין ר"מ לרבי יוסי אמר רבי יוחנן אשם תלוי איכא בינייהו לר"מ לא מייתי אשם תלוי ולר' יוסי מייתי אשם תלוי ויחכ"א מגורשת ואינה מגורשת חכמים היינו רבי יוסי איכא בינייהו דרבי זירא דאמר רבי זירא אמר רבה בר ירמיה אמר שמואל כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת בעלה חייב במזונותיה:

מפתח הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז הרי זו מגורשת ותתן-מאי ותתן

גיטין
עד:א
מאי ותתן **רב הונא** אמר והיא תתן **רב יהודה** אמר לכשתתן מאי בינייהו איכא בינייהו שנתקדש הגט או שאבד **רב הונא** אמר והיא תתן אינה צריכה הימנו גט שני **רב יהודה** אמר לכשתתן צריכה הימנו גט שני

מפתח הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זוז הרי היא מקודשת ויתן-מאי ויתן

גיטין
עד:א
ותנן נמי גבי קידושין כי האי גוונא דתנן האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך מאתים זוז הרי היא מקודשת ויתן ואיתמר מאי ויתן **רב הונא** אמר והוא יתן **רב יהודה** אמר לכשתתן מאי בינייהו איכא בינייהו שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר **רב הונא** אמר והוא יתן תנאה בעלמא הוא מקיים תנאיה ואזיל **רב יהודה** אמר לכשתתן לך יהיב לה הוא דהוה קידושין השתא לא הוה קידושין

מפתח כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש

גיטין
עז:ב
ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש אינו גט ה"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גט אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גט לאשתי כתבו גט בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט **כתבו ותנו** גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גט **רבי יוסי** אומר כזה גט

מפתח הזרוק גט לאישתו בחצרה היא בטבריא וחצרה בציפורי היא בציפורי וחצרה בטבריא

גיטין
עז:ב
והיא בתוך ביתה:אמר **עולא** והוא שעומדת בצד ביתה ובצד חצרה **ר' אושעיא** אמר אפילו היא בטבריא וחצרה בציפורי היא בציפורי וחצרה בטבריא מגורשת והא היא בתוך ביתה ובתוך חצרה קתני ה"ק והיא כמי שבתוך ביתה והיא כמי שבתוך חצרה דכיון דחצר משתמרת לדעתה היא מתגרשת

מפתח האם חצרה כידה הסמוכה לה או כידה המשתמרת לדעתה

גיטין
עז:ב
לימא בהא קמיפלגי **דמר** סבר חצר משום ידה אתרבאי **ומר** סבר חצר משום שליחות אתרבאי לא דכולי עלמא חצר משום ידה איתרבאי מר סבר כידה מה ידה בסמוכה אף חצרה בסמוכה ואידך אי מה ידה בדבוקה אף חצרה בדבוקה אלא כידה מה ידה משתמרת לדעתה אף חצרה המשתמרת לדעתה לאפוקי חצר המשתמרת שלא לדעתה

מפתח אם אדם יכול לגרש בגט ישן - גט שנתיחד עמה לאחר שכתבו לה

גיטין
עז:ב
ב"ש אומרים פוטר אדם אשתו בגט ישן **ובית הלל** אוסרין ואיזהו גט ישן כל שנתיחד עמה מאחר שכתבו לה

מפתח אם אומרים גזרה שמא גיטה קודם לבנה או לא

גיטין
עז:ב
במאי קמיפלגי **ב"ש** סברי לא אמרינן גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה **וב"ה** סברי אמרי' גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה

<p>המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי אם צריכה ממנו גט שני</p>	<p>מפתח</p>
<p>המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי ב"ש אומרים אינה צריכה הימנו גט שני ובה"א צריכה הימנו גט שני אימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה הימנו גט שני מפני שאין לבו גס בה</p>	<p>גיטין פא:א</p>
<p>אם אדם עושה בעילתו בעילת זנות או לא</p>	<p>מפתח</p>
<p>א"ר יוחנן מחלוקת בשראווה שנבעלה דב"ש סברי אדם עושה בעילתו בעילת זנות וב"ה סברי אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות אבל לא ראוה שנבעלה דברי הכל אינה צריכה הימנו גט שני</p>	<p>גיטין פא:ב</p>
<p>אם יש עדי ייחוד ואין עדי ביאה אם סבירין עדי ייחוד הן עדי ביאה וצריכה גט</p>	<p>מפתח</p>
<p>דאוקימנא בלא ראוה שנבעלה במאי פליגי דאיכא עדי ייחוד וליכא עדי ביאה ב"ש סברי לא אמרי' הן הן עדי ייחוד והן הן עדי ביאה וב"ה סברי אמרינן הן הן עדי ייחוד והן הן עדי ביאה ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה הימנו גט שני דכיון דאין לבו גס בה לא אמרינן הן הן עדי ביאה ומי אמר ר' יוחנן הכי והאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה ואוקימנא למתניתין בשלא ראוה שנבעלה</p>	<p>גיטין פא:ב</p>
<p>הרי זה גיטך בתנאי שאי אפשר שיתקיים</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר ה"ז גיטך ע"מ שתעלי לרקיע ע"מ שתרדי לתהום ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות ע"מ שתביאי לי קנה בן ק' אמה ע"מ שתעברי את הים הגדול ברגליך אינו גט רבי יהודה בן תימא אומר כזה גט</p>	<p>גיטין פא:א</p>
<p>האם תנאי בגט עצמו פוסל את הגט</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר כל התנאין פוסלין בגט דברי רבי וחכמים אומרים כל שפוסל על פה פוסל בכתב וכל שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתב חוץ שפוסל על פה פוסל בכתב ע"מ שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתב</p>	<p>גיטין פא:ב</p>
<p>אם התנאי נכתב לפני התורף אם גזרינן ע"מ אטו חוץ</p>	<p>מפתח</p>
<p>אמר רבי זירא מחלוקת לפני התורף דרבי סבר גזרינן ע"מ אטו חוץ ורבנן סברי לא גזרינן ע"מ אטו חוץ אבל לאחר התורף דברי הכל כשר</p>	<p>גיטין פא:ב</p>
<p>אם התנאי נכתב לאחר התורף אם גזרינן לאחר התורף אטו לפני התורף</p>	<p>מפתח</p>
<p>ורבא אמר מחלוקת לאחר התורף דרבי סבר גזרינן אטו לפני התורף ורבנן סברי לא גזרינן אטו לפני התורף אבל לפני התורף דברי הכל פסול</p>	<p>גיטין פא:א</p>
<p>בכמה כסף האשה נקנית</p>	<p>מפתח</p>
<p>האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה</p>	<p>קידושין ב:א</p>
<p>כתבו לשמה ושלא מדעתה</p>	<p>מפתח</p>
<p>איתמר כתבו לשמה ושלא מדעתה דבא ורבינא אמרי מקודשת דב פפא ורב שרביא אמרי אינה מקודשת</p>	<p>קידושין ט:ט</p>
<p>טעמי התנאים לבכמה האשה נקנית</p>	<p>מפתח</p>
<p>רבא אמר היינו טעמא דב"ש שלא יהו בנות ישראל כהפקר וב"ה אומרים בפרוטה</p>	<p>קידושין יב:א</p>
<p>אם כשמשחרר את עבדו נותן לו מענק בכל מקרה או רק אם נתברך הבית בגלל העבד</p>	<p>מפתח</p>
<p>ת"ר (דברים טו, יד) אשר ברכך ה' אלהיך יכול נתברך בית בגללו מעניקים לו לא נתברך בית בגללו אין מעניקים לו ת"ל (דברים טו, יד) הענק תעניק מכל מקום אם כן מה ת"ל אשר ברכך הכל לפי ברכה תן לו ר' אלעזר בן עזריה אומר דברים ככתבן נתברך בית בגללו מעניקים לו לא נתברך בית בגללו אין מעניקים לו א"כ מה ת"ל הענק תעניק דברה תורה כלשון בני אדם</p>	<p>קידושין ז:ב</p>
<p>אם "בבגדו בה" לשון כסות או לשון בגידה</p>	<p>מפתח</p>
<p>דתניא (שמות כא, ח) בבגדו בה כיון שפירש טליתו עליה שוב אין רשאי למוכרה דברי ר"ע ר"א אומר בבגדו בה כיון שבגד בה שוב אין רשאי למוכרה</p>	<p>קידושין יח:ב</p>
<p>אם יש אם למסורת (קריא) או יש אם למקרא (כתיב)</p>	<p>מפתח</p>
<p>במאי קמיפלגי ר"א סבר יש אם למסורת ור"ע סבר יש אם למקרא ור"ש סבר יש אם למקרא ולמסורת</p>	<p>קידושין יח:ב</p>

מפתח הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה אם תנאו בטל בכל או רק בדבר שאינו דבר שבממון כגון

קידושין
ט:ב והתניא האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה ה"ז מקודשת ותנאו בטל דברי ר"מ רבי יהודה
אומר בדבר שבממון תנאו קיים

מפתח אם הרב שמחל על כבודו כבודו מחול

קידושין
לב:א א"ר מתנה אמר רב חסדא האב שמחל על כבודו כבודו מחול הרב שמחל על כבודו אין כבודו מחול ורב יוסף אמר אפי' הרב שמחל על כבודו כבודו מחול שנאמר (שמות יג, כא) והשם הולך לפניו יומם

מפתח האם מושב משמעו כל מקום שאתם יושבים או לאחר ירושה וישיבה

קידושין
לז:א ואתא ר"א למימר אף חדש נוהג בין בארץ בין בח"ל מ"ט מושב בכל מקום שאתם יושבים או דלמא לקולא פליג וה"ק ת"ק חוץ מן הערלה והכלאים דהלכתא גמירי לה וכ"ש חדש דמושב כ"מ שאתם יושבים משמע ואתא ר"א למימר חדש אינו נוהג אלא בארץ דמושב לאחר ירושה וישיבה משמע ומאי אף אקמייתא ת"ש דאמר אביי מאן תנא דפליג עליה דר"א ר' ישמעאל היא דתניא ללמדך שכל מקום שנאמר בו מושב אינו אלא לאחר ירושה וישיבה דברי רבי ישמעאל

מפתח הדיינים שפיחתו שתות או הותירו שתות אם מכרן בטל

קידושין
מב:א והתנן שום הדיינים שפיחתו שתות או הותירו שתות מכרן בטל רבנן שמעון בן גמליאל) א"כ מה כח ב"ד יפה ואמר רב הונא בר חנינא אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים לא קשיא הא דטעו הא דלא טעו אי דלא טעו מאי יכולים למחות יכולים למחות ברוחות

מפתח אם יש שליחות במעילה לחייב את בעל הבית

קידושין
מב:ב ונילף מינה משום דהוי מעילה ושליחות יד שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין מעילה הא דאמרן שליחות יד מאי היא דתניא (שמות כב, ח) על כל דבר פשע בש"א לחייב על המחשבה כמעשה ובה"א אינו חייב עד שישלח בו יד שנאמר אם לא שלח יד

מפתח בנערה המאורסה מי מקבל את הגט הנערה או האב

קידושין
מג:ב תנן התם נערה המאורסה היא ואביה מקבלין את גיטה אמר רבי יהודה אין שתי ידים זוכות כאחד אלא אביה מקבל את גיטה וכל שאין יכולה לשמור את גיטה אין יכולה להתגרש

מפתח אם מחלוקת התנאים בגירושין היא כמו בקידושין או לא

קידושין
מג:ב אמר ר"ל כמחלוקת לגירושין כך מחלוקת לקידושין ורבי יוחנן אמר מחלוקת לגירושין אבל לקידושין דברי הכל אביה ולא היא

מפתח עושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה אם קנה או לא

קידושין
מד:א דתניא העושה מאמר ביבמתו שלא מדעתה רבי אומר קנה וחכ"א לא קנה

מפתח האם דין מאמר כביאה ביבמה שלא צריך את דעתה או כקידושין שצריך את דעתה

קידושין
מד:א מאי טעמיה דרבי גמר מביאה דיבמה מה ביאה דיבמה בעל כרחא אף הכא נמי בע"כ ורבנן סברי ילפינן מקידושין מה קידושין דמדעתה אף ה"נ דמדעתה במאי קמיפלגי רבי סבר מילי דיבמה מיבמה הוה ליה למילף ורבנן סברי קידושין מקידושין הוה ליה למילף

מפתח חמשה תובעין אותו תן לנו פקדון שיש בידך

קידושין
מד:א והתניא זה הכלל כלל אינו חייב אלא אחת פרט חייב על כל אחת ואחת דברי ר"מ רבי יהודה אומר שבועה לא לך לא לך לא לך חייב על כל אחת ואחת דא"א לא לך לא לך ולא לך שבועה חייב על כל אחת ואחת ר' שמעון אומר לעולם אינו חייב עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד

מפתח המקדש אחותו האם המעות חוזרים למקדש או מתנה לאחות

קידושין
מו:ב איתמר המקדש אחותו רב אמר מעות חוזרים ושמואל אמר מעות מתנה

מפתח אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו - האם כונתו היתה לתת פקדון או מתנה

קידושין
מו:ב רב אמר מעות חוזרים אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשום פקדון ולימא לה לשום פקדון סבר לא מקבלה ושמואל סבר מעות מתנה אדם יודע שאין קידושין תופסין באחותו וגמר ונתן לשום מתנה

המקדש במלוה האם מקודשת	מפתח
המקדש במלוה אינה מקודשת ויש אומרים מקודשת	קידושין מז:א
האם מלוה להוצאה ניתנה או לא	מפתח
מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מלוה להוצאה ניתנה ומר סבר מלוה לאו להוצאה ניתנה	קידושין מז:א
המקדש במלוה ולא נשתייר ממנו שוה פרוטה אם מקודשת	מפתח
האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך והלכה ומצאתו שנגנב או שאבד אם נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ובמלוה אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר מלוה הרי היא כפקדון עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר מלוה אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה ומר סבר נשתייר הימנה שוה פרוטה אין ואי לא נשתייר הימנה שוה פרוטה לא אבל דכולי עלמא מקדש במלוה מקודשת	קידושין מז:א
האם מלוה ברשות לוח או ברשות בעלים	מפתח
ר' שמעון בן אלעזר אומר משום ר"מ מלוה הרי היא כפקדון במאי קמיפלגי אמר רבה אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי במלוה ברשות בעלים לחזרה והוא הדין לאונסין קמיפלגי דמר סבר מלוה ברשות לוח קיימא והוא הדין לאונסין סבר מלוה ברשות בעלים קיימא והוא הדין לאונסין	קידושין מז:ב
אם נאמן אדם לומר זה בני ממזר או אינו נאמן	מפתח
האומר בני זה ממזר אינו נאמן ואפילו שניהם מודים על העובר שבמעיה ממזר הוא אינם נאמנים רבי יהודה אומר נאמנים	קידושין עח:ב
אם נאמן אדם לומר זה בני בן גרושה או בן חלוצה או אינו נאמן	מפתח
רבי יהודה אומר נאמנים: כדתניא (דברים כא, יז) יכיר יכירונו לאחרים מכאן אמר רבי יהודה נאמן אדם לומר זה בני בכור וכשם שנאמן אדם לומר זה בני בכור כך נאמן אדם לומר זה בן גרושה וזה בן חלוצה וחכמים אומרים אינו נאמן	קידושין עח:ב
אם האב קידש את ביתו בדרך והיא קידשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת אם חוששים לקידושי האב או לא	מפתח
איתמר קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת רב אמר הרי היא בוגרת לפנינו ושמואל אמר חיישין לקידושי שניהם	קידושין טו:א
אם שורפים תרומה שנגע בה אדם שיש עליו חזקה שהוא טמא אבל אין ראיה ברורה שנטמא	מפתח
דאמר ר' שמעון בן לקיש שורפין על החזקות ור' יוחנן אומר אין שורפין	קידושין פ:א
אם מותר לאדם להתייחד עם שתי נשים כשאשתו עמו	מפתח
לא יתייחד אדם עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים רבי שמעון אומר אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי מפני שאשתו משמרתו מתייחד אדם עם אמו ועם בתו וישן עמהם בקירוב בשר ואם הגדילו זו ישנה בכסותה וזה ישן בכסותו	קידושין פ:ב
אם לא ילמד אדם רווק תינוקות או כל אדם שאין לו אשה לא ילמד תינוקות	מפתח
לא ילמד אדם רווק סופרים ולא תלמד אשה סופרים רבי אלעזר אומר אף מי שאין לו אשה לא ילמד סופרים ר' יהודה אומר לא ירעה רווק בהמה ולא יישנו שני רווקין בטלית אחת וחכמים מתירים	קידושין פ:ב